ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ

ದೇವರ ದಯೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯೇಸು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಬೈಬಲನ್ನು ಕೂಡ ಎಂದೂ ತೆರೆದು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಕರೆದರು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಅಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೈಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, ಆಕೆ ಗುಣವಾದಳು. ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದ ನಮಗೆ ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರೇ ಬಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಆತನ ದಯೆಯೇ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೂ ಅಂಥ ದಯೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅನಿಲ್, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಕ್ಯಾಷಿಯರ್

ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಚಿಕ್ಕವರೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾನು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. “ಅದು ದೊಡ್ಡವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ನನ್ನಿಂದ ಆಗದು” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾಯಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮಂದಿರೂ ಅಜ್ಜಿಯರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೇ ಇದು ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ಇದು ನಮಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ, ನಾವು ಮರೆತುಹೋದದ್ದು. ಸಹೋದರಿಯರೇ, ಇದನ್ನು ಓದಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ. ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿ.

ಡಾ. ಮೇರಿ ಎಲಿಜಬೆತ್ ತಾತಪೂಡಿ, ಡಯಮಂಡ್ಸ್ ಡಾಟರ್ಸ್

ನಮ್ಮ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೌರವ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೊದಲಿಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹವೇ ಇತ್ತು. ಸಭೆಯವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡರೆ ಬೋಧನೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೇನೋ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ, ಸಭೆಯವರು ಭಾನುವಾರ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಾರವಿಡೀ ಓದಿ, ಮಾಡಿ, ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಬೋಧನೆಗೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬರುವವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಹ ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಇಷ್ಟೇ. ಮೊದಲು ನೀವು ಓದಿ, ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂಡನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿ.

ಪಾಸ್ಟರ್ ನೆರುಸುಲ ಕರುಣಾಕರ್, ಕವನಂಟ್ ಚರ್ಚ್

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜದ ಮೇಲೆಯೇ ಇಂದು ನಾವು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೂ ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾವು ಕಾಲಿಡದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರೇ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸೇವಕರ ಅಗತ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೈಗಳು ಇನ್ನೂ ದೂರ ತಲುಪುತ್ತಿವೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲದ್ದು ಒಂದೇ. ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಜನರ ಒಳಗೇ ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಸಿಮೋನ ದರ್ಶಿನಿ, ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಜಿಸಿಎ

ವರ್ಶಿಪ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಹಾಲ್ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹಾಡುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದವು, ಮಕ್ಕಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು, ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ಆಮೇಲೆ? ಸೋಮವಾರ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಕಾಡಿತು. ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆತರುವುದರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಬಿಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿತು. ವರ್ಶಿಪ್ ಲೀಡರುಗಳೇ, ಯುವಜನ ನಾಯಕರೇ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು. ನಾವು ಹಾಡಿಸುವುದು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅವರು ಬದುಕುವುದು ವಾರವಿಡೀ. ಆ ವಾರದೊಳಗೆ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವೂ ಹೋಗಬೇಕು.

ಪ್ರೇಮ್ ಬೆಜ್ಜಲ, ವರ್ಶಿಪ್ ಲೀಡರ್

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

Copyright © 2026 ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವೇ. ವಿಮರ್ಶಾ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸುವ ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಲೇಖಕರ ಲಿಖಿತ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನೂ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಮುದ್ರಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ಹಂಚಬಾರದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಉಚಿತ PDF ಪ್ರತಿ thethirdway.global ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡದೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳು, ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಥನವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕನ್ನಡ ಬೈಬಲ್ J.V. (BSI) ಇಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವು. © The Bible Society of India. ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಓದುಗರಿಗೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಸೇವಕರ, ಸಮುದಾಯಗಳ, ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಬಹುದಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದವೇ.

ಕನ್ನಡ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ: 2026

ಪ್ರಕಟಣೆ: Global Covenant Press

ಲೇಖಕರ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್: thethirdway.global

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರು ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ಬದುಕಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ, ಪಾಲ್ ಪಾಪಾರಾವ್, ರವ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ಅವರಿಗೆ.

ದೇವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ
ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ದೇವರು ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನು
ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ;
ದೇವರು ಈ ಲೋಕದ ಕುಲಹೀನರನ್ನೂ ಅಸಡ್ಡೆಯಾದವರನ್ನೂ
ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಗಣ್ಯರನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ
ಬಾರದವರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರಲು ದೇವರ ಮುಂದೆ
ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ.

— 1 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ 1:27-29

ವಿಷಯಸೂಚಿ

ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ, ಸಭಾ ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಸೇವಾ ನಾಯಕರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ		9
ಪರಿಚಯ		13
ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯ		17
ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯ	ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು, ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ	23
ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೇನು?	37
ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು	53
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು	71
ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು	91
ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು	103
ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಈ ದಾರಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಇದೆ	129
ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಕರ್ತನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ?	147
ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕುಟುಂಬ	163
ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ	ನೀವು ಈಗ ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭ	177
ಆಶೀರ್ವಾದ		185

ಇತರರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ 187

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು 189

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಕಥೆಗಳ ಸರಣಿಗಳು 191

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು 195

ಲೇಖಕರ ಬಗ್ಗೆ 197

ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ, ಸಭಾ ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಸೇವಾ ನಾಯಕರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಹಿರಿಯರೇ, ನಾಯಕರೇ,

ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮ್ಮ ಜನರ ಕೈಗೆ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕವೇ ತಲುಪಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮೊದಲ ಪುಟವನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನಿಸಿತು.

> ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ: ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಬೈಬಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ಬೈಬಲ್ J.V. (BSI) ಇಂದಲೇ, ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಬಂದಿದೆ. ಉಳಿದ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಭಾಷೆ. ಅದು ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಬೇಕೆಂದೇ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಮೊದಲನೆಯದು, ಬೈಬಲಿನ ಬಗ್ಗೆ. ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಸುಲಭ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ಅದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

ಎರಡನೆಯದು, ಉಳಿದ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ. ವಾಕ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಭಾಷೆ ಪುಲ್ಪಿಟ್ ಮೇಲಿನ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಜನರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪುಲ್ಪಿಟ್‌ಗಾಗಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗಾಗಿ, ಯಾವ ಥಿಯಲಾಜಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನೂ ಕಂಡಿರದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಾಗಿ. ತಾನು ದಿನವೂ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿದಾಗ, “ಇದು ನನ್ನಿಂದಲೂ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಹೊಗಳಿಕೆ ಅಲ್ಲ, ವಿಧೇಯತೆ.

ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಬೈಬಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೂ ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ. ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಂಡಿತರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನರು ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಓದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಜನರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಅವರ ಮಟ್ಟ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ನಡೆದ ದಿಕ್ಕು ಇದೇ. ವಾಕ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

1878ರಲ್ಲಿ ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆ ಹರಡಿದ ರೀತಿಯೂ ಇದೇ. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವೇದಿಕೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಪಂಡಿತರ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ, ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಂದದ್ದೂ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ.

ಮೂರನೆಯದು, ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್, ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ವರ್ಶಿಪ್, ಟೀಮ್, ಮಿಷನ್ ಎಂಬಂಥ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕನ್ನಡ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸೇವಕರು, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ದಿನವೂ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಅವೇ. ಫೋನ್, ಬಸ್, ಡಾಕ್ಟರ್, ಕಾರು ಎಂಬಂಥ ಮಾತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಅವರ ಬಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ಪುಸ್ತಕದೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಏನನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪುಲ್ಪಿಟ್‌ಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಡಿ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಕೇಳುವುದು ಒಂದನ್ನೇ: ಒಂದು ಭಾನುವಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಜನರು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಆ ಫಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೇ ತರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸಭೆ ದುರ್ಬಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ, ಬಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು.

ನೀವು ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಓದಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ವಾರ ಓದಿ, ಆ ವಾರ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಕೋಆರ್ಡಿನೇಟರುಗಳಿಗೂ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಟ್ರೈನರುಗಳಿಗೂ, ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೂ ಇದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೈಪಿಡಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಥೆಗಳ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಈಗಲೇ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡಬಹುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ. ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಓದುಗರು ಓದಿ, ಪುಟ ಪುಟವನ್ನೂ ಸರಿನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನು ತನ್ನ ಹಿಂಡಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದುವ ಹಾಗೆ ಓದಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೋವು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಬರೆಯಿರಿ. ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮ್ಮ ಜನರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ,

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

thethirdway.global

ಪರಿಚಯ

1878ರಲ್ಲಿ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಮಾಜ ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಿದ, ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಗಳೂ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರು ಯೇಸುವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ವೇದಿಕೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸುವಾರ್ತೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೇಳಿದವನು ಹೋಗಿ ತನ್ನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ, ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಸುವಾರ್ತೆ ಹರಡುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಂದದ್ದೂ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುವಾರ್ತೆ ಇಂಡಿಯಾದ ತುಂಬಾ ಹರಡುವುದನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನವಿಡೀ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಆ ದಾರಿಯನ್ನೇ. ಅದೇ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್. ಅಂದರೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಯೇಸು ಯಾರೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಏನೋ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುವ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮಂಥ ಮಾಮೂಲಿ ಜನರು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಕೆಲಸವೇ. ಅಷ್ಟೇ.

ಆದರೆ, ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಿ ವೇಗ ಪಡೆಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಣತರು ಬಂದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಂದರು. ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರೇ ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ, ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆದ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಎಷ್ಟು, ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿದರು. ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿದವರು ಸೋತು ಬಿದ್ದುಹೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ನೋಡಿದರು. ಆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೇ ವ್ಯೂಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ, ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೂ ಹಂತಗಳನ್ನೂ ಅಳತೆಗೋಲುಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ

ಹುಟ್ಟಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಾನೂ ಬಳಸಿದೆ. ಕೆಲವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ.

ಆದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಈ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದು, ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಗೋಪುರವಾಗಿ ನಿಂತವು. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಆ ಗೋಪುರದ ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನೋಡಿ, ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರಿಗೂ ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದಿದವರಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು, “ಇದು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸ” ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಆ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆವು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ದುಃಖವಲ್ಲ. ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ನಿಂತಿರುವ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಇಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆವು. ನನ್ನ ದುಃಖ ಅದೇ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಸಾರ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಲೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಸಿಂಪಲ್ ವಿವರಣೆ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತು. ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಮೊದಲ ಸಲ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹುಡುಗ ನಾನು. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ, ಆಗಲಿದ್ದ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಊಟ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ಟಾಕೊ ಎಂಬ ಆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ಚಪಾತಿ ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆಯೇ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಹರಿದು, ಅವುಗಳಿಂದ ಗ್ರೇವಿಯನ್ನು ಅದ್ದಿಕೊಂಡು ತಿಂದೆ. ಟಾಕೊವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಡಚಿ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ದಯೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆದ ವಿವರಣೆ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು, ಆಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.

ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಮಾಡುವುದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ನಡುವೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಹಿತಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ತರಬೇತಿಗಳು, ಪಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟುಗಳು. ಆದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಬಲ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ತಾನು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಇಡಲಾರೆನೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಾರವೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಂತೆ, ಸಾರ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ ವಿವರಣೆ ಒಂದು ಸಾಕು.

ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು. ಸಿಂಪಲ್ ಎಂದರೆ ಸುಲಭ ಎಂದಲ್ಲ, ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ಅಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡದ್ದು ಒಂದೇ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೆಲಸದಿಂದ ದೂರ ಇಟ್ಟದ್ದು ಎಂದಿಗೂ ಈ ಸಿಂಪಲ್ ದಾರಿ ಅಲ್ಲ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ರೀತಿಯೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗಾಗಿಯೇ. ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಕೋಚ್ ಆಗಿರಬಹುದು, ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ರಿಟೈರ್ ಆದ ಹಿರಿಯರಾಗಿರಬಹುದು. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪದವಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಯೇಸುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಚೆಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕದಲುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಏನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನ ಇಷ್ಟೇನಾ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಇರುವ ಜನರನ್ನೂ, ತನ್ನ ಬೀದಿಯ ಜನರನ್ನೂ ಹೊಸ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ.

ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಹೋದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಿಗಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ನಾಯಕರಿಗಾಗಿ, ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಯಕನಾಗಿರಲಿ, ಹೊಸಬನಾಗಿರಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿ. ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯದ ಬಳಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಂತು, ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆತನನ್ನೇ ಕೇಳಿ. ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಆತನು ಯಾವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿ.

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್ ಚಿನೂಕ್, ಮೊಂಟಾನಾ 2026 ಜುಲೈ 4

ಈ ಪುಟಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಆಸೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕದಲಬಹುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪುಸ್ತಕ ಇದೆ: The Making of a Movement Catalyst (ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕನ ತಯಾರಿ). ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಿ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ. ಈ ದಿನ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರೋ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ.

ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯ

ವಾರೆನ್, ರೂತ್ ಅವರ ಮನೆಯ ಔತಣ

2026ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನ ಒಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ರಾತ್ರಿ, ಅಮೆರಿಕದ ಪಸಡೀನಾ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಔತಣಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ, ಆ ವಾರವಿಡೀ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಾಗದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೈವೇಯಿಂದ ಆಲ್ಟಡೀನಾ ಎಂಬ ಊರಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದೆವು. ಒಂದು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾರು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವೇಗ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದೇ ಜಾಕಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಅಲನ್ ಅವರ ಮನೆ.

ಆ ಜಾಗ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೂದಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು ಇದ್ದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಗೋಡೆಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿತ್ತು. ನಾನು ಇರುವ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಕಿ ಅವರದೇ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆವು. ಹುಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊಳೆದಿತ್ತು, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿತ್ತು. ಉಳಿದ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡದೆ ಹೋದೆವು.

ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಔತಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದವರು ವಾರೆನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ರೂತ್. ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ವಾರೆನ್ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೂ ರೂತ್

ಅವರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ತಲುಪುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಬಂದರು. ರೂತ್ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ವಾಕರ್ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದರು.

ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಾನು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಇದು ಮೂರನೆಯ ಸಲ. ಮೊದಲ ಸಲ ಬಂದಾಗ, ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಈಗಲೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾರೆ. ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಪೂಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗದ ಕರ್ತನ ಸನ್ನಿಧಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ದೇವದೂತರನ್ನು ಕಾಣುವ ವರ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವದೂತರನ್ನು ಕಂಡರು ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ನಾವು ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ, ವಾರೆನ್ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಯೇ ಎದುರು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಕರೆದರು. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲನ್ ಮತ್ತು ಜಾಕಿ ಕೂಡ ಬಂದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೊದಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಮನೆ ಅವರದೇ ಅಲ್ಲವೇ. ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ ನಡುವೆಯೂ ಅವರು ಆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದಲಿಸಿತು.

ಔತಣದಲ್ಲಿ ಲೆಬನಾನ್ ದೇಶದ ಅಡುಗೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿದರು. ಇದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆ ಅಲ್ಲ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಊಟವೇ. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ, ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಸಂಜೆ ಬಿಸಿ ಊಟದಿಂದಲೂ ಹಗುರವಾದ ಹರಟೆಯಿಂದಲೂ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿದುಹೋಗಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡು, ವಾರೆನ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿದನು, ಆದರೆ ತಾನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಅವನ ರೀತಿ. ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡೆವು.

ಮೊದಲು ಜಾಕಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಜಾಕಿ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಮೂಲಿ ಸದಸ್ಯರು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು, ಮೊದಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸಿದರು. ನೂರಾರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಅದರಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದರು. ಬೆಂಕಿಯ ಅನಾಹುತದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸುಟ್ಟುಹೋದರೂ, ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾಕಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅಲನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ತಾನು ಇರುವ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಅವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಲಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಕೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯಳು. ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರ ರಾತ್ರಿ ಆಕೆ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಎಂಬ ಆಟ

ಆಡಲು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎಂದು ಅಲನ್ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಾರ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಆಗಲಿ ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಯಾರ ಸ್ವಂತವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂದಿನಿಂದ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಜೂಡಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಾನ್ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮಿಷನರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಜಾನ್ ಮಿಷನರಿ ಅಲ್ಲ, ಪಾಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ, ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪಿನ ಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟೋ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಡಿಯೊ ಕಾಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕ್ರಿಸ್ ಮಾತಾಡಿದರು. ಅವರೂ ನಾನೂ ಆಗಷ್ಟೇ ಆಫ್ರಿಕಾದಿಂದ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ದೇವರು ಆ ಖಂಡದ ತುಂಬಾ ನಾಯಕರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆ, ಜನರು ಉಸಿರಾಡುವ ಗಾಳಿಯಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿಷ್ಯರು ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾದ ತುಂಬಾ ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾರೋನ್‌ರವರ ಸಾಕ್ಷಿ. ಶಾರೋನ್ ಒಬ್ಬ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯೇಸುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದವರು. ಆದರೂ ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ. ಆಮೇಲೆ ಆಕೆ ಐದು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಗ್ರೂಪ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಗ್ರೂಪಿನಿಂದ ಗ್ರೂಪ್ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಅದು ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳವರೆಗೆ ಸಾಗಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ವಾರೆನ್ ಮಾತಾಡಿದರು. ಸುವಾರ್ತೆ ಇನ್ನೂ ತಲುಪದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕನಸುಗಳ ಮೂಲಕ, ದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಯೇಸುವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅಡುಗೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ, ಆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಪಾಟಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು.

ಹಾಗೆ ಆ ಔತಣದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗಲೇ, ವಾರವಿಡೀ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ದಡ ಸೇರಿತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ನನಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಅವೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಈ ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ನೋಡುವ ಒಂದು ಹೊಸ ನೋಟ.

ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು: ಜೀವನ ಶೈಲಿ.

ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ಎಷ್ಟು ಸಭೆಗಳು, ಎಷ್ಟು ಗ್ರೂಪುಗಳು, ಎಷ್ಟು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ನಿಜವೇ, ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದೂ ಉಪಯೋಗವೇ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನವಾಗಿ ಬದುಕುವುದೇ. ಆ ಔತಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನ. ನಿಜವಾದ ಗೆಲುವು ಎಂದರೆ ಇದೇ.

ಆ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೊಂಡೆವು. ಆ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕೆಲವರು ಯಾವ ಸೇವಾ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು: ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯಿಂದಲೇ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದಂಪತಿ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಆ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರರೂ ಅಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರೇ. ಉಳಿದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇದನ್ನೇ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ನಾವು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದರ ಒಳಗೇ ಇದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಇದೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ನೆನಪೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ

ಅಲ್ಲವೇ. ಅದೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿದೆ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಎಂದರೆ ಅದೇ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಇದೇ. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

> ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು; ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಗುವ ತನಕ.

ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಯಾವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಅದು ನಿಮಗೆ ಊಟ ಮಾಡುವಷ್ಟು, ಉಸಿರಾಡುವಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋದಾಗ.

ಈಗ, ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ವಾರವಿಡೀ, ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸೇವಾ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾರಿಸ್ ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಡದೆ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು: "ನಿಜವಾಗಿ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು?" ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇತ್ತು. ಶಿಷ್ಯರು ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳವರೆಗೆ ಸಾಗುವುದು, ನೂರು ಗ್ರೂಪುಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದರೂ, ಅದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ತಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಒಳಗೆ ಇದ್ದೇನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗದೆಯೇ ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಾಗ ನಾನು ಪಸಡೀನಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ.

ಆ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡು ಮೇಜುಗಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತೆ. ಒಂದು, ಆಫೀಸಿನ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮೇಜು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಜೀವನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು, ವಾರವಿಡೀ ವ್ಯೂಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದೆವು. ಆದರೂ, ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು, ಊಟದ ಮೇಜು. ಜಾಕಿ, ಅಲನ್, ಜಾನ್, ಜೂಡಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಅತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ, ನಾರಿಸ್ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಫೀಸಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ನಡುವೆ

ಅಲ್ಲ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾವು ವಾರವಿಡೀ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದ ಆ ಮಾತು, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಹವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಔತಣದಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಲ್ಲ. ಇದೇ ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ.

ಊಬರ್ ಹತ್ತಿ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಡುವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್ ನಗರದ ಬೆಳಕುಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆದ ಪುಸ್ತಕ ಇದು. ಈಚೆಗೆ ಇದನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಹೆಸರು ಯಾಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಗ: ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗ: ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆ. ಈ ಎರಡೂ ಅದ್ಭುತವಾದವು, ದೇವರು ಕೊಟ್ಟವೇ. ಆದರೆ ಇವು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗವೂ ಇರುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ದೇವರು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವಾಗುವ ತನಕ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಇರುವುದು ಈ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಸರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೇ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆವು. ಮರೆತುಹೋದ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವೇ.

ಆ ಔತಣದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಂಥ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಆಗಬಲ್ಲದು.

ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯ

ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು, ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ

ಕಳೆದ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ, ನಾನೂ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ಸಿಮೋನ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ, ಅಮೆರಿಕದ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆವು. ಯಾರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು ಗೊತ್ತೇ? ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಇದು. ಕೋರಿ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಯುವಜನರಿಗಾಗಿ “ಜೀರೋ ಅವರ್” ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಿಸ್ಸೂರಿ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಬೈಬಲ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೋರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಒಟ್ಟು ಒಂದೇ ಗಂಟೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಲೂಕ ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಲೈಡುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಗಂಟೆ. (ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದರೆ ಏನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವಿವರವಾಗಿ ಇವೆ.)

ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮುಗಿದ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ, ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರೂಪ್ ಚಾಟಿನಲ್ಲಿ, ಆ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬರೆದುಕೊಂಡ “ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದೂ,

ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದೂ ಅವಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ ಒಂದು ಬೈಬಲ್ ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಆ ಬೈಬಲನ್ನು ಆಕೆ ಕೊಂಡದ್ದು ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮುಗಿದ ಮರುದಿನವೇ. ಅಂದರೆ, ತನ್ನ "ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ನಾನು ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಡ್ಯಾನಿಯನ್ನು.

ಡ್ಯಾನಿಗೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ. ನಾನು ಇರುವ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಿಂದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನ ಹುಡುಗ. ಆ ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ, ಲೂಕ 10ರ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನೇ. ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಯಾರ ಕೋಚಿಂಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಅನುಮತಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ, ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಆಗಲೇ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ಜೊತೆಗೇ ಬೈಬಲ್ ತೆರೆದು, ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು.

ಆ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೂರು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲ ಗ್ರೂಪಿನ ಹಿಂದೆಯೇ, ಯಾರೂ ಹೇಳದೆಯೇ ಎರಡನೆಯದನ್ನೂ ಮೂರನೆಯದನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವನೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದನು.

ಈ ಸಂಗತಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕದಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣ ಡ್ಯಾನಿ ಇರುವ ಊರೇ.

ಡ್ಯಾನಿ ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು, ಅದೇ ಊರಿನ ಒಂದು ಮನೆ ಸಭೆಯ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮ ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಮಹಿಳೆ. ಎಷ್ಟೋ ಏರುಪೇರುಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಆ ಸಭೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದವರು. ಆದರೆ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿದೆ: ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಸಭೆಗೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಐದು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಆ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನ ನಂತರ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರೂಪುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು, ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋದವು.

ಅಂಥ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಮಿಸ್ಸೂರಿ ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪಿನಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಈಗ ಮೂರು ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಆ ಸಂಗತಿ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆಕೆ ನನಗೆ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿ, ನಾವು ನಾಲ್ವರು, ಅಂದರೆ ಆಕೆ, ಡ್ಯಾನಿ, ನಾನು, ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವ ಸಿಮೋನ, ಒಮ್ಮೆ ಸೇರಬಹುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಳೆದ ಮಾರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮೋನ, ನಾನು ಆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯಾಣ ಇದೇ. ಒಂದು ಕಾಫಿ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನಿಯ ಜೊತೆಗೂ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಜೊತೆಗೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕುಳಿತೆವು. ಡ್ಯಾನಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ಗ್ರೂಪುಗಳೂ ಆಗ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಹಾಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಬಾರದು ಎಂದಾದರೆ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಟೀಮ್ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಸಹಜತೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವನು ನಟಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವೂ ಸಮಾಧಾನವೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ತಾನು ಸ್ವಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳೆಯದೆಯೇ ಹೋದವು ಎಂದು ಆಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಡ್ಯಾನಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಹಾಗಾದರೆ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋದದ್ದು, ಡ್ಯಾನಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ನಿಂತು ಉಳಿಯಿತು? ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆಕೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಕರ್ತನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ಬಹಳ ಯೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಉತ್ತರ ಇದು: ಇಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಅವೇ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಇವೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೂ ಈ ನಾಲ್ಕೇ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯ ಬಂದಾಗ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಡ್ಯಾನಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವೇ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಅದೇ ಊರು. ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಬಗೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ತಪ್ಪು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆ ನಡೆದರು. ಕೆಲಸಗಳ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಾಸ್ಟರ್ ಕೈಗೆ ಮೊದಲು ಸಿಗುವುದು ಸಾಧನಗಳೇ. ಹಾಗೆ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಆಕೆಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ತರಬೇತಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೋಗಿ ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿಬಿಟ್ಟನು, ಅಷ್ಟೇ.

ಒಮ್ಮೆ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡಿ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆ ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾಧನವನ್ನೇ, ಈಗ ಈ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಊರಿನ ಹುಡುಗ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಪಾಸ್ಟರಮ್ಮನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ನಿಂತುಹೋದ

ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಕೆ ತಿರುಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು.

ಕೊನೆಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ಸಂಗತಿ ಇದು: ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸಭೆ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೇ ಈ ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆಗಲೇ, ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.

ಈಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಯಾಕೆ ನಿಂತು ಉಳಿಯುತ್ತಿದೆ?

ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಯೋಚನೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂತು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಜೊತೆಗೇ ನಾನು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳೂ ನನಗೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ, ಆ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಹುಡುಗನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ಉತ್ತರ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಉತ್ತರ ಇದೇ: ಈ ಕೆಲಸ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನವಾಗಿ ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಅದು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಂತು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಲಿಯಂ ಕೇರಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಡೊನಾಲ್ಡ್ ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಲಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಹೆಸರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇದು ಐದು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ತಾತ ಅಜ್ಜಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಮಿಷನ್ ನಡೆಸಿದರು. ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರೇ ನಡೆಸುವ ಮಿಷನ್. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಊಟದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೆಳೆದವನು. ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆ ಮಿಷನ್ ಮೂಲಕ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನಾಥಾಶ್ರಮ, ಎಷ್ಟೋ ಸಭೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಪಾಲ್ ಪಾಪಾರಾವ್, ತಾಯಿ ರತ್ನಕುಮಾರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಟೀನೇಜ್ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ "ಟೀನ್ ಮಿಷನ್ಸ್" ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೂ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಕಳೆದವು. ಈಗ

ಮ್ಯಾಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ನನಗೆ ಸಿಗದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳೂ ನಿಂತಿವೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಿಷನರಿ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೈಗೆ ಹೊಸ ರಕ್ತ ಏರಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದೆ. ಅದನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ.

ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆಯೂ ನಡೆದದ್ದು ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ. ನಾನು ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಟೀಮ್ ದಶಕಗಳಿಂದ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ಪ್ರಾಣದಂಥ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ. ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಗಿನ ಮನುಷ್ಯರು ಬರೆದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ತನ್ನದಲ್ಲದ ದೇಶಕ್ಕೋ, ತನ್ನವರಲ್ಲದ ಜನರ ಬಳಿಗೋ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ದೇವರು ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳೀಯನಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹರಡಿತು ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ನಿಜವಾದವೇ. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಬಹುತೇಕ ಎಂದಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಯಾರು? ಆ ಸೇವಕನು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿದ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯ. ನನ್ನ ಜೀವನವಿಡೀ ನಾನು ಆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿಯೇ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ನಡುವೆಯೇ ಬದುಕಿದೆ. ಬಹಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಲೋಕವನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೇ ಮಾತು: ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೂ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೇಲೂ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯುವ ಮನುಷ್ಯ ನಾನಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಒಳಗೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ.

ಅಂಥ ನಾನು, 2011ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ಆಗ ಒಂದು ನಿಜ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳೂ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿದೆವು. ಆದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸ ತನ್ನದೇ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರ ಅವನಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಮಾಡದ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಭೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿಸಿದೆವು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆವು, ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟೆವು, ವರ್ಶಿಪ್ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆವು, ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಿದೆವು. ಆದರೆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕಾದವರು ತಾವೇ ಎಂದು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ನನ್ನದೋ, ತಮ್ಮ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರದೋ, ನನ್ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯದೋ, ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳದೋ ಎಂದುಕೊಂಡರು.

ಇಡೀ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರ ಸುತ್ತಲೇ ಕಟ್ಟಿದೆವು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬೀದಿಗೂ, ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ, ತಲುಪಬಲ್ಲದ್ದು ಕೆಲವರನ್ನೇ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಗಲೇ ಪ್ರತಿ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಜನರ ನಡುವೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಗ್ಗಿ ಅಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದದ್ದು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸುಗ್ಗಿಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕದಲಬೇಕು. ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೇ: ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಡ್ಯಾನಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ.

ಇನ್ನು, ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಆ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದೆವು. ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡವು ಈ ಎರಡು.

ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಗ: ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆ. 1792ರಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸಗಾರನಾಗಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂ ಕೇರಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ತುರ್ತಾದ ಸಂದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದನು: ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯ ಗಡುವು ಮುಗಿದುಹೋಗಿಲ್ಲ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕದಲಲೇಬೇಕು. ಅವನು ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿದದ್ದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ. ಅದೇ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಮರುವರ್ಷ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುವವನು. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಚಪ್ಪಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ. ಆ ಕೆಲಸದ ಮೇಜಿನಿಂದಲೇ ಆಧುನಿಕ ಮಿಷನರಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹುಟ್ಟಿತು. ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದವು.

ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗ: ಸಭಾ ವೃದ್ಧಿ, ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನೆ. 1955ರಲ್ಲಿ ಡೊನಾಲ್ಡ್ ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್ ಎಂಬ, ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅಮೆರಿಕ ದೇಶದ ಪಂಡಿತನು ದಿ ಬ್ರಿಡ್ಜಸ್ ಆಫ್ ಗಾಡ್ (ದೇವರ ಸೇತುವೆಗಳು) ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ. ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಿಷನರಿಗಳ ಮಗ. ರೈತರು, ದಿನಗೂಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಗಿರಿಜನರು, ಸಮಾಜ ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ: ಇವರ ಮೂಲಕವೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡನು. ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಕದಲಬಲ್ಲ ವೇಗಕ್ಕಿಂತ ಸಭೆ ಎಷ್ಟೋ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ತಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅಮೆರಿಕದ ಫುಲ್ಲರ್ ಸೆಮಿನರಿ ಎಂಬ ಥಿಯಲಾಜಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮಿಷನ್ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸಭಾ ವೃದ್ಧಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿಷನರಿಯ ಸುತ್ತ ಜೋಡಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಭೆಯ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವನ್ನು ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಸುತ್ತ, ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪಕನ ಸುತ್ತ ಜೋಡಿಸಿತು.

ಈ ಎರಡೂ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆಗಳೇ. ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಫಲವೇ ನಾನು. ನೀವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆರಾಧಿಸುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಆದರೆ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಒಂದು ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಎರಡೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೇ. ಕೇರಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಹರಡಿದ್ದು ಯಾರ ಮೂಲಕ? ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಯಾರೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕವೇ. ಆದರೆ ಈ ಮೊದಲ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಎಂದಿಗೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಅವು ಸಿಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕವು.

ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಿಷನರಿಯನ್ನು ಘನಪಡಿಸಿತು. ಸಭಾ ವೃದ್ಧಿ, ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳು ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರನ್ನೂ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪಕನನ್ನೂ ಘನಪಡಿಸಿದವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸ್ಥಾನ ಮಾತ್ರ "ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವವನು" ಎಂಬುದೇ: ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು, ಕೊಡುವವನು, ಹಾಜರಾಗುವವನು.

ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸುವ ಅಸಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ.

ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಇವತ್ತಿಗೂ ಫಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ನಾನು ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೂ, ಎರಡರ ಫಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೂ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಘನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸುವಾರ್ತೆ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಯಿತು. ಸಭೆ ಸಮಕೂಡಿತು, ಪೋಷಣೆ ಹೊಂದಿತು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ, ಬೈಬಲೇ ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲಾರವು. ಪಾಸ್ಟರುಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ರೂಪುಗೊಂಡದ್ದು ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಳಗೇ. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನು ಹೊರಬಲ್ಲ ಭಾರ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೇ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ: ಈ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದೂ ಹೌದು ಎಂದು.

ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿದರೂ ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ: ಈ ಕೆಲಸ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯಿಂದ ಆಗುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ನಾವು ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ, ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ, ಯಾವ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಯಾವ ಸೆಮಿನರಿಯೂ ಸರಿಗಟ್ಟಲಾಗದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಯೇಸು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಒಂದು ಸಲವೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತೇ? ಕೇರಿ ಹಡಗು ಹತ್ತಿದ ದಿನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ. ಆ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಅಂತರವನ್ನು ತುಂಬಲಾರೆವು. ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಯನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ದೇವರು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಸುಗ್ಗಿಯ ವೇಗವನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಿದ್ದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಒಂದೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು, ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. ಇದು ಆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಸೋಲು ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಪೂರ್ತಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಂಡಿಯ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಬೆಳೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕೆಲಸ ಆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಶಕ್ತಿಗೂ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕದಲಬೇಕು.

ನಾನೂ ಕಟ್ಟಿದ ಗೋಪುರ

ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋಪುರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನೆನಪಿದೆಯೇ? ವ್ಯೂಹಗಳು, ಸೂತ್ರಗಳು, ಪದ್ಧತಿಗಳು, ತರಬೇತಿಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೇರಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರವಾಗಿ

ಬೆಳೆದ ಕಟ್ಟಡ ಅದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ, “ಇದು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಆ ಗೋಪುರ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಲಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ನಿಜವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ಆ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈ ಕೂಡ ಇದೆ.

ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಟೀಮಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ನಾನೂ ಬಳಸುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಒಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವವರಿಗೂ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುವವರಿಗೂ ಅದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಧನವೇ.

ಆದರೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ, ನಾನು ಸೇರಿದ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಒಂದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಎದೆಗೆ ಯಾವ ಭಾಗ ಹತ್ತಿರವೋ, ಆ ಒಂದು ಭಾಗದ ಸುತ್ತ ಅವರು ಒಂದು ಪೂರ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ತರಬೇತಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸಮಾಧಾನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೇರಿಸಿದರೆ, ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಪುರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕನು ಆ ಗೋಪುರದ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ಅದೇ ಗೋಪುರವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಗೋಪುರದ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಒಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ ನಾಯಕನಿಗೂ ಕೂಡ. ನನ್ನ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತು ಪ್ರತಿಶತ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸಗಳೇ ತುಂಬಿಹೋದ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಅಂಥ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಇರಲಾರೆ.

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲಾಗಿ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗೋಪುರ ಹತ್ತಬಲ್ಲವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ. ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆಯಬಲ್ಲವರು ಎಲ್ಲರೂ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗೋಪುರದ

ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲನ್ನೇ: ಯಾವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದರೂ ನಡೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಬಲ್ಲ ಸಿಂಪಲ್ ದಾರಿ. ಆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆಚೆಗೆ ಇರುವ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಮೊದಲು, ಅವರು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಆ ಒಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡೋಣ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಮಾದರಿ ಮೊದಲು ಆತನದೇ.

ಯೇಸು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ನಡುವೆಯೇ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ: ಗಲಿಲಾಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿ, ಸಮಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಆತನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೆಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು.

ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಲೇ, ಈ ದಿನ ನಾವು "ಸಭೆ" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದನು. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನಿಂದಲೂ ದೋಣಿಯಿಂದಲೂ ಜನಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಸಾರಿದನು. ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಭಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿದನು. ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಜನರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ತಂದಾಗ, ಆತನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವರು ಸ್ವಸ್ಥತೆ ಹೊಂದಿದರು. ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೂ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಜನ ಆತನ ಸುತ್ತ ಸೇರಿದರು. ಸಮಕೂಡಿದ ಸಭೆ ಎಂದರೂ, ಪ್ರಸಂಗ ಎಂದರೂ, ವಾಕ್ಯ ಓದುವುದು ಎಂದರೂ, ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಎಂದರೂ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೂಟಗಳು ಎಂದರೂ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ, ನೀವು ಯೇಸು ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಆತನಿಗೂ ಇಷ್ಟವೇ.

ಆದರೆ ಜನಸಮೂಹದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿ, ಆತನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ನಿಕೊದೇಮ ಎಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಮೀರುವವರೆಗೆ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು. ನಿರುತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಎಮ್ಮಾಹು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯವರೆಗೆ ಏಳು ಮೈಲಿ ನಡೆದನು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಜಕ್ಕಾಯನ ಮನೆಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತನು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಸಮಯವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸುರಿದನು. ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಬದುಕಿದನು. ಜನಸಮೂಹ ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿತು. ಆ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡರು.

ಆತನು ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೈಪೋಟಿ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಸಮೂಹಗಳೂ, ಸಭಾ ಆರಾಧನೆಗಳೂ, ಹಬ್ಬಗಳೂ ನಮಗೆ ಇರುವುದು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಅವು ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ. ಯೇಸುವಿಗೂ ಅವು ಇದ್ದವು. ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಆ ಎರಡನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೇ. ಅಂದರೆ ಏನು? ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬನೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಅವರ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದು. ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಅವರೇ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲ ತನಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು. ಸಭಾ ಕೂಟಗಳು, ಆರಾಧನೆಗಳು, ಹಬ್ಬಗಳು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆವು.

ಯೇಸು ತೋರಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಬಗೆಯ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಪುಸ್ತಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡುವುದು, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆಯೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕೆಂಬ ಆತನ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಅದೇ. ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟನು. ಆತನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯರೇ ಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಪುಲ್ಪಿಟ್ ಎಂದರೂ ಮಿಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದರೂ ನನಗೆ ಯಾವ ತಕರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಿ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿರುವುದು, ನಾವು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವ ಭಾಗವನ್ನೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ತಲುಪಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಲೆಕ್ಕ ಎಂದಿಗೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ, ನಂಬಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟೀಮಿನ ಭಾಗವಾಗಲೇಬೇಕು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೊದಲು ಆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆಚೆಗೆ ಕೆಲವರು ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರೇ ಇವರು: ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ಈ ಮನುಷ್ಯರು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಕೃಪೆ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿತು. ಅಷ್ಟೇ. ಇನ್ನೂ ಏನೋ ತರಬೇತಿಯೋ, ಅರ್ಹತೆಯೋ ಬಂದು ಸೇರುವವರೆಗೆ ಅವರು ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತ ಇರುವ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ತಲುಪಲಾಗದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಲೋಕದ ಒಳಕ್ಕೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು. ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿ, ಯೇಸು ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಆಮೇಲೆ ದೆಕಪೊಲಿ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಸೀಮೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ ಗೆರಸೇನರ ಸೀಮೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ

ಸೆರೆಯ ಯಜಮಾನ. ರೋಮಾ ಸೈನ್ಯದ ಶತಾಧಿಪತಿ ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ. ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧೂಮ್ರವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಲುದ್ಯ. ತಾನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಳಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ ಜಕ್ಕಾಯ. ಯೋಹಾನನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಾಗಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಂತಾದ ಮನುಷ್ಯ. ಹಿರೀಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಷ್ಟು ನೇರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರೂ ವಾದಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ: "ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲೆ, ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೆನು, ಈಗ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತವೆ."

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮಾದರಿ ಇವರೇ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಬಳಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕ ಸಭೆ ಈ ದಿನ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸೇವಕರಂಥವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯ ಆ ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಊರಿನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಾನೇ ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಯಾರೂ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಆಕೆಯಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರ ಬದಲಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಕೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ನಮಗೆ ಅಸಲಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ: "ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿನ್ನವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬಲ್ಲವಳು ನೀನೇ" ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ನಂಬುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ.

ನಾವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ ಮಾರ್ಗ ಇದೇ. ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ: ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ, ತಾನು ಆಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ದೇವರು ತನಗೆ ಆಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆಯೇ, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಭೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂಬ ದೇವರ ಈ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳೂ ಸೇರಿ ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖಪುಟದ ಮೇಲಿರುವ ಗುರುತನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ. ಮೂರು ವೃತ್ತಗಳು ಒಂದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಮೂರೂ ಸೇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂರು ವೃತ್ತಗಳೇ ದೇವರ ಆ ಮೂರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಕೆಂದೇ ಒಂದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಬರೆಸಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದವಲ್ಲ. ಅವು ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ.

ಆ ನಕ್ಷತ್ರ ಇರುವುದು ಮೂರೂ ಸೇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ. ಅವು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜಾಗ ಅದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ, ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯ ಹೆಂಗಸಿನಂಥ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳ ಕೈಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ, ಮೊದಲ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವು, ಆಕೆಗೆ ಬೋಧಿಸಿದವು, ಆಕೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ, ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ, ತಾನು ಅಸಲಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆಯೇ ಕಳುಹಿಸಿದವು. ಭಾನುವಾರ ಕುಳಿತು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆಕೆ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಸಭೆಯೂ ಆಕೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನೇ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಆಕೆಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ದಿನ, ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ತಲುಪಬಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆಕೆ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವಳು ಆಕೆ. ಇನ್ನು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವಳು ಆಕೆಯೇ.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ, ಇರುವ ಎರಡರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಮೂರನೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆ ಅಲ್ಲ, ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಇರುವ ಅಸಲಿ ಕೆಲಸವೇ ಇದು. ಆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಯಾರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದವೋ, ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳ ಸಂಗತಿಯೇ ಇದು. ಎರಡನ್ನೂ ನಾವು ಘನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ: ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಕೆಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕೆಲಸ ಮೂರನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು.

ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು.

ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಾಲದಿಂದ ದೇವರು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವ ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಏನು? ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ

ಆ ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೋ ಮಂದಿಗಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಫೋನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ.

ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಊರಿನ ಆ ಯುವಕ, ಡ್ಯಾನಿ, ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶಾರೋನ್ ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಐಡಹೋ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನೀವೂ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇವೆ? ಅಗತ್ಯ ಬಂದಾಗ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಇವೆಯೇ, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿವೆಯೇ? ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ದಿನ ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಇದ್ದೀರಿ?

ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಕೆಲಸಗಳ, ಸೇವೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಗೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ, ನಿಮ್ಮ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆ ನಾಲ್ವರು ಯಾರು?

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೇನು?

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವರ್ಷಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆ.

ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಒಳಗೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವನಿಗೆ, ಅದರ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಎಂದೋ ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಬಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರವೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಲೂಕ 10ರಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿ ಒಂದು. ಡಿಸ್ಕವರಿ, ವಿಧೇಯತೆ, ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಮಾತುಗಳ ಪದ್ಧತಿ ಇನ್ನೊಂದು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪದ್ಧತಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವೇ, ಬಹುತೇಕ ಸರಿಯಾದವೇ. ಕೆಲವನ್ನು ನಾನೇ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಬಹಳ ಭಾಗವನ್ನು ಇತರರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸಿಂಪಲ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದರೆ ಮ್ಯಾಪಿನ ಹಾಗೆ. ಅದು ತೋರಿಸುವ ಊರು ಅದಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಪನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡೂ, ಆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ.

ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಯಾವುದು? ಮನುಷ್ಯರು ಯೋಚಿಸದೆಯೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳೇ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಜೀವನವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವಂಥವು ಕೆಲವೇ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದೆ: “ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಉಳಿಯುವುದು ಯಾವುದು? ಯಾವ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಇದ್ದರೆ ಉಳಿದವೆಲ್ಲಾ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತವೆ? ಯಾವ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಡೀ ಕೆಲಸ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ?”

ಎಷ್ಟು ಸಲ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ನಾನು ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದು ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಬಳಿಗೇ.

ಆ ನಾಲ್ಕರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲು, ಸುವಾರ್ತೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಯೇಸು ತಾನೇ ಯೋಹಾನನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆ 3:16ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು: “ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು; ಆತನನ್ನು ನಂಬುವ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ನಾಶವಾಗದೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆತನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.”

ಆ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯ ಅಡಿಪಾಯ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ. ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ವ್ಯೂಹಗಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ, ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟೂ ಅಲ್ಲ. ದೇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂಬ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದು. ಅವರ ಜೀವ ಈಗ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದೆ.

ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆ, ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಲ್ಲ. ಅದು ತಂದೆಯು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲಸ. ಶಿಲುಬೆಯ ದಿನದಿಂದ ಈ ದಿನದವರೆಗೂ ಆತನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವ ತನಕ ಆತನ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನು? ಆತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆತನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರುವುದೇ.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಲದಿಂದ ನಾವು ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ತಂದೆಯು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು, ಇದು ಎಂಥ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೂಪಿಸಿದ್ದು ಅದೇ. ಯೇಸು ಕರೆದವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೇ.

ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಬೆಸ್ತರು. ಒಬ್ಬನು ಸುಂಕದವನು. ಒಬ್ಬನು ರೋಮಾ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಗುಂಪಿನವನು. ಯಾರೂ ಮತ ಗುರುಗಳಲ್ಲ. ಫರಿಸಾಯನಾಗಿದ್ದ ಸೌಲನು ಪೌಲನಾದನು. ಆದರೂ ಗುಡಾರ ಹೊಲಿಯುವ ಕಸಬನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅಪೊಸ್ತಲರು ಎಂದರೆ ಯಾರು? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ತನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರೇ.

ಆದಿ ಸಭೆಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದಲೇ ತುಂಬಿತ್ತು. ಮೇಲಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದವರು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮನೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನೆಗಳೇ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲ. ಸಭಾ ಸೇವಕರನ್ನು (ಡೀಕನ್‌ಗಳನ್ನು) ಸಭೆಯೇ ತನ್ನೊಳಗಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರು ಯಾರು? ರೈತರು, ಕೈಕಸಬಿನವರು, ಸೈನಿಕರು, ದಾಸಿಯರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಮಕ್ಕಳು. ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಸುವಾರ್ತೆ ನಡೆದದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರಲ್ಲದೆಯೇ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದವರೇ ಇವರು. ಕೆಲವರು ಯೇಸುವನ್ನೇ ಸ್ವತಃ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು: ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು, ಜಕ್ಕಾಯ, ಗೆರಸೇನರ ಸೀಮೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಕೆಲವರು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು: ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ, ಲುದ್ಯ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಸೆರೆಯ ಯಜಮಾನ. ಇವರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತೀರಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಹೋದರು.

ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬಿಷಪ್‌ಗಳು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗವಾದರು. ಪ್ರೀಸ್ಟುಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗ. ಸೆಮಿನರಿ ಪದವಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನು ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟನು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ನಡೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕೇರಿ, ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್ ನೆನಪಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸಗಾರನಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೇರಿ, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮಿಷನರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್. ಚಿಕ್ಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಆದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದಲೇ ಅದು ನಡೆಯಿತು.

1792ರಲ್ಲಿ ಕೇರಿ ತನ್ನ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವನು ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರನೇ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳು

ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅವನ ವಾರಸುದಾರರು ಸೆಮಿನರಿ ಪದವಿಗಳಿದ್ದ ಮಿಷನರಿಗಳಾದರು. ಮೆಕ್‌ಗಾವ್ರನ್, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಮಿಷನರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಫುಲ್ಲರ್ ಎಂಬ ಸೆಮಿನರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮಿಷನ್ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು, ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ "ಪೀಪಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್" ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟನು. ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಯಿಂದ ಪದವಿಗಳೊಂದಿಗೂ ವ್ಯೂಹಗಳೊಂದಿಗೂ ಒಂದು ಇಡೀ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಭಾ ವೃದ್ಧಿ ನಿಪುಣರೂ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪಕರೂ ಬಂದರು.

ಇದನ್ನೇ ಸ್ಪೆಷಲೈಸೇಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲರ ಕೆಲಸ ನಿಪುಣರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು. ಸ್ಪೆಷಲೈಸೇಷನ್ ತಾನಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದಕ್ಕೆ ಪದವಿಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನೂ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ, ಕೆಲಸದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದುಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೆಲಸದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೆಲಸ.

ನಾವು ಇದನ್ನು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನಾ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಹೆಸರು. ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನಾ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ದೇವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸದ ಒಂದು ರೂಪವೇ. ಆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಈ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಎರಡೂ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನಾ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಬೈಬಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಬೆಳೆಯಿತು? ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೇಲೆಯೇ. ಈ ಬೆಳೆಗೆ ನೆಲದ ಹಾಗೆ ಇರುವವಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳೇ. ಉಳಿದವೆಲ್ಲಾ ಆ ನೆಲದಿಂದಲೇ ಮೊಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೂ ವೇದಾಂತ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ದೃಷ್ಟಿ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆಯೇ. ಸಭಾ ಹಿರಿಯರು, ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನ, ಪುಲ್ಪಿಟ್. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಭೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರತಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಆಗಲೇ ನಡೆದಿವೆ. ಗ್ರೂಪುಗಳು ಬೆಳೆದು ಸಭಾ ಕೂಟಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಭೆಯ ಬೇರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಆಳವಾಗಿ ಇಳಿದಿವೆ. ನಮ್ಮ ಅಪಾಯ ಬೇರೆ. ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸಭೆ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೊರಗೆ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹೊಲ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಹೊಲದೊಳಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ತಿರುಗಿ ಕಾಲಿಡುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು? ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೇ. ಅದೇ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲಸ.

ಹೆಸರು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಶಿಷ್ಯರು ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಮಾತು ಹತ್ತಿರ ಅನಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಿ. ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಮಾತು ಅಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯರು. ಇವರು ಅಪೊಸ್ತಲರಲ್ಲ. ದೇವರು ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಯಾರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೋ, ಆ ಮನುಷ್ಯರೇ ಇವರು.

ಇನ್ನು, ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದು ನಿಂತು ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಇವೇ:

ಒಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ಎರಡು. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಮೂರು. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ನಾಲ್ಕು. ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಒಂದೊಂದೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೇಳಬಲ್ಲಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಆದದ್ದು. ಆದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವನವಿಡೀ ಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕೂ ಇರುವ ಕಡೆ ಮಾತ್ರ, ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸದ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಆಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳು. ತಾನು ಆಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಮಾಮೂಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ. ಮೊದಲ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆಕೆಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಎಂದರೆ ಆಕೆ ಬದುಕುವ ರೀತಿ. ಆಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳು. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್: ಸುವಾರ್ತೆ ಯಾವ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನಿಗಾಗಿಯೂ ಕಾಯದೆ, ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಜೀವನದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾಟುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಗುರಿ ಏನು? ಆ ನಾಲ್ಕೂ ಮಾಮೂಲಿ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದೇ. ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನ. ಆ ನಾಲ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ, ಇನ್ನು ಯಾರೂ ನಿಂತು ಅವುಗಳಿಗೆ

ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಇದೆ: ಕೇಳುವ ಯಾವ ಶಿಷ್ಯನ ಜೊತೆಗಾದರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಂದಿಗೂ ನಿಪುಣರಾಗಿ ಇರುವುದು ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇ.

ಈ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ನಡುವೆ ನೀವು ಕಾಲ ಕಳೆದಿದ್ದರೆ, ಈ ನಾಲ್ಕರ ಒಳಗೆ ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಳೆಯ ಮಾತುಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಡಿಸೈಪಲ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳು, ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದ ಮೂರು ಮಾತುಗಳೇ ಇವು: ಡಿಸ್ಕವರಿ, ವಿಧೇಯತೆ, ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ, ಸಂಬಂಧಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾತು ಬದಲಾಯಿತು, ಸಾರ ಮಾತ್ರ ಅದೇ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಆಯಿತು: ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ, ಕರ್ತನು ಬಳಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಮೂಲಕ ಕೇಳುವುದು. ವಿಧೇಯತೆ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ಆಯಿತು. ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಆಯಿತು. ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ನಿಂತನು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಮಾಡಬೇಕಾದವನು ಅವನೇ.

ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುವವರು ಆಗಾಗ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಅವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವು ಎಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರಿಗೇ ಒಳಗೊಳಗೆ ತಾವು ಸಾಲುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಅಂಥವು ಅಲ್ಲ. ಅವು ಎಟುಕದ ಎತ್ತರ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರೆದಿರುವ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಾಗೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ, ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಬಹುದು.

ಈಗ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮೊದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕು. “ಶಿಷ್ಯರು” ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೊಸ್ತಲರೇ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಎಂದರೆ ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಯೇಸುವನ್ನು ನಂಬಿ, ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಿಷ್ಯರೇ. ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಆತನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು. ಲೂಕ 10ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ

ಮಾಮೂಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ "ಶಿಷ್ಯರು" ಎಂದೇ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ. ನೀವೇ. ನಾನೇ. ಯೇಸುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾಮೂಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ.

ಇವರು ತಾವು ಆಗಲೇ ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಇಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆಯೇ ಬದುಕುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಲ್ಲ, ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಗಳು ಇರುವವರಲ್ಲ, "ಈ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದೂ ಹೌದು" ಎಂದು ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳದ ಮಾಮೂಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು.

ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಉಳಿದ ಮೂರೂ ಇದರ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯೋ ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸವೋ. ಆ ಎರಡೂ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕರೆಗಳೇ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆ ಎರಡೂ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ. ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು? ಇಷ್ಟು ದಿನ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಮತಿ ಇದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಹುಟ್ಟುವ ಜೀವನ ಶೈಲಿ.

ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಥವರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 16ರಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಲುದ್ಯಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಕೆ ಧೂಮ್ರವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ನದಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಸಭೆಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟವಳು ಆಕೆ. ಆಕೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪುಸ್ತಕವೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡುವುದು ಆ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ. ಪ್ರೀಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ, ರೋಮಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲ. ತಾನು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆಯೇ ಇರುವ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ.

ಲುದ್ಯಳಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆವು. ಅವರ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಪುಣರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದೆವು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್ದು ಆಕೆಯೇ.

ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಇಂಡಿಯಾದ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ವೇಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಕೂಡ ಸರಿಗಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಾಸ್ಟರುಗಳಲ್ಲ. ಗಾರೆ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಈರುಳ್ಳಿ ಮಾರುವವರು, ಟೈಲರುಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಂದಿರು, ಟೀನೇಜ್ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು. ಇಂಥ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯರೇ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಂಧುಗಳ ಬಳಿಗೇ, ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಬಳಿಗೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಇವರನ್ನು ಕರೆದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಇವರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರೇ ಬಹಳ ಸಲ ಇವರು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂದು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. "ಇವರಾ ಮಾಡುವುದು?" ಎಂದು ಅನುಮಾನಪಟ್ಟರು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕಾರಣ ಇದೆ. ಪೇತ್ರನು ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರೆದನು: "ದೇವರಾದುಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವೂ ರಾಜವಂಶಸ್ಥರಾದ ಯಾಜಕರೂ ಮೀಸಲಾದ ಜನವೂ ದೇವರ ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ." ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕುಲದವರು ಮಾತ್ರ ಯಾಜಕರು. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವರೇ. ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಾಗ ದೇವಾಲಯದ ತೆರೆಯು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಹರಿದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಯಿತು. ಆ ಹಳೆಯ ಏರ್ಪಾಡು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು. ಈಗ ಆತನನ್ನು ಕರ್ತನೇ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನೇರವಾಗಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನೂ ಆಗಲೇ ಯಾಜಕನೇ.

ಸಭೆ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಲ ಅಲ್ಲ. ಐದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬದುಕಿದ ಸಭಾ ಸುಧಾರಕ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಇದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು: ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ ಆಗಲೇ ಯಾಜಕನೇ. ಅವನು ಆ ಮಾತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದೂ ಪೇತ್ರನು ಬರೆದ ಆ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೇ. ಕೇರಿಯಂಥ, ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಕೆಲಸಗಾರನು ಒಂದು ಕಡೆ, ದೊಡ್ಡ ಬಿಷಪ್ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನರೇ. ಇಬ್ಬರೂ ಆತನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರ. ಆ ಕೆಲಸಗಾರನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಲೂಥರನ ನಂತರದ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವು. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರ ಯಾಜಕತ್ವ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಸ್ಕವರಿಯಿಂದ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಬೋಧನಾ ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಮನೋಭಾವ. ಆ ಮನೋಭಾವ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ವಾಕ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ

ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ."

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮನೋಭಾವ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಲೋಚನೆ ತಲೆಯೊಳಗೇ ಉಳಿದುಬಿಡಬಲ್ಲದು. ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಹಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಮನೋಭಾವ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕದಲಿಸಿ, ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದು ಬೋಧನೆಯೇ. ಪಾಸ್ಟರ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಡೇ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವೂ ಪಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಬೋಧನೆಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ಜೀವನವಿಡೀ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದೆ. ಆದರೆ ಬೋಧನೆ ಒಂದೇ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಬೇರೆ ಮನೋಭಾವ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲ ಸಲ ನೋಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತೇ? ಓದು ಬರಹ ಬಾರದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ. ಓದು ಬರಹ ಬಾರದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಬೈಬಲ್ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು, ಕರ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಯಿತು. ಆ ಮನೋಭಾವ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: "ನಾನು ನಿಪುಣನಲ್ಲ. ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆತ್ಮನೇ, ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ."

ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಆಧಾರದ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅಂಥವೇ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದವು. ನಾವು ಅಸಲಿಗೆ ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಆ ಮನೋಭಾವವನ್ನೇ. ಮನೋಭಾವ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಂಬಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಬಹುದು. ಗೋಡೆ ಅವುಗಳ ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಆ ಮನೋಭಾವ ಇರುವ ಕಡೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ತಾನಾಗಿಯೇ ಕದಲುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ ಮಾತ್ರ, ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ಕಡೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಂಬಿಕೆ ಯಾಕೆ ಮೂಕವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೇ.

ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ತರಬೇತಿಯ ರೀತಿ ಇದು: ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ನಂಬಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು, ಸರಿಯಾದ ನಡತೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುವುದು. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ರೀತಿ ಬೇರೆ: "ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತನಕ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯಭಾಗ ಎರಡನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲದು. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ಕೂಟ ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ: ನೋಟ್ಸ್ ಬರೆದುಕೊಂಡ ಪುಟದೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು "ಈ ವಾರ ನಾನು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೇ.

2011ರಿಂದ, ಅಂದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮೊದಲ ಸಲ ನೋಡಿದ ವರ್ಷದಿಂದ, ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಇಂಡಿಯಾದ ತುಂಬಾ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕಲಿಯುವುದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಂತ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಸಭೆಗಳನ್ನು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರು, ಅಮೆರಿಕದ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ಆ ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

"ಈ ವಾರ ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿದು, ಮುಂದಿನ ವಾರ "ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಕೇಳುವ ಕೂಟ, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನೋಟ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುವ ಕೂಟ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎರಡೂ ಒಳ್ಳೆಯವೇ. ಆದರೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಒಂದೇ.

ಯಾವುದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಸಿಂಪಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಿಧೇಯತೆಯೇ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಗ್ರೂಪ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನಾಲ್ಕೇ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ

ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ತ್ಯಾಗ ಬೇಕಾಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು

ನಾವು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು, ಅಂದರೆ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದನ್ನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಬೋಧಕರು ಇದನ್ನು ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಬಳಸಿದೆ. ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪಿ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೌಲ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಸೇವೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಲೆಕ್ಕಗಳ ವಾಸನೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಬದುಕಬೇಕಾದ ಜೀವನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾತು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಸಾರ ಮಾತ್ರ ಅದೇ. ಮೊದಲ ಮೂರು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು, ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ತಾನು ಈಗ ತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ಅಸಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ಮೊದಲ ಮೂರು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ, ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವವಾದರೂ, ಇನ್ನೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ದಾಟುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರತಿ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹೆಜ್ಜೆ ಇದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು: ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡುವವರನ್ನು, ಮನೆಯವರನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಆಗಲೇ ಅವರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಕೇಳಿಸುವ ಮಾತು ಒಂದೇ: "ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳು." ಆ ಮಾತೇ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಹೃದಯ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಇನ್ನೇನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ: ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಹೃದಯ, ಸಾವಿರ ಮಂದಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ

ಭಾಷಣಕಾರ ಅಲ್ಲ. ತಾನು ಈಗ ತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳೇ ಆ ಹೃದಯ.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನಾಲ್ಕೇ. ಆ ನಾಲ್ಕೂ ಸೇರಿದಾಗ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಪೂರ್ತಿ ರೂಪ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೇಳಬಲ್ಲಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಆದವು ಇವು. ಆದರೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಒಂದು ಜೀವನವಿಡೀ, ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಡೀ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕೂ ಸೇರಿಯೇ ಇರಬೇಕು.

ಯಾವ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮೂವ್‌ಮೆಂಟೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್, ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೋ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನಾ ನೆಟ್‌ವರ್ಕೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯೋ, ಅದು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬೆಳೆದು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಇಲ್ಲದ ಬೋಧನೆ, ಎಷ್ಟೋ ಕಲಿತ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾರರು.

ವಿಧೇಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ, ಗೌರವ ಪಡೆಯುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸುತ್ತ ಏನೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದ ಶಿಷ್ಯನು, ಆತ್ಮೀಯ ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ನಾಲ್ಕೂ ಇರುವ ಕಡೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣವೇ ಬದಲಾಗುವ ತನಕ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ತಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರ ಅನುಮತಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಆ ನಾಲ್ಕೇ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ. ಈ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಕೋಲಾಗಿ ಬಳಸುವ ಬಹಳ ಮಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದನ್ನಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ

ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ. ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವುದು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅಣಗಿಸುವುದು. ಇವು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸೇರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳ ಒಳಕ್ಕೂ, ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಒಳಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ನುಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಸೇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು.

ಇತರರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕುಗಳು ಹಾಕುವ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಈ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುವವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಬಹುತೇಕ ಕುಂಟುತ್ತಲೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. “ಈ ವಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಯಾರೋ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮೂಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳದೆಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ದೇವರು ಆ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನೂ ಆ ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ಪರ್ಫೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವ ತನಕ ಆತನು ಕಾಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ಇರೋಣ.

ನಾವು ಬಳಸುವ ಮಾತುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಈ ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ಬದುಕುತ್ತಿರುವವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವೇಲ್ಸ್ ಎಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತ ಕೂಡಿಕೊಂಡ “ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮನೆಗಳು” ಎಂಬ ಒಂದು ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಇದೆ. ತಾವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಮೆರಿಕದ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟೀಮುಗಳು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗ್ರೂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸೇರುತ್ತದೆ: ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ತಾವು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವುದು ಅವೇ ನಾಲ್ಕು. ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಆ ಔತಣದ ಬಳಿ ನೀವು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಜಾಕಿ, ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸಭೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಆಕೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರು.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರಬಹುದು: ಪುಸ್ತಕಗಳು, ತರಬೇತಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ. ಆದರೆ ಅವನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಬದುಕದೆ ಇರಬಹುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ವೇಲ್ಸಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿನ

ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದುಕುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಬಳಸದೆ ಇರಬಹುದು. ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಂದಿಗೂ ಅಳತೆಗೋಲು ಅಲ್ಲ. ಏನನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೇ ಅಳತೆಗೋಲು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆತುರಪಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಇತರರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕುಗಳು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.

ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವು: ಗ್ರೂಪಿನಿಂದ ಗ್ರೂಪ್ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಸಾಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು. ಆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಮುಟ್ಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ "ಇದು ಇನ್ನೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ನಾನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಎಂದಿಗೂ ಸಾರ ಅಲ್ಲ. ಸಾರ ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೇ. ಕೆಲವು ಸಲ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಸಾಲು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಸುವಾರ್ತೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಸಾಲಿನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಲುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಾರದು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಇದು. ಜಾಕ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗ್ರೂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ. ತನ್ನ ಆಟದ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು: "ರೆಗ್ಗಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡು" ಎಂದು. ಜಾಕ್ ಆ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು. ಆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಇಂಡೋರ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮನುಷ್ಯ ರೆಗ್ಗಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪರಿಚಯದ ಮೂಲಕವೇ ಜಾಕ್‌ಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಆಟ ಒಂದು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಟ್ರಯಲ್‌ಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು. ಒಂದು ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಟೀಮ್ ಜಾಕ್‌ನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಟ್ರಯಲಿನ ಬಳಿಯೇ ಅವನು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆಸಿದನು. ಟೀಮಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ, ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಆಟಗಾರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ರೂಮಿನ ವಾತಾವರಣವೇ ಬದಲಾಗಿಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗ್ರೂಪ್ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಎಂದರೆ ಇದೇ: ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು

ಕೇಳಿ, ವಿಧೇಯನಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದು ಹೊಸ ವ್ಯೂಹ ಅಲ್ಲ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೇ. ನಾಲ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೆ, ವ್ಯೂಹ ಏನು ಗೊತ್ತೇ? ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವ ಆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದೇ. ಅದರ ಮರುದಿನ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದೇ.

ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಸಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಇವು ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಅಲ್ಲ. ಯೇಸು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಬದುಕಿದ ರೀತಿ ಇದು. ದೇವರ ಮಗನಾದ ಯೇಸು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ತನ್ನ ತಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ನೋಡಿದ್ದರ, ಕೇಳಿದ್ದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬದುಕಿದನು. ಶಿಲುಬೆಯವರೆಗೂ ತಂದೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು. ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಅವೇ ಆ ನಾಲ್ಕು. ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಬಂದ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅದೇ. ನಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವ್ಯೂಹವನ್ನಲ್ಲ, ಆತನನ್ನೇ.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗಿಂತ ಆಳವಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಇನ್ನೊಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಒಂದಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ. ಆತನು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೇ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸುವಾರ್ತೆಯೇ. ಅಂದರೆ ದೇವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ. ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಣಿಸುವ ರೂಪವೇ ಈ ನಾಲ್ಕು. ಅಷ್ಟೇ. ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೂ ಶೂನ್ಯ. ಸುವಾರ್ತೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೂ ಟೊಳ್ಳು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇವು ನಾನು ಬಳಸುವ ಹೆಸರುಗಳು. ನೀವು ಬಳಸಬೇಕಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾತುಗಳು ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ, ಸಾರ ಮುಖ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೆಲವರಿಗೆ "ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು" ಎಂಬ ಮಾತು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಲೀ ಅವರನ್ನು "ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯರು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ "ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು" ಬದಲಾಗಿ "ಡಿಸ್ಕವರಿ" ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾದರೆ ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಿ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಟಾಮ್ ರುಟೋಲೋ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ

ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದನು: ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ "ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು" ಎಂಬ ಮಾತು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅರ್ಥ ಕೆಡದ ಹಾಗೆ ಮೆತ್ತಗೆ ಕೇಳಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಿ. ಅರ್ಥವೇ ಮುಖ್ಯ "ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು" ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ "ಮಲ್ಟಿಪ್ಲಿಕೇಷನ್" ಇಷ್ಟ. ನಿಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ. ನಾಲ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಓದುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕೂಟದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ರೂಪ ಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ.

ದೇವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನು. ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ರೂಪಗಳು ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೂಡ ಆತನು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಈ ಹೆಸರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ರೂಪಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವನು ಆತನು. ಆದರೂ ಆತನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ದಾರಿ ಮಾಮೂಲಿಯಾದದ್ದೇ: ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹೋಲುವ ಜೀವನಗಳಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಆ ಜೀವನ ರೀತಿಗೆ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಸರುಗಳೇ ಈ ನಾಲ್ಕು.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡೋಣ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇರುವುದು ಯಾವುದು? ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಇರುವುದು ಯಾವುದು?

ಈ ನಾಲ್ಕೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿವೆ? ಯಾರಾದರೂ ಕಾಲಿಡಬಲ್ಲ ಹಾಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ, ಅಥವಾ ತಲೆಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ?

"ಈ ವಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡು" ಎಂದು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿಕ್ಕ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಏನು?

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಇದೇ. ನಾವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟದ್ದೂ ಇದನ್ನೇ.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ತಯಾರಾಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಂದಲೇ. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಆಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆಯೇ ಇರುವ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದಲೇ ಅದು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸಿಗೂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿ ಎಂದರೆ, ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಂಬಿ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ. ಹಾಗಾದರೆ ಶಿಷ್ಯ ಎಂದರೆ ಯಾರು? ಈ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆ ಎರಡನ್ನೂ ನೋಡೋಣ.

ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವ ಅರ್ಥ ಇದು: ಶಿಷ್ಯ ಎಂದರೆ, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ವಿಶ್ವಾಸದ ಅಡಿಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಸರಿಯಾದ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ. ಇದು ಮುಖ್ಯವೇ, ಬೈಬಲಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ. ಆದರೆ ನಾನು "ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಇದು ಅಲ್ಲ.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಎಂದರೆ, ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯ. ಆ ಕೆಲಸ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ? ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ. ಇದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತರಬೇತಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವೇದಾಂತವೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೇಳುವುದು, ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಹಾಗೆ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ನೀವು ಈಗ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲಿರುವ ಆ ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು ಅರ್ಧ ಶಿಷ್ಯಳೂ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಶಿಷ್ಯಳಾಗಬೇಕಾದವಳೂ ಅಲ್ಲ. ಆಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯಳೇ. ಆಕೆ ಯಾವ ತರಬೇತಿಗಾಗಿಯೂ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿಯೋ, ಯಾರೋ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕೂಡ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಎಂದೂ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಯೇಸುವಿನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ವಿಧೇಯಳಾದಳು. ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಜಕ್ಕಾಯನ ಸಂಗತಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನಾಗಲಿ, ಲುದ್ಯಳಾಗಲಿ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಸೆರೆಯ ಯಜಮಾನನಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲರದೂ ಅದೇ ರೀತಿ. ಕೇಳಿ, ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತದೋ, ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಗಲೇ ಶಿಷ್ಯರೇ.

ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ನೋಡದೆ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಸಂಗತಿಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದು, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಂದ ಹೊರಗಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನ ಮನೆಯ ಫಲ ಪೇತ್ರನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಲುದ್ಯಳ ಮನೆಯೂ, ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಸಭೆಯೂ ಪೌಲನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕನಸು ಕಾಣುವಾಗ, ಪೇತ್ರನ ಹಾಗೆ, ಪೌಲನ ಹಾಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೋಡಿ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆದದ್ದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ, ಒಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯಿತು. ಆಗಲೇ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕವೇ.

ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಇದು: ತನ್ನದಲ್ಲದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಇದು: ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದು. ಅವನು ಮುಟ್ಟುವುದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರನ್ನೇ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ.

ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸಿ, ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಬಲ್ಲನು. ಊರೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಿ ಎಂದು ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿದ

ಮನುಷ್ಯನೂ ಅಷ್ಟೇ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ: ಯೇಸುವನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಿಧೇಯನಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವನದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಪೇತ್ರ, ಪೌಲ ಬೆಳೆದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಜೀವಮಾನವೇ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅದು ಆತನ ಕೆಲಸ, ಆತನ ಕಾಲಮಾನ. ಆದರೆ ಅವನ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೆಲಸ ಇದೇ: ಕೇಳುವುದು, ವಿಧೇಯನಾಗುವುದು, ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಕಡೆಗೆ, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕಡೆಗೆ, ದೇವರು ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದು.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆಯುವುದು ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆಯೇ.

ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಈಗ ಭೇಟಿ ಮಾಡೋಣ.

ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯ ಹೆಂಗಸು

ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಸಂಗತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದಾಹರಣೆ.

ಯೋಹಾನನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆ 4ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ. ಯೇಸು ಸಮಾರ್ಯ ಸೀಮೆಯ ಸುಖರ್ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಬಂದನು. ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು, ದಾಹದಿಂದ ಇದ್ದನು. ಅದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು, ಬಿಸಿಲು ಸುಡುವ ಗಳಿಗೆ. ಶಿಷ್ಯರು ಊಟ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಯೇಸು ಒಬ್ಬನೇ ಯಾಕೋಬನ ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಆ ಸುಡುಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ನೀರು ಸೇದುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಬರುವ ತಂಪಾದ ಹೊತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಯಾಕೆ ಬಂದಳು ಗೊತ್ತೇ? ಊರಿನ ಹೆಂಗಸರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂದು. ಆಕೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿ ಗಂಡಂದಿರು ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈಗ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ. ಆ ಸಂಗತಿ ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಊರಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡುವ ಪಾಪಿ. ಅಂಥ ಆಕೆಯನ್ನೇ ಯೇಸು “ನನ್ನ ದಾಹಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತುಕತೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವೂ ನಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದನು. “ನನಗೆ ಗಂಡ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಆಗ ಆತನು ಹೇಳಿದನು: ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿ ಗಂಡಂದಿರು ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈಗ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನು ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತು. ಆಕೆ ಮಾತನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಆತನು ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊನೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ

ಹೇಳಿದನು: ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನೇ ಮೆಸ್ಸೀಯನು. ಆಕೆ ನೀರಿನ ಕೊಡವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದಳು: "ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು; ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರಿ; ಬರತಕ್ಕ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವನೇ ಏನೋ?"

ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಹೊರಟು ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿತು. ಆಕೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ನಂಬಿದರು. ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆತನು ಎರಡು ದಿನ ಇದ್ದನು. ಆತನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ನಂಬಿದರು ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿಯುವಾಗ ಊರಿನ ಜನರು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇದು: "ನಾವು ಆತನನ್ನು ನಂಬಿರುವದು ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ; ನಾವು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿ ಈತನು ಲೋಕರಕ್ಷಕನೇ ಹೌದೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ."

ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಂಗತಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ಒಂದೇ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳು. ಆಕೆ ನಾಯಕಿ ಅಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಸ್ಟೇಜ್ ಎಂಬುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಊರಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಇರುವ ಹೆಂಗಸು. ಆದರೂ ಆ ದಿನ ಯೇಸು ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಕೆಯನ್ನೇ. ಬೇಕಾದರೆ ಆತನು ದೇವಾಲಯದ ಯಾಜಕನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಕೆಯನ್ನು.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಯೇಸು ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ತಾನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನೇ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಡುವೆ ನಿಂತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪಂಡಿತರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನೇ ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಆಕೆ ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ತಾನೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಆಕೆ ನೀರಿನ ಕೊಡವನ್ನು ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಕೊಡವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದೇ ಆಕೆ ವಿಧೇಯಳಾದ ಕೆಲಸ. ಯಾಕೆ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ: ಆಕೆ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಆ ಕೊಡಕ್ಕಾಗಿ. ಆದರೆ ಈಗ ತಾನೇ ಕೇಳಿದ ಹೊಸ ಸಂಗತಿ, ತಾನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಹಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ ಆಕೆಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೊಡ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಆಕೆ ಓಡಿಹೋದದ್ದು ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಹೊಸ ಊರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಊರಿಗೇ. ದೇವರು

ಆಗಲೇ ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿಗೇ. ತನ್ನನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಿದ ಆ ಊರಿನ ಜನರನ್ನೇ ಆಕೆ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಆಕೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ನಂಬಿದರು ಎಂದೂ, ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ನಂಬಿದರು ಎಂದೂ ಯೋಹಾನನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಆ ಊರು, ಆ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗಿಹೋಯಿತು.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಇದೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಆಕೆ "ಕ್ರೈಸ್ತಳು" ಅಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದವು.

ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲ. ಯೋಹಾನ 4ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ದಿನದಿಂದಲೂ ಯೇಸು ಊರೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲಸವೇ ಇದು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಕೆಲವರನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬ ಟೀನೇಜ್ ಹುಡುಗ, ಒಬ್ಬ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಪಾಸ್ಟರ್

ಡ್ಯಾನಿ ನಿಮಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತು. ಕಾನ್ಸಾಸಿನ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಿದವನು ಅವನೇ. ಆ ಮನೆ ಸಭೆಯ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲಗಳ ನಡುವೆಯೂ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಆಕೆ. ಆಕೆ ನಡೆದದ್ದು ಮೊದಲ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವರು ಯಾರು? ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಊರುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ಡ್ಯಾನಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಾಗ, ಆ ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು.

ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ನಾನು ನೋಡಬಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನಿಂತುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ

ಇಂಡಿಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ, ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಯಾರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತೇ? ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳದ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ.

ಪಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶಾರೋನ್ ಅವರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲವೇ. ಈಗ ಆ ಪೂರ್ತಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಕೆ ಇಂಡಿಯಾದ ಒಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸೇವೆಯೇ. ಆದರೆ ಫಲ ಮಾತ್ರ ಕೊಂಚವೇ ಇತ್ತು. ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ.

ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಐದು ಮಂದಿ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾರ್ಕನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಯಾರೂ ಯಾರಿಗೂ ಪಾಠ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಕರ್ತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಈ ವಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬಂದು, ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಕೆಲವು ಕೂಟಗಳ ನಂತರ, ಆ ಐವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಈ ಸಿಂಪಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ, ಇದು ಹಸುಗೂಸಿನ ಊಟದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದವರು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ.

ಆದರೂ ಶಾರೋನ್, ಆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ, ಇಬ್ಬರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ, ಕೆಲವು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಎರಡನೆಯ ಗ್ರೂಪಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರನೆಯ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕುಟುಂಬದ ತಂದೆಗೆ ಹೃದಯದ ಕಾಯಿಲೆ ಇತ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೇಳಿದರು: ಆಪರೇಷನ್ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಆ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಗ್ರೂಪಿನಿಂದ ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರು, ಅದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಆಗ, ಮೊದಲು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದ ಆ ನಾಲ್ವರು ಸಹೋದರಿಯರು ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ತಾವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದಿದ್ದ ಆ ಸಿಂಪಲ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ತಮಗೂ ಕಲಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಆ ಸಹೋದರಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಈಗ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳ ಗ್ರೂಪ್. ಆ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಆ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಶಾರೋನ್, ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳವರೆಗೆ, ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆ ಸಿಂಪಲ್ ದಾರಿಗೆ ಆಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಲೆ: ನಾಲ್ವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೊರಟುಹೋದದ್ದು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನ: ಸುಮಾರು ನೂರು ಮಂದಿ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು.

ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆದದ್ದು: ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಡೆಸಬಲ್ಲರು. ಮಕ್ಕಳೂ ನಡೆಸಬಲ್ಲರು. ಟೀನೇಜ್ ಮಕ್ಕಳೂ ನಡೆಸಬಲ್ಲರು. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರಸಂಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಡಯಮಂಡ್ಸ್ ಡಾಟರ್ಸ್

ಶಾರೋನ್ ಒಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ. ಆಕೆ ಒಂದು ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿನ ಭಾಗ. ಅದರ ಹೆಸರು ಡಯಮಂಡ್ಸ್ ಡಾಟರ್ಸ್, ಅಂದರೆ ಡಯಮಂಡಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಆ ಹೆಸರು ಬಂದದ್ದು ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಿಂದಲೇ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ರತ್ನಕುಮಾರಿಯೇ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಡಯಮಂಡ್. ರತ್ನವು ತನ್ನ ಬೆಳಕನ್ನು ಒಳಗೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹಾಗೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಅಡಗಿದ ಬಲ ಇತ್ತು. ಈ ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅದೇ ಬಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮ್ಯಾಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದ ಊರುಗಳಿಗೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಡಯಮಂಡ್ಸ್ ಡಾಟರ್ಸ್ ಈಗ ಇಂಡಿಯಾದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ, ಅದನ್ನೂ ಮೀರಿ ಹೊರಗೂ ಹಬ್ಬಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಇಪ್ಪತ್ತರ, ಮೂವತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನ ಯುವತಿಯರು. ತಾವು ಆಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರು, ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಫಲದವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಒಂದೇ ಗ್ರೂಪಿನ ಜೊತೆಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರೂಪುಗಳ ನಡುವೆ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಮೌನಿಕಾ. ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ಯುವ ಸಹೋದರಿ. ಗಂಡ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಟರ್‌ಬೈಕಿನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಆಕೆಗೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ತನಗೆ ಬಾರದ ಒಂದು ಹೊಸ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಕೆ ಕಲಿತರು. ಈಗ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಊರಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯುವ ಸಹೋದರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷವಷ್ಟೇ. ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರು ಎಂದರೆ ಆಕೆಯಂಥವರೇ. ಎಷ್ಟೋ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಆ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿಷ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಸಹೋದರಿ ವೀಣಾ ಅವರ ಸಂಗತಿ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ. ಈ ವರ್ಷದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ, ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರಾಂತದ ಒಂದು ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವೀಣಾ ಮೋಟರ್‌ಬೈಕ್ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರು. ಆಕೆಗೂ ಮಗುವಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟುಗಳು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ತಿರುಗಿ ಬೈಕ್ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರು ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಆ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬೈಕ್ ಓಡಿಸುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ದಾರಿಗಳು ಅವು. ಆದರೂ ಅವರು ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಅವರದೇ.

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಬಳಿಯ ಮನುಷ್ಯ

ಪುರುಷರೂ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನಿಲ್ ಎಂಬುವನು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲವೂ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಯಾರೋ ಅವನನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಬಂದು ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು, ಅಷ್ಟೇ. ಆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿ, ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ದೇವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ಹೋದ ವಾರದ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಿಲ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ, ಆ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಕಂಡು, ನೀನೂ ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅನಿಲ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಇನ್ನೂ ನಂಬದ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನ ಜೊತೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ಬೀದಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಓದಿದನು. ಅವರನ್ನು ಸೆಳೆದದ್ದು ಯಾವ ಬೋಧನೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಬದಲಾವಣೆಯೇ. ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು, ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಬದುಕಿದ ಮನುಷ್ಯರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು "ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಬದಲಾದಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅನಿಲನ ಹೆಂಡತಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ತಾನೇ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು. ಈಗ ಆ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ.

ಆ ಗ್ರೂಪ್ ಓದುವುದರೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಉಳಿದವರು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅನಿಲನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಾಗ, ಹತ್ತಿರದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೈಚೆಲ್ಲಿ, ಆಕೆ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿತು. ಆಕೆ ಗುಣವಾದಳು. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಅನಿಲ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರು ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತರಬೇತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿದರು. ಅದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲದ್ದನ್ನು ದೇವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಅನಿಲ್ ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವೇ ಗಂಟೆಗಳು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ, ಆ ಕೆಲಸದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಅವನನ್ನು ನೀವು ತಿರುಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಅವನು ದೇಶದೇಶಗಳ ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ

ಇದೇ ರೀತಿ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದೂರವಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದನ್ನು ನಾನು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದಾಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಹೆಸರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲ.

ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದ ಹೆರ್ನ್‌ಹೂಟ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಂತ ದೇಶವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವು ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು: ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಸರದಿ, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ನಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಅವರು ಕೈಕಸುಬಿನವರು, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರು ಅಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಗಡಿಯಾರ ನಿಲ್ಲದೆ ನೂರು ವರ್ಷ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಿಂದಲೇ, ಆ ಶತಮಾನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ, ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಮಂದಿ ಮಿಷನರಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅದನ್ನು ಮಿಷನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಮೊದಲೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ, ಮೆಥಡಿಸ್ಟರು ಪ್ರತಿ ವಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರೂಪನ್ನೂ ನಡೆಸಿದವನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ. ಒಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಯವನೋ, ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನೋ. ಪಾಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು: "ನಿನ್ನ ಆತ್ಮ ಹೇಗಿದೆ?" ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವೇ, ಇವತ್ತು ನಾವು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗ.

1904ರಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ವೇಲ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಇವಾನ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ತನ್ನ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಉಜ್ಜೀವನ ಹಬ್ಬುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡನು. ಅವನು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನು. ಆಗ ಇನ್ನೂ ಸೇವೆಯ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಒಂದೇ ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ, ಆ ಉಜ್ಜೀವನ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿತು. ಅದು ಹಬ್ಬಿದ್ದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೂಲಕವೇ, ಊರಿನಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹಬ್ಬಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗ ಹಾಡುಗಳ ಮೂಲಕವೇ.

ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, 1857ರಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಜೆರೆಮಯಾ ಲಾನ್‌ಫಿಯರ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೂಟವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕರಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದನು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಬಂದವರು ಆರೇ ಮಂದಿ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ, ಆ ನಗರವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿದಿನ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ, ಆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕರೆದ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೂಟದಿಂದಲೇ, ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

ಈಗಲೂ ಅದು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈಗಲೂ ಅದು ನಿಂತಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆಯೇ.

ಗ್ರೆಗ್ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಪರಿಚಯ. ಅವರು ಒಂದು ಸಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೂ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾರೆನ್, ರೂತ್ ಅವರ ಮನೆಯ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರು ಅಮೆರಿಕದ ನೆವಾಡಾ ರಾಜ್ಯದ ಮಿಂಡೆನ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮೆಷೀನ್ ಶಾಪ್ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ ಮೋಟರ್‌ಸೈಕಲ್ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಡರ್ಟ್‌ಬೈಕ್ ರೈಡರುಗಳ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನೆಟ್‌ವರ್ಕನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಜೀನಿ “ಹಲ್ಲೆಲೂಯಾ ಟೋಫಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ.

ಆ ರೈಡರುಗಳ ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರೂಪುಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಗ್ರೆಗ್ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರು. ತೊಗಲಿನ ಜಾಕೆಟ್ಟುಗಳೂ, ಮುಗಿಯದ ರಸ್ತೆಗಳೂ ಇರುವ ಆ ಲೋಕವೇ, ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಂದು ವೇದಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆ ರೈಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮಿಷನರಿಗಳು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೈಕ್ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅವರು. ಈಗಲೂ ಬೈಕ್ ಓಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ

ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ತನು ತಮ್ಮನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಚೆಗೆ ಗ್ರೆಗ್ ಆ ರೈಡರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರು. ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಸರು "ಡರ್ಟ್ ಚರ್ಚ್". ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಏಳು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೈಬಲ್ ತೆರೆದರು. ಗ್ರೆಗ್ ಇದ್ದ ಹದಿನೇಳು ಮಂದಿಯ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಮಗ, ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ, ಡರ್ಟ್‌ಬೈಕ್ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಆಗ ತಾನೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟ ಇರುವವರು ಬಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎಂದು ಗ್ರೆಗ್ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಕೈ ಇಟ್ಟರು. ಅಂಗಿಯ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಡಚಿಕೊಂಡ ಆ ಬೈಕರುಗಳು, ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ತಂದೆಯ ಹೆಗಲುಗಳ ಸುತ್ತ ಕೈ ಹಾಕಿ ನಿಂತರು. ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಎಫೆಸದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯ 2ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಓದಿದರು. ಸತ್ತವರಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಬದುಕಿಸಲ್ಪಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಭಾಗ ಅದು. ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮೆಷೀನ್ ಶಾಪಿನ ಯಜಮಾನ, ತನ್ನ ಬೈಕ್ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂದು ನಂಬಿದನು. ಅವರು ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ಇದೇ.

ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಲನ್ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಅಲನ್ ಯಾರೆಂಬುದು ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯದಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಜಾಕಿ ಅವರ ಗಂಡ. ಆ ಶುಕ್ರವಾರ ವಾರೆನ್, ರೂತ್ ಅವರ ಮನೆಯ ಔತಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು: ತನ್ನೊಳಗೇ ತಾನು ಒಂದು ಸಿಂಪಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ ಎಂದು. "ಗ್ರೆಗ್ ತನ್ನ ಮೋಟರ್‌ಸೈಕಲ್ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರೆಂದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಡಲಾರೆನೇ?" ಮಾಡಿದರು. ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ "ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದೆನಲ್ಲವೇ. ಆ ಸಂಗತಿ ಇದೇ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಡುವ ಒಂದು ಸ್ನೇಹಿತರ ಗುಂಪು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವರು ಕಾರ್ಲಿ. ಆರಂಭದ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಅದೇ ಕಾರ್ಲಿ. ಅವರ ಸಭೆಯವರೇ ಆದ ಆಕೆ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯಳು. ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರ ಆಕೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಊಟಕ್ಕೂ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಕ್ಕೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನ ಮೂಲಕ ಅಲನ್ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಬಲವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ಕಾರ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು: ಈ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೀರಾ ಎಂದು.

ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಜೊತೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಕಾರ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಗಲಿ ಎಂದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿತು. ಆಟದ ಜಾಗದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾರ್ಕಿನ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ, ಕ್ಯಾಂಪ್ ಲೈಟುಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಕಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕುಳಿತರು. ಆ ದಿನ ಓದಿದ ಭಾಗ: ಯೇಸು ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಗತಿ. ಅಂದಿನಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ, ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಗ್ರೂಪ್ ಕೂಟಗಳು ನಡೆದವು. ಆ ಗ್ರೂಪ್ ಈಗ ಪಾರ್ಕಿನ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎದ್ದು, ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತದ ನಂತರ ಅಲನ್, ಜಾಕಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಹೊಸ ಮನೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಜಾಕಿ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆಕೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಜು ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಊಟ, ನಗು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೈಬಲ್ ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜಾಕಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಂಗಳ ಕೂಟದ ಜೊತೆಗೆ, ಅಲನ್, ಜಾಕಿ ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರೆಗ್ ತನ್ನ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲನ್ ತನ್ನ ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಜಾಕಿ ತನ್ನ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಲಿ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಪದವಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ತಾವು ಆಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಲೋಕದ ಒಳಕ್ಕೇ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಐಡಹೋದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಫಿ ಶಾಪು, ಒಂದು ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನ ಹಿಂದಿನ ಅಡುಗೆಮನೆ

ಟಾಮ್ ಅಮೆರಿಕದ ಐಡಹೋ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ನಡೆದ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯದು: ಈಚೆಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ, ಊರಿನ ಒಂದು ಕಾಫಿ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಮೂವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ "ಐಡಹೋದಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದೆನಲ್ಲವೇ. ಆಕೆಯೇ ಈಕೆ. ಆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಈಗ ಪ್ರತಿ ವಾರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದು: ಮೈಕೆಲ್ ಎಂಬ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷದ ಯುವಕ. ಟಾಮ್ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಯೆಟ್ನಾಮೀಸ್ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಯುವಕ ಅವನು. ಒಂದು ದಿನ ಮೈಕೆಲ್ ಟಾಮ್ ಅವರನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು, "ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಮಾತಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಆ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನ ಹಿಂದಿನ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಐದನೆಯ ಕೂಟದ ನಂತರ, ಯೇಸುವನ್ನು ಜೀವನದ ಒಳಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡೋಣವೇ ಎಂದು ಟಾಮ್ ಕೇಳಿದರು. ಮೈಕೆಲ್ ಮಾಡಿದನು.

ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ, ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾರಾ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿ ಬ್ರೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾನ್ಸಿ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಇರುವುದು ಅಮೆರಿಕದ ಮೊಂಟಾನಾ ರಾಜ್ಯದ ಚಿನೂಕ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಧಿ ಹೊಲಗಳು, ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಆಕಾಶ, ಊರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು. 1995ರ ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ, ಸಾರಾ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಗಂಡನಾಗಲಿದ್ದವನಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಚಿನೂಕ್‌ಗೆ ಹೋದೆ. ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಬ್ರೆಂಟ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಹಿಮದ ಸಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದ ಆ ಕಡೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಿಮವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾರವಾದ ಹಸಿರು ಕೋಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಆ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ನಡುಗುತ್ತಾ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಫ್ರಿಜ್ಜಿನ ಒಳಗೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಬಿಸಿಲಿನ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಹುಡುಗ ನಾನು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿಯೇ ಇರದ ಒಂದು ಅಮೆರಿಕದ ಸಾಧನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತೆ. ಆ ಹಸಿರು ಕೋಟು ನನ್ನ ಮೈಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ, ಹೊರಗೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಕರೆಂಟಿನ ಕಂಬಳಿಯ ಕೆಳಗೂ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಮಲಗಿದೆ. ನಾನು ಹಿಮದ ಜೊತೆಗೆ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬ್ರೆಂಟ್ ಜಗುಲಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹುಡುಗ ಎಷ್ಟು ದಿನ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೇನೋ.

ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಒಂದು ಸಲ ಮೊಂಟಾನಾಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದರು. ಗಾಳಿಯ ಹಾಗೆ, ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮನೆಗಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಸ್ಸಿನ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ದೇಶವನ್ನೇ ದಾಟಿ ಬಂದು, ಚಿನೂಕ್ ಹತ್ತಿರದ ಬಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, “ನಾನು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಸಾರಾ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಂದೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿರದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿ ಕಾರು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮೊಂಟಾನಾ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಮೀನಿನ ಸಾರು ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಇವತ್ತಿಗೂ ನಂಬಲಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದವನು ನಾನು. ಅವರು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲವೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಎರಡು ತುದಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳು. ಒಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು, ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡದಂಥದ್ದು. ಆ ಎರಡೂ ಒಂದು ಸಾರಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಸುತ್ತ ಒಂದಾದವು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಆದರು.

ಬ್ರೆಂಟ್ ಅವರಿಗೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆಟಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಇಷ್ಟ. ನೆಲ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟದೆ ಇರುವಾಗ ಗಾಲ್ಫ್ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅಳಿಯನನ್ನು ಆಟ ಆಡಿಸುವುದೂ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಮೊಂಟಾನಾದ ಮಾವನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾಷೆ ಅದೇ. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಪಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಾರದ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಹೆಸರುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಆಟ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅಷ್ಟೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಆಟ ಆಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ. ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಲೇ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಿಷನರಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಕೆಲಸ ಇತ್ತು. ತಮ್ಮದೇ ಮನೆ ಇತ್ತು. ತಮ್ಮದೇ ಊರು ಇತ್ತು.

ಪಕ್ಕದ ಊರಾದ ಹಾವ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ರೇಡಿಯೊ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬ್ರೆಂಟ್ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. 1983ರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಆ ಸ್ಟೇಷನ್, ಅವರ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆದು, ಮೊಂಟಾನಾ ಪೂರ್ತಿಯೂ, ಕೆನಡಾದ ಒಳಕ್ಕೂ, ಸಾಲ್ಟ್ ಲೇಕ್ ಸಿಟಿಯವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸುವ ಒಂದು ಸ್ತುತಿ ಗೀತೆಗಳ ರೇಡಿಯೊ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಆಯಿತು. ಈಗ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಸಿಂಪಲ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ. ತಮ್ಮ ಊರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೈಬಲ್ ಸ್ಟಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬೇಸಿಗೆ ಬೈಬಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದರು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು, ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸು ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳಿದನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದರು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇವೆಯ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಲೋಕದ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸಾರಾ ಟೀನೇಜ್ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡು ಸಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಆಕೆ ಉಸಿರಾಡಿದ ಗಾಳಿಯೇ ಅದು.

ಈ ದಿನಕ್ಕೂ ಅವರು ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ತಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಆತನಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇವತ್ತಿಗೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಏನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. 1993ರಲ್ಲಿ, ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಆಶ್ರಮದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮಾಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಟೀಮಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿಸಿ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮರುವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, 1996ರ ಜನವರಿ 5ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಂದು, ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಾ ಅವರನ್ನು ಮದುವೆಯ ಪೀಠದವರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಇಂಡಿಯಾದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು ಆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

2000ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೆಮಿನರಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಷನರಿ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, ಬ್ರೆಂಟ್, ನ್ಯಾನ್ಸಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಿಂತರು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಕೆಲಸ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಕೆಲಸ ಬೆಳೆದು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಭಾರವೂ ಬೆಳೆದಾಗಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಇವತ್ತಿಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆಟಗಳನ್ನು ನೋಡುವ, ನೆಲ ಕರಗಿದಾಗ ಗಾಲ್ಫ್ ಆಡುವ, ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಹಿಮವನ್ನು ತಾವೇ ತೆಗೆಯುವ

ಮಾಮೂಲಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಇವರು. ಅವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಜ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗಾಗಿ, ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, ಪ್ರೀತಿಸಿದರು, ನಂಬಿಗಸ್ತವಾದ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಅವರು ಅಪೊಸ್ತಲರು ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದೇ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೆಲಸ. ಇವರು ಮಾತ್ರ ಎಂದೋ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟವರು.

ನೀವು ಈಗ ಏನಾಗಿ ಇದ್ದೀರೋ

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ದೊಡ್ಡತನ ಅಲ್ಲ, ತರಬೇತಿ ಅಲ್ಲ, ಪದವಿ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ, ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಕೇಳಿ, ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದದ್ದು ಏನು?

ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ಆ ಮಾಮೂಲಿ ಜಾಗ ಯಾವುದು? ನೀವು ಮಾತ್ರವೇ ತಲುಪಬಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರು?

ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ಯಾರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಬೈಬಲ್ ತೆರೆಯಬಲ್ಲಿರಿ? ಅಂಥ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಯಾರು?

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು

ಇದು ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟವಾದದ್ದೂ ಇದೇ.

ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದು ಒಂದೇ ವಿಷಯ: ಶಿಷ್ಯರು ತಯಾರಾಗುವುದು ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಎಂದು. ಪಾಸ್ಟರ್ ಸಭೆಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೆಮಿನರಿ ಪಾಸ್ಟರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಪಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟುಗಳೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನವೂ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಬೋಧನೆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಆಳವಾದ ಒಂದು ಅಡಿಪಾಯ ಇದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕರ್ತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಎಂದರೆ ಏನು? ಒಂದು ಹಳೆಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ. ಆ ನಂಬಿಕೆ ಇದು: ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ದಿನ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೈಬಲನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಆತನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ಹೊಸಬರಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಇದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯ ರೀತಿ. ಯೇಸು ಸ್ವತಃ ಹೀಗೆಯೇ ಬದುಕಿದನು. ಮಗನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರನು ಎಂದೂ, ತಂದೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನೇ ತಾನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದೂ ಆತನೇ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಏನು ಹೇಳಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ತಂದೆಯೇ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂದನು.

ಒಂದು ಸಲ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ದೇವರ ಮಗನು ಗಲಿಲಾಯದ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಂದೆ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನೋ ಅದನ್ನೇ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿದನು. ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು. ದೇವರ ಮಗನೇ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿದನು. ಅಂದರೆ ದೇವರ ಜೊತೆಗಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ. ಬೋಧಿಸುವವನಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ, ಕಲಿಯುವವನಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ.

ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಇದು. ತಾನು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಯೇಸು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: ನಾನು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೇ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯದೊಳಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ: ತಾನು ಬದುಕಿದ ಆ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವ ಜೀವನವನ್ನೇ ಆತನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮಗನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಆ ಆತ್ಮನೇ ಈಗ ಅಂಗಡಿಯವನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಟೀನೇಜ್ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ವರವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮಗನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟನು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ನಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆತನ ಆಸೆ.

ಈ ಕೇಳುವಿಕೆಗೆ ಎರಡು ಬದಿಗಳು ಇವೆ.

ಒಂದು ಬದಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆಗ ನೀವು ಬೆಳೆಯುತ್ತೀರಿ. ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಆತನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ನೀವು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ.

ಎರಡನೆಯ ಬದಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆಗ, ಯೇಸು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಕೆಲಸದ ಒಳಕ್ಕೆ ನೀವು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ. ಅದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಆಗಿರಬಹುದು. ನೀವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅರಿವು ಆಗಿರಬಹುದು. ಯೇಸು ಕೂಡ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು.

ನಿಮಗಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ದಾರಿ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಯೇಸು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಜೀವನ ಇದು.

ಯಾವ ಅಪೊಸ್ತಲನೂ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಶತಾಧಿಪತಿ

ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಹೆಸರು ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 10ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ ಕೈಸರೈಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೋಮಾ ಶತಾಧಿಪತಿ. ನೂರು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವನು ಯೆಹೂದ್ಯನಲ್ಲ. ಪಾಲಸ್ತೀನವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರೋಮಾ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು. ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇದ್ದ, ಸಮರ್ಥನಾದ ಮನುಷ್ಯ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಯೆಹೂದ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೊರಗಿನವನು, ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಸೇರದವನು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮತಗುರುವಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ದಾರಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಂಥ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಲೂಕನು ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ: ಅವನು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು, ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಡುವವನು. ಅವನ ಬಳಿ ಸ್ವಂತ ಬೈಬಲ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಗುರುವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅರ್ಥ ಹೇಳುವ ಅಪೊಸ್ತಲನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ, ಅಷ್ಟೇ.

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ, ಒಂದು ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ದೇವದೂತನು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ನಿನ್ನ ದಾನಧರ್ಮಗಳೂ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಯೊಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪೇತ್ರ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೋ ಎಂದನು. ವಿಳಾಸವನ್ನೂ ದೂತನೇ ಹೇಳಿದನು: "ಚರ್ಮಕಾರನಾದ ಸೀಮೋನನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಳುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ಈ ಸೀಮೋನನ ಮನೆಯು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆ." ದೂತನು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆ ಅಷ್ಟೇ. ವೇದಾಂತವೂ ಇಲ್ಲ, ವಿವರಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೋ, ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೋ.

ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಇಬ್ಬರು ಕೆಲಸದವರನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನನ್ನೂ ಕರೆದು, ಆ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯೊಪ್ಪದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಸಿದನು.

ಪೇತ್ರನು ಬಂದನು. ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ಯಾವ ಯೆಹೂದ್ಯೇತರನ ಮನೆಯ ಒಳಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಡದೆ ಇದ್ದ ಪೇತ್ರನು, ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನ ಮನೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಕೋಣೆ ತುಂಬಾ ಮನುಷ್ಯರು. ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ ಆಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು: ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ತನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನು. ಆ ಶತಾಧಿಪತಿ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪೇತ್ರನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ದೇವರು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಇಟ್ಟನು.

ಪೇತ್ರನು ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಇಳಿದುಬಂದನು. ಯೆಹೂದ್ಯೇತರರಿಗೂ ಆತ್ಮನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಪೇತ್ರನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಪೇತ್ರನು ಹೇಳಿದನು: “ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇವರಿಗೆ ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾಗದಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡಾರೇ?” ಆ ದಿನವೇ ಅವರು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದರು. ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನೂ, ಅವನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ.

ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ. ಅವನು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ, ಮತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವೂ ಇಲ್ಲದವನು.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗಿಯೂ ಬರುವ ಮೊದಲೇ, ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ದೂತನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಆ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನ ಪಾತ್ರ ನಿಜವೇ, ಆದರೆ ಅದು ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನವೇ. ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ್ತನು ಮೊದಲು ಪೇತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನ ಜೊತೆಗೇ. ದೇವರು ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ, ವಿವರಿಸುವುದೇ ಪೇತ್ರನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು.

ಅಪೊಸ್ತಲರು ಇರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೇ, ಅವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ.

ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸುವಾರ್ತೆ ತಲುಪುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಕನಸುಗಳ ಮೂಲಕವೂ ದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆ ಇಲ್ಲ, ನೂರು ಮೈಲಿಯ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆತನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಬೈಬಲ್ ಇಲ್ಲದ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರದ ಒಬ್ಬ ರೋಮಾ ಸೈನಿಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು. ಯಾವ ನಾಟಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಂಬಲಾರದ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿ ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಿಷನರಿಯೂ ತಲುಪಲಾರದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವರು ತಲುಪುವ ಮಾಮೂಲಿ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ಕತ್ತಲು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಇರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಇವತ್ತಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಜನರು ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಊರಿನ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆ ಭಯ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಊರಿನ ಜನರು ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಜ್ ಎಂಬುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಯ ಎಂಬ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಕರ್ತನು ಬಲಿಷ್ಠನು ಎಂದು ನಂಬಿದ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಕರ್ತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಲಿಷ್ಠನೇ ಆದನು.

ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ನೆನಪಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಉದ್ದವಾದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ಅವನೇ. ಯಾವ ಸರಪಣಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲಾರದೆ ಹೋಯಿತು, ಆದರೆ ಯೇಸುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನೇ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸ್ವರವಾದನು.

ಕತ್ತಲಿನ ರೈಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಬೆಳಗಿದ ರಾತ್ರಿ

ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ.

ಇಂಡಿಯಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೇದಾಂತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಗ ತಾನೇ ಮುಗಿಸಿದ್ದೆ. ವಿಲಿಯಂ ಕೇರಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ನಾನೇ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆ, ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಮೆರಿಕದ ಆರ್ಕನ್ಸಾ ರಾಜ್ಯದ ಲಿಟಲ್ ರಾಕ್ ಎಂಬ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿಯ ಮುಂದೆ ಅವು ಯಾವುವೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನ ಅಂಕಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

1991ರ ನವೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ, ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಸಹೋದರರಾದ ಡೇವಿಡ್, ಜೋಸೆಫ್ ಇದ್ದರು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಹೇಳುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅಪೊಸ್ತಲರು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಒಂದು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ಭಾಷೆಗೆ ನಾನು ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಅವರ ಟೀಮ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಗರಕ್ಕೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಯೋಜನೆ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುತಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಪರಲೋಕದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಲ್ಪಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವೇದಾಂತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿ ಕಲಿತ ಸಂಗತಿಗಳು, ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿರದ ಸತ್ಯಗಳಾಗಿ ನನ್ನ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವರು ಹೇಳಿದರು: “ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ ಬಂದುಬಿಡು.”

ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈಲು ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟೆ.

ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಪ್ರಯಾಣ. ಅವರು ಬೈಬಲ್ ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲಾರೆ. ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ: ಕತ್ತಲಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತುಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ವೇದಾಂತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಟ್ಸ್ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಓದಿದ ಅದೇ ಪುಟಗಳು, ಒಳಗಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೇ

ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಿಡಿಸಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಎಂದರೆ ಅದೇ. ಆಗ ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ. ಒಂದು ಇಂಡಿಯಾದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ, ಈ ದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಕಲಿಸು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಆರ್ಕನ್ಸಾ ಪ್ರಸಂಗಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ಒಂದು ಮಾತು: ಡಿಸ್ಕವರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು, ಓಡುತ್ತಿರುವ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಪುಟಗಳು ಅಲ್ಲ. ಅವು ನಡೆಯುವುದು ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಬಳಿ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗ, ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ, "ಕರ್ತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುವ ಮೌನ. ಜಾಗ ಬದಲಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಅದೇ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದ ವಿದೇಶದ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಇದು ಬೇರೆ. ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್, ಆ ಸಹೋದರರು ಬೈಬಲ್ ತೆರೆದು, ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪ್ರಯಾಣವೆಲ್ಲಾ, ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ.

ಆ ನಗರದಿಂದ ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಅವರ ಟೀಮ್ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿಗೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅದೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮೊದಲನೆಯ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ. 1991ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 4ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಂದು, ಅವರು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಏನೋ ನಡೆಯಿತು. ಈ ದಿನಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ವಾರಗಟ್ಟಲೆ, ಲೋಕವನ್ನೇ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಬಲ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕರ್ತನು ಆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಸುರಿದು, ಆ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದನು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಕರ್ತನು ಈ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ಆಸೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಅವು ನನ್ನವೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನವೆಲ್ಲಾ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಒಳಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ನಾನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಹೊಸ ಮನೋಭಾವ.

ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು

ಈ ಎರಡು ಮನೋಭಾವಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ? ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಯುವ ಸಹೋದರಿ. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯೇ. ಆಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇದು: "ಯಾರಾದರೂ ಪಾಸ್ಟರ್ ಬಳಿಗೋ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೋ ಹೋದರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ."

ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೂ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಟರ್ ಬೋಧಕ, ವಿಶ್ವಾಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಮಾತು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವವನ ಹಾಗೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೊತೆಗಾರ. ಮಾತು ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಾಧನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್. ಯಾರಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಸಾಧನ. ಇದು ಒಂದು ಸಾಧನ, ಇದೊಂದೇ ಸಾಧನ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೇ. ಕಳೆದ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಡೇವಿಡ್ ವಾಟ್ಸನ್, ಅವರ ಮಗ ಪಾಲ್ ವಾಟ್ಸನ್, ಜೆರ್ರಿ ಟ್ರೌಸ್‌ಡೇಲ್ ಮೊದಲಾದವರ ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕ ಇದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಈಗ ಆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನ್ಯೂ ಜನರೇಷನ್ಸ್ ಫೈನಲ್ ಕಮಾಂಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾರಿ ಬ್ರೌನ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಸಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಸಲ ಅದು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ

ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ:

> ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ? ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ?
>
> ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಒಂದು ಮಾತೋ, ಒಂದು ದೃಶ್ಯವೋ, ಒಂದು ಅರಿವೋ?
>
> ಈ ವಾರ ನೀವು ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ:

> ಈ ವಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು?
>
> ಈ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗೆ ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು?
>
> ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?

ಗಮನಿಸಿದಿರಾ? ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಬೋಧನೆಯ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲ, ನಿಪುಣನೂ ಇಲ್ಲ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗ, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರು, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು.

ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಯಕರಿಗೆ ಇದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪಾಸ್ಟರುಗಳು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ಕೂಟಕ್ಕೇ ಮತ್ತೆ ಬೋಧನೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಅವರ ತಪ್ಪೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ. ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಅವರು ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ.

ಪಾಸ್ಟರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಕೂಡಲೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆ: ಒಂದು ಪಾಠ, ಒಂದು ಸಾಧನ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ ಒಂದು ವಚನ. ಅಂದರೆ, ಕೂಡಲೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಳಗೊಳಗೇ

ನಾವು ನಂಬುವುದು ಇದನ್ನೇ: ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮಾಹಿತಿಯೇ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಮನುಷ್ಯ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಮಾಹಿತಿ ಯಾರನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬೈಬಲ್ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದವನೇ ಯೇಸುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬದುಕಿ ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ. ನೀವು ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ "ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು" ನೀವೇ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಅಧಿಕಾರವೂ ನೀವು ಓದಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೆ ನೀವು ದೀನತೆಯಿಂದ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೀವು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ನೋಡಲಿ. ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿ. ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿ. ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಅವರ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ: ಇದನ್ನು ನಾನೂ ಮಾಡಬಹುದೇನೋ. ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಮಾಡಲಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಳಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಬೈಬಲ್ ಸ್ಟಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಬೈಬಲ್ ಓದುವುದು ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವೇಲ್ಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮನೆಗಳ ಗ್ರೂಪುಗಳಿಗೆ ಅವರದೇ ಸ್ವಂತ ಹೆಸರು ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರು ಸೌಕರ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದವು ಮಾತ್ರ ನಾಲ್ಕೇ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಬದುಕಿ ತೋರಿಸಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನೀವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲೇ, ನೀವು ಬದುಕುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಹಳ ಮಂದಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಸುವಾರ್ತೆ ಕೇಳದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಅದೂ ನಾವು ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ. ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಕೇಳಿ: ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ತರಬೇತಿ ಸಾಧನಗಳು. ಓದುವುದು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಧೇಯತೆಯ ಕೆಲಸ, ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ತಿರುಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಇದೇ ಅಸಲಿ ತರಬೇತಿ. ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವ

ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿ, ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತವೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ: ದೂರವಾದವರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ತರಬೇತಿಯ ಲೋಕ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನೈಪುಣ್ಯ ಬರಬೇಕು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿಸಬೇಕು, ವೀಡಿಯೊಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ, ಸಿದ್ಧರಾದ ಮೇಲೆ, ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಫಲಿತಾಂಶ ಏನು? ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಯುತ್ತಾ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಮುಂಚಿನ ಅರ್ಹತೆ ಅಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಮೊದಲು ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಗ್ರೂಪಿನ ಒಳಗೇ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇಲಿನ ಕ್ಲಾಸ್ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗ ಆಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರಿಂದಲೇ. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ಅದೇ ತೆರೆದ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, "ಕರ್ತನೇ, ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ಕೇಳುವುದರಿಂದಲೇ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ತಡವರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಗ, ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ವಾರ. ಇಷ್ಟೇ ಇಡೀ ಪಾಠಶಾಲೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಕೂಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಮಾಮೂಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಅವು. ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದನು? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ? ಕಳೆದ ವಾರ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯಿತು? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೋಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೆಲ್ಲಾ ಇದೇ. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು. ಕೋಚಿಂಗ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೆಲ್ಲಾ ಇದೇ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಕುಳಿತು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಜಾರಿಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಎರಡೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಡಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧನಾದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ಅಸಲಿಗೆ ಎಂದೂ ಒಂದು ಷರತ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಾರವೇ, ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದರೆ ಬೈಬಲ್ ಓದುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಆ ಗ್ರೂಪಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಅವರ ನಡುವೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಂಡಿಯಾದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಇದ್ದನು. ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ತರಬೇತಿಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅವನಿಗಾಗಿ ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಹುಡುಗ ಎದ್ದು ನಡೆದನು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ದೇವರು ಯಾರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಊರೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಅಮೆರಿಕದ ಒಂದು ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಓದುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದರು. ಕರ್ತನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಮಾತು ಇತ್ತು. ಆ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಗಾಯವನ್ನು ಆ ಮಾತು ಮುಟ್ಟಿತು. ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸಿದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇದು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆ.

ಇದು ಅಪರೂಪವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ವರಗಳಿರುವ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿಟ್ಟದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಆತ್ಮನು ಇಳಿದುಬಂದ ಆ ದಿನ ಪೇತ್ರನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಆ ಹಳೆಯ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು: “ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸುರಿಸುವೆನು; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಪ್ರವಾದಿಸುವರು.”

ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ. ಸ್ವಸ್ಥತೆ, ಜ್ಞಾನ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಪಾಸ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರೇ ಹೊರಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ದೇವರು ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆತ್ಮನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟನು, ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನೀವು ಹಪಹಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ದೇವರು

ದೇವರಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಆತನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಜಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಜಾಗವೂ ಹೌದು.

ಯೇಸು ಆ ಎರಡನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜನಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಬೋಧಿಸಿ, ಅವರ ಹಸಿವನ್ನು ನೋಡಿ, ಐದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿದನು. ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಮುರಿದು, ಎಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನುವ ತನಕ ಸಾಲುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸತ್ತು ತಿರುಗಿ ಎದ್ದ ಮೇಲೆಯೂ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಪರಲೋಕದ ಕರ್ತನು, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಏನೂ ಸಿಗದೆ ದಣಿದುಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯ ಬಳಿಗೆ, ಸಮುದ್ರದ ದಡಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆಗಲೇ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. “ಬಂದು ಊಟಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಕರೆದನು. ತಿರುಗಿ ಎದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದನು. ನಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ದೇವರು ಇಂಥವನು. ಮನುಷ್ಯರು ಇರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಆತನೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಬಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಮಾತ್ರ ದೂರದಿಂದ ಬಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಸಹಾಯದ ಲಾರಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯವೇ, ಅಗತ್ಯವಾದವೇ. ಸಭೆ ಇವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಚೆಕ್ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಇದೆ. ಯೇಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ. ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗ ಹೋಗಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೀರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ “ಕರ್ತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?” ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. “ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಯಾರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ? ಈ ವಾರ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ?” ಎಂಬುದೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತದೆ. ಆಗ ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ: ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಯ ಆ ಕುಟುಂಬ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹೋದಂದಿನಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಮುಂದಿನ ವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಗ್ರೂಪ್ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಅಲ್ಲ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಓದಿದ ಆ ಸಂಗತಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಸಂತೋಷವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಚೆಕ್ ಮೇಲೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಏನೂ ಅನಿಸದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತನ್ನ ಬಂಧುವಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಬಹಳವಾಗಿಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರೂ, ಮುಖವೂ, ಕಷ್ಟಗಳೂ ನಿಮ್ಮವೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಯೇಸು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ಅದೇ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಓದುವಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೈಬಲ್ ಕೊಟ್ಟು, ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರಿ ಎಂದು ಕಲಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅನುಭವಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟರು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಯುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆರೆದು, ಇರುವುದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿದ ಆತ್ಮನು ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದೇ ಇಡುತ್ತೀರಿ. ಪುಸ್ತಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮನನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ. ಆತ್ಮನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿಹೋಗದ ಹಾಗೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಓದುತ್ತಾಳೆ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ವಿಧೇಯಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಪುಟವನ್ನು ಬರೆಸಿದ ಅದೇ ದೇವರು ಆ ಪುಟದೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಕೂಡ. ಇಡೀ ಬಳುವಳಿ ಇದೇ. ಪ್ರಸಂಗ ಪೀಠದ ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಂತವೋ, ಆಕೆಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಂತ.

ಮೂರು ಸಲ ಮಾತಾಡಿದ ಆ ಸ್ವರ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಲ, ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಡಿಸ್ಕವರಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮೂರು ಕ್ಷಣಗಳು. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೆ, ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಸ್ವರ ಮಾತಾಡಿತು.

ಮೊದಲನೆಯದು 1996ರಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದ ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿ. ನಾನು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳು. ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳು. ಹನಿಮೂನ್‌ಗಾಗಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣದಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ, ಸೆಮಿನರಿ ಎಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ,

ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಆರು ಬೈಬಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದೆವು. ತಿರುಗಿ ಚಿನೂಕ್ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಣವೂ ಮುಗಿಯಿತು, ನೋಡಬೇಕಾದ ದಾರಿಗಳೂ ಮುಗಿದವು. ಇನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಣಕಾಲೂರಿದೆ. ಕರ್ತನೇ, ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಓರಲ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ."

ನಾವು ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದುಬಾರಿಯಾದದ್ದು. ಆ ಫೀಜು ಕಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದೆವು. ಕರ್ತನ ಹಾಸ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದಾರಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಫೀಜು ಕಟ್ಟಲಾಗದ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆ ಎಂದರೆ ಇದೇ: ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ತಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಲಿಂಕನ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಟಲ್ಸಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು.

ಎರಡನೆಯದು ಟಲ್ಸಾದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಮಂಚ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಳಗೆ ಆತಂಕ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಗ ತಾನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೆವು. ಅಂದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು, ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಲ್ಲದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಡಾಲರುಗಳು. ಸಂಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಬೈಬಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗ ಮಾಡುವುದು ಇದನ್ನೇ: ಮಂಚ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಾ, ಯಾರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ತನ ಕಡೆಗೇ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂಚ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಸ್ವರ ಮತ್ತೆ ಬಂತು.

"ನಾನು ಪೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಪ್ರೇಯರ್ ಟವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮ್ಯಾಗಜೀನ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂತು. ಅದರ ಮುಖಪುಟದ ಮೇಲೆ ಮೈಕೆಲ್ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಓರಲ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಮಿಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೇವೆಯ ಸ್ಥಾಪಕರು. ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಮಗ ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಅವರೇ ಬೇಗನೆ ಟಲ್ಸಾಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

ಮ್ಯಾಗಜೀನ್ ಮುಖಪುಟದ ಮೇಲಿನ ಆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಂದು ಇಂಡಿಯನ್ ಬಫೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೆ. ಅವರು ಬಂದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ಸಂಗತಿ ಇದು: ದೇವರು ಬಫೆಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ಯಾಲೆಸ್ ಎಂಬ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದೆವು. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಅಬೀ ಅವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಮೈಕೆಲ್ ಅಬೀ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅಬೀ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಇದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಿಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದರ್ಶನವನ್ನು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಆ ಅಬೀ ಅವರ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ.

ಒಂದು ಸಲ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಮೈಕೆಲ್ ಅವರನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ, ದೇವರು ಅದೇ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅಬೀ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಕೆಲ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೇವೆ ನಮಗೆ ಪಾಲುದಾರರಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಫೌಂಡೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಮೈಕೆಲ್ ಅವರಿಗೆ ಡಾಯಿಸ್ ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಒಂದು ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹಿರಿಯರು ಅವರು. ಡಾಯಿಸ್ ನಮ್ಮ ಟೀಮ್ ಅನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆ ಸೇವೆಯೂ ಪಾಲುದಾರರಾಯಿತು. ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಪಾಲುದಾರರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಪಂಚದ ತುಂಬಾ ಸಾವಿರಾರು ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನಾವೂ ಆ ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮೈಕೆಲ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ಯಾಲೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಸಿಗದೆ ಹೋದ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ: "ಅಬೀ ಅವರ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆ ದರ್ಶನ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲಿನದು. ಆದರೆ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಆ ಡಿಸೈನ್ ಪೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ವಾರ ಮೊದಲೇ. ಅಷ್ಟೂ ವರ್ಷ ಅದು ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇವರು ನನಗೆ ಆ ಡಿಸೈನ್ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಡಿಸೈನ್ ಅನ್ನು ನಾನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ ನನ್ನ ಕ್ಲಯಂಟ್. ಅದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ."

ಎರಡನೆಯ ಮಾತು ಹಾಗೆ ನೆರವೇರುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಮೂರನೆಯದು 2000ದ ದಶಕದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ, ಒಂದು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂತು. 2003ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿ ಎಂಬ ಕಾಯಿಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ, ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ರೈಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಯಸ್ಸಾದ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕರ್ತನು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಾತಾಡಿದನು: "ಜೇಮ್ಸ್, ಭಯಪಡಬೇಡ. ಆ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗೂ ಅಷ್ಟೇ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದಿಗಿಲುಪಡಬೇಡ. ಈ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಆ ಮಾತನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆದೆ. ಇಂಟರ್ಫೆರಾನ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮೂಲಕ, ಕಾಯಿಲೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಕಾಲದ ಮೂಲಕ, ಆಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಮಾತೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂತು. ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡನು. ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿದನು. ಆ ಶುಭವಾರ್ತೆ ಕೊನೆಗೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ, ದೇವರು ಒದಗಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ಸ್ವರ. ಮೂರು ಸಲ. ಚಿನೂಕ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಮೊಣಕಾಲೂರಿದಾಗ ಒಂದು ಸಲ. ಟಲ್ಸಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಚ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ. ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಮೂರನೆಯ ಸಲ. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಆ ಸ್ವರ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೇ.

ಆದರೆ ಆ ಮೂರೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ. ಆ ಮೂರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ದೇವರು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಮಾತಾಡುವ ದೇವರು. ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ದೇವರು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ದೇವರು.

ಅಸಲಿ ಸಂಗತಿ ಇದೇ. ಈ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇವು ನಿಜ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ನೀವು ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ವಿಧೇಯರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಆತನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ನಾನು ಬದುಕಿದ ರೀತಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಬಾಗಿಲು

1991ರಲ್ಲಿ ಆ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ನಡೆದ ಮೇಲಿನ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ, ಕರ್ತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆ ಅನುಭವದ ಒಳಗೇ ಬದುಕಿದೆ. ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವಕನಾಗಿ, ಮಿಷನರಿಗಳ ಮಗನಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ, ಅದರ ಒಳಗೇ ಬದುಕಿದೆ. ಯಾವ ನಾಯಕನಾದರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಾನೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದೆ, ಬರೆದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಗಳ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಪಾಸ್ಟರ್ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಿಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರವಾಗಿ ಮಿಷನರಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜನರ ಪರವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ನಾಯಕರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ನಿಜವಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅವರ ಪಾಲಾಯಿತು. ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

2011ರಲ್ಲಿ ಅದು ಬದಲಾಯಿತು.

ಆ ವರ್ಷವೇ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ, ಮಿಷನ್ ಲೋಕ ಡಿಸೈಪಲ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ್ದು ಅದರ ವ್ಯೂಹವೂ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ಗಾತ್ರವೂ ಅಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಕೇಳುವ ಆ ಮೂರು ಸಿಂಪಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದವು.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಲಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾದರೂ ಕೂರಿಸಬಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಅದು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ, ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ತನಗೆ ಏನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವಿಧೇಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬಂದು, ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಸೇವಕನಾಗಿ ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ ಆ ಮನೋಭಾವ, ಈಗ ಅವನದೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಡುವೆ ಯಾವ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಯಾಕೆ ಅತ್ತೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ?

ಕೇಸ್ಬೋ ಎಂಬ ದಿನಗೂಲಿ ಕೆಲಸಗಾರ

ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೊನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ಬೋ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಲವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ. ದಿನಗೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಾಂತ ತರಬೇತಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಾಯಕ ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನಲ್ಲಿ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಕಿಷೋರ್, ದಣಿದುಹೋಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿ ಪಾಸ್ಟರರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಪೂರ್ಣ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಬೈಬಲಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತರು. ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಲೈಡುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದದ್ದು ಮೂರೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಾಮೂಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ಬೋ ಒಬ್ಬರು.

ಕೆಲವು ವಾರ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತೆರೆದ ಮೇಲೆ, ಕೇಸ್ಬೋ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಅದು ಅಪಾಯಕರವಾದ ಹಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಮಾತಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಆರು ಮಂದಿಯಾದರು. ಆ ಆರು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಲತಾ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಇದ್ದರು. ಆಕೆ ತಾನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ತನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು.

ಕೇಸ್ಬೋ ಅವರ ಬಳಿ ತರಬೇತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಿ ಲತಾ ಅವರ ಬಳಿ ಸ್ಟೇಜ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣ ಅವರ ಬಳಿ ವ್ಯೂಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಏನು? ಸಮಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಡುಬಿಸಿಲಿನ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಳಿ ಏನಿತ್ತೋ, ಅದೇ ಇವರ ಬಳಿಯೂ ಇತ್ತು. ಯಾರೋ ಬಂದು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ಇವರು ಕರ್ತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತಮಗೆ ಎದುರಾದ ಮುಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಉದಾಹರಣೆ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನೆಂದರೆ, ಅವರನ್ನು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ.

ಅದೇ ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು: ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಪಾಸ್ಟರ್ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದಷ್ಟೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತೀರಾ?

ಬೈಬಲ್ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕರ್ತನೇ ನೇರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೊನೆಯ ಸಲ ಯಾವಾಗ ಅನಿಸಿತು?

ಈ ವಾರ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆದು, “ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಬಲ್ಲಿರಿ?

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು

ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಬೇಡಿ, ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇ.

ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಖ್ಯವೇ, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದೂ ಮುಖ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟಡಿ ಗ್ರೂಪ್ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಯಾರೂ ದೇವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಫಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ತಯಾರಾಗುವುದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೇ. ಫಲ ತರುವುದು ಮಾಡುವುದೇ. ಆ ಫಲ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವವರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ

ನಾನು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಗೆಯ ಕೂಟ ನೋಟ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಬಂದವರು ಏನಾದರೂ ಹೊಸದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರ ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತವರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯನನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಕೂಟ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. "ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಳು." ಮುಂದಿನ ವಾರದ ಕೂಟ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ: "ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಏನಾಯಿತು?"

ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಕೋಣೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರು, ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೊಸಬರು ಬಂದರು.

ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದು ಬೋಧಕನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಪಾಠದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಕೂಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಆ ವಿಧೇಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಂದಿನ ಕೂಟದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ "ಏನಾಯಿತು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವಿಧೇಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಾಟಿಸಿಬಿಡುವ ನಾಯಕರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರನ್ನು ನಾನು ತಪ್ಪು ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುಸುಮುರುಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವನನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೇಳುವವನನ್ನೂ ಅದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅರ್ಥ ಇದು: "ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನೂ ನಾನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು."

ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಲಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪು ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಇತ್ತು. ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ "ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಭೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗ ನಿಜವಾದದ್ದೇ. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿ ನಿಜ. ಪ್ರಸಂಗ ನಿಜ. ಆ ಜನರು ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲ, ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕರ್ತನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು. ಮನಸ್ಸು ಕದಲುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಜನರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಕದಲುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನಾನೇ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ನಾವು ಕಟ್ಟುವುದೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿ ವಾರವೂ ಕದಲುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲವೂ "ವಿಧೇಯನಾಗು" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಬಹುದು. ಒಂದು ಆರಾಧನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕದಲಿಸಿ, ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಲ್ಲದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪ್ ಕೂಡ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡದ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಕೂಟವೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲದು.

ಮನುಷ್ಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ, ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀ ಎಂದು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಡದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದಿಗೂ ಜಾಗ ಅಲ್ಲ. ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ಕೇಳುವ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ: "ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಏನಾಯಿತು?" ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಮನೆಯ ಗ್ರೂಪ್ ಆಗಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಸೋಲುತ್ತವೆ.

ವಿಧೇಯತೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ

"ವಿಧೇಯತೆ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತೇವೆ. ಅಧಿಕಾರ ಇರುವವನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಾಕುವ ನಿಯಮದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಧೇಯನಾಗು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೋಡು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅದನ್ನಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮಾದರಿ ಯೇಸುವೇ. ಯೇಸು ತಂದೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾದದ್ದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರೆ, ತಂದೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆತನೇ ಹೇಳಿದನು. ಗೆತ್ಸೇಮನೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು: "ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವೇ ಆಗಲಿ." ಯಜಮಾನನ ಮುಂದೆ ನಡುಗುವ ಕೆಲಸದವನ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ, ತಂದೆಯನ್ನು ನಂಬಿದ ಮಗನಾಗಿ. ನಮ್ಮ ವಿಧೇಯತೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು: "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾದರೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಿರಿ." ಮೊದಲು ಪ್ರೀತಿ. ವಿಧೇಯತೆ ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರೀತಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿ.

ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ನಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಡವರಿಸಿದ ವಾರಗಳನ್ನು ಕೃಪೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನಾವು ತಡವರಿಸುತ್ತೇವೆ ಕೂಡ. ವಿಧೇಯತೆ ಎಂದರೆ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲ, ಜೀವನವಿಡೀ ಸಾಗುವ ನಡಿಗೆ. ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಗುವೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ, ನಾವೂ ಜಾರುತ್ತೇವೆ. ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿರುಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

ನಂಬಿ ವಿಧೇಯನಾದ ಫಿಲಿಪ್ಪ

ಯೇಸುವಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಫಿಲಿಪ್ಪನೂ, ದೇವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ವಿಧೇಯತೆ ಬಹಳ ಸಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು, ಆಗಿನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೇ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಪ್ಪ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೂತನು ಹೇಳಿದನು: ಎದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಕಡೆಗೆ, ಗಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಡವಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು. ಕಾರಣ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎದ್ದು ಹೋದನು.

ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಥ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಐಥಿಯೋಪ್ಯ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದನು. ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಯೆಶಾಯ ಪ್ರವಾದಿಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮನು ಹೇಳಿದನು: “ನೀನು ಆ ರಥದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದರ ಸಂಗಡಲೇ ನಡೆ.” ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಓಡಿದನು. ಪ್ರಸಂಗ ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದನು: “ನೀನು ಓದುವದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೋ?” ಯಾರಾದರೂ ತೋರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದನು. ಫಿಲಿಪ್ಪನನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಥದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಅವನಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಣಿಸಿತು. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಏನು ಎಂದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಅವನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದನು. ತಾನು ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಉಳಿದ ಫಲ ಫಿಲಿಪ್ಪನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೋದನು. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ದೇವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಹೃದಯ ಕದಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಕದಲಿದ ಜಕ್ಕಾಯ

ಈ ಕಾಲದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಹೃದಯ ಕದಲಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಒಬ್ಬ ಸುಂಕದವನ ಬಳಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಲೂಕನ ಸುವಾರ್ತೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಜಕ್ಕಾಯನು ಯೆರಿಕೋ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುಂಕದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ದ್ವೇಷಿಸುವವನೂ ಹೌದು. ರೋಮಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆಯೇ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಯೆರಿಕೋದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯೆಹೂದ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಮುಖ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಪರಿಚಯ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ: ಅವನು ಕುಳ್ಳನಾಗಿದ್ದನು.

ಆ ದಿನ ಯೇಸು ಯೆರಿಕೋದ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಜನ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಜಕ್ಕಾಯನಿಗೆ ಅವರ ತಲೆಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಆಲದ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿದನು. ಹಣವೂ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಮರ ಹತ್ತಿದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಯೇಸು ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು, ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿ, ಹೇಳಿದನು: "ಜಕ್ಕಾಯನೇ, ತಟ್ಟನೆ ಇಳಿದು ಬಾ, ನಾನು ಈಹೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕು."

ಜನರೆಲ್ಲಾ ಗುಣುಗುಟ್ಟಿದರು: ಪಾಪಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಅತಿಥಿಯಾದನೆಂದು. ಜಕ್ಕಾಯನು ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು, ಯೇಸುವನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು: "ಸ್ವಾಮೀ, ನೋಡು, ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ನಾನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಎಳಕೊಂಡದ್ದೇಯಾದರೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ." ಯೇಸು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದನು: "ಈಹೊತ್ತು ಈ ಮನೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯಿತು; ಇವನು ಸಹ ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಂಶಿಕನಲ್ಲವೇ."

ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ. ಸುಂಕದವನು. ಯಾಜಕನಲ್ಲ, ಗುರುವಲ್ಲ, ಅಪೊಸ್ತಲನಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಊರಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಅರ್ಹತೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನು. ಯೇಸು ಕೈ ಚಾಚಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯರ ಕಡೆಗೇ.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಯೇಸು ಜಕ್ಕಾಯನಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆದನು. ಊಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದನು. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ನಡೆದದ್ದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಂತ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ, ಮುಖಾಮುಖಿ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ವಿಧೇಯತೆ. ಸಂಗತಿ ತಿರುವು ಪಡೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಜಕ್ಕಾಯನು "ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಬಡವರಿಗೆ. ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು. ಆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಯೆಹೂದ್ಯರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ: ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಐದನೆಯ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಜಕ್ಕಾಯನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ನಿಜವಾದ ವಿಧೇಯತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನೋಡಿ: "ಈ ಮನೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯಿತು." ಜಕ್ಕಾಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವನ ಮನೆಗೂ. ಅವನ ಮನೆಯ ಸೂರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ. ಅಷ್ಟೇನಾ? ಸುಂಕದವನು ತಾನು ಎಳೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಊರೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಕೊಡುವಿಕೆ ವಿಧೇಯತೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಆಫೀಸಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆದದ್ದು ಅದು. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಸುಂಕದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಆ ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಜಕ್ಕಾಯನ ವಿಧೇಯತೆ ಅವನ ಮನೆಯನ್ನೂ, ಅವನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಅವನ ಊರನ್ನೂ ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಕೂಟ ಮುಗಿಯುವುದೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಲೇ: "ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?" ಮುಂದಿನ ಕೂಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಲೇ: "ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಏನಾಯಿತು?" ಉತ್ತರ ನಿಜವಾದದ್ದಾದರೆ, ಆ

ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಬೆಲೆಯೇ, ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ನಿಂತುಹೋಗದ ಹಾಗೆ, ಇತರರ ಜೀವನಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಜನರು

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನೆಲದ ಸಂಗತಿ. 1860ರ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಜಾನ್ ಕ್ಲೌ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹ್ಯಾರಿಯಟ್ ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರು? ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರು. ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆಂದು ಎಣಿಸಿತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯೂಹ ತಿಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಒಂದೇ: ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರಿ.

ಗೌರವ ಇರುವವರನ್ನು, ಪ್ರಭಾವ ಇರುವವರನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಉಳಿದ ಸಮಾಜ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಬಾಗಿಲು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಗಳವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇದು ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಹ್ಯಾರಿಯಟ್ ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೂ ಅವರು ಆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕ್ಲೌ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತರು: ಯೇಸುವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನಂಬಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಸರಿ. ಆದರೆ ವಿರೋಧ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೂ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಬಂದು ಬಿತ್ತು.

ನದಿಯ ಬಳಿ ಈ ಹೊಸ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು ನೂರು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಗಳ ಜನರು ದಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು. ಕ್ಲೌ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, "ಬೆದರಿಸುವ ನೋಟಗಳಿಂದ, ತಮ್ಮ ಅಸಹ್ಯ ಕಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ" ನೋಡಿದರು.

ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ ಬಂತು. ಕ್ಲೌ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹೊರಲಾಗದ ಭಾರ ಅವರ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರರು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ

ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹೊಸ ಬೈಬಲುಗಳ ರಾಶಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದು, ಎಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆದರು.

ಅವರ ಕಣ್ಣು ಬಿದ್ದದ್ದು ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಗೆ ಬರೆದ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ: ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಈ ಲೋಕದ ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಹೀನರನ್ನೂ, ಕುಲಹೀನರನ್ನೂ, ಅಸಡ್ಡೆಯಾದವರನ್ನೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. “ಅದು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ಸ್ವರದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು” ಎಂದು ಕ್ಲೌ ಹೇಳಿದರು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪೇತ್ರನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆಯೇ, ಆ ಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ಭಾರವನ್ನು ಹ್ಯಾರಿಯಟ್ ಆ ವರ್ಷವಿಡೀ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಒಂದೇ ಭರವಸೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು: ಮುಂದಕ್ಕೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರು ವಿಧೇಯರಾದರು. ಆ ಸಂಜೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕ್ಲೌ ವರ್ಷಗಳ ಆಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದರು.

ಆ ವಿಧೇಯತೆಯೇ, ಆಧುನಿಕ ಮಿಷನ್ ಚರಿತ್ರೆಯ ದೊಡ್ಡ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. 1876ರಿಂದ 1878ರವರೆಗೆ ಬಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ಬರಗಾಲದ ಮೂಲಕ ಕ್ಲೌ ನಿಂತರು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಬಕಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಕಾಲುವೆಯ ಅಗೆತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಬರಗಾಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ಬಡವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು.

ಬರಗಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮೀಯ ಬೆಳೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. 1878ರ ಜುಲೈ 3ನೆಯ ತಾರೀಖು, ಒಂಗೋಲಿನ ಹತ್ತಿರದ ಗುಂಡ್ಲಕಮ್ಮ ನದಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದರು. ಆ ದಿನವನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ತೆಲುಗು ಪೆಂತೆಕೊಸ್ತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲಿನ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಪಡೆದರು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಗೋಲು ಸಭೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಯಿತು. ಸುವಾರ್ತೆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ಬಂಧುತ್ವಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ಒಂದು ಪೀಪಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಆ ಜನರ ಸ್ವಂತ ಶಿಷ್ಯರೇ.

ಕ್ಲೌ ದಂಪತಿಗಳು ಒಂದು ವೇಳೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗೌರವಪ್ರದವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೇವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅಸಡ್ಡೆಗೆ ಒಳಗಾದವರನ್ನೇ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬಂದು, ವಿಧೇಯರಾದರು.

ಆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಜನರೇ, ಆ ನೆಲವೇ. ಅವುಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೊಳೆಯಿತು.

ಶಾರೋನ್, ನಿಂತುಕೊಂಡ ಆ ಸಹೋದರಿ

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಶಾರೋನ್, ಈ ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ.

ಆಕೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಆಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಸಹೋದರಿಯರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮೊದಲು ಇಬ್ಬರು, ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು. ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಿಂಪಲ್ ಕೆಲಸ ವಿಫಲವಾದ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಷ್ಟವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪಾಸ್ಟರರ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಗ್ರೂಪ್ ಮುಚ್ಚಿ ಹಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದವು. ಆಕೆ ನಿಂತರು. ಉಳಿದ ಆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅದೇ ಚಿಕ್ಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾರದ ಮೇಲೆ ವಾರ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ರೂಪ ಅದೇ. ಒಂದೇ ಸಲ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಇರುವುದು. ಬಹಳ ಮಂದಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಜಾಗವನ್ನು ದಾಟಿಯೂ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಕೆಲಸ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು.

ಆಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಬೋಧಕಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತಿಥ್ಯ ಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು. ಅದು ಬೆಳೆಯುವ ತನಕ, ಅದೇ ಚಿಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು: ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊಡು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಅದೇ ಕರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ನಾವು ಭೇಟಿಯಾದೆವು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಆ ವಿಧೇಯತೆಗೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು.

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಅಮೆರಿಕದ ಚಿನೂಕ್ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ತನ್ನ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾದ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯೂ ಒಬ್ಬರು. 1996ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓರಲ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್

ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆಕೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ತಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲಿನ ಡಿಗ್ರಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅದು. ಹಾಸ್ಟಲ್ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ ಜೋಡಿಗಳಿಗೆ ಕೋಣೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊರಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹಣ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಹೊಸ ಜೋಡಿಗೆ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಫೀಜು ಪೂರ್ತಿ ಕವರ್ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿ.

ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಮದುವೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಮರುದಿನವೇ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಿಮೋನ ಹುಟ್ಟಿದಳು. 1997ರ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಟಲ್ಸಾದ ಒಂದು ಸಭೆ ಆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಆರು ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಓದಿಗಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಟಲ್ಸಾಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಕ್ಲಾಸುಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಮೋನಳನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತಂದು, ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು ಸಿಮೋನಳನ್ನು ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ, ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಬೇಸಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದೆವು. ಚಳಿಗಾಲದ ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಲ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ.

1997ರ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಒಂದು ಬ್ಯಾನರ್ ನೋಡಿದೆ. ಐವತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ, ತಿರುಗಿ ಕಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನು ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು. ಆಗಲೇ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವು: ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು.

2000ದಲ್ಲಿ, ಸಾರಾ ಡಿಗ್ರಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ ವರ್ಷವೇ, ಸಿಮೋನಳ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದೆವು. ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು.

ನಾನು ಬೆಳೆದ ಊರಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. ಈಗ ಆ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಊರು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಹೋದಾಗ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಊರ ಹೊರಗೆ. ಬಹಳ ದೂರದವರೆಗೆ ಆಕೆಯೊಬ್ಬರೇ ಅಮೆರಿಕನ್. ನಾನು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ, ಆಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆಕೆ ನಿಂತರು.

ತನ್ನ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ಆಕೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ: ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ, ಮೆದುಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಕಲತೆಗಳೂ ಬೇರೆ ವಿಕಲತೆಗಳೂ ಇರುವ

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳ ಒಂದು ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಆಮೇಲೆ "ಸಾರಾಸ್ ಕವನಂಟ್ ಹೋಮ್ಸ್" ಆಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು.

ಯಾವುದೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದೂ, ಕಲಿಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿ ಎಂದೂ, ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧಾರಪಡು ಎಂದೂ ಕರ್ತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕರೆದನು. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಆಕೆಯೂ ಆಕೆಯ ಟೀಮೂ ಆಗಲಿ ಎಂದರು. ಈಗ ಆಕೆ ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಒಂದು ಜೀವಮಾನದ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹೊರಲಾಗದ್ದನ್ನು, ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರ ಚಿಕ್ಕ ಟೀಮ್ ಹೊರುತ್ತದೆ.

ಸಾರಾ ಒಬ್ಬರೇ ಸಾರಾಸ್ ಕವನಂಟ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದ ಸಹೋದರಿಯರು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಸಾಲಾಗಿ ಬಂದ ವಿದೇಶಿ ವಾಲಂಟಿಯರುಗಳು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ದಣಿದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆ ಭಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಆಕೆ ದಣಿದಾಗ ಅವರು ಆಕೆಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೋಗಲಾಗದಷ್ಟು ದೂರ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲೆವು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ವ್ಯೂಹವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ಸ್ನೇಹವೇ. ಕೊನೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಟೀಮ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ವಿಧೇಯತೆ ಎಂದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ಣಯ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ ಸಾವಿರ ಚಿಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಅದೇ.

ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇದೆ

ಒಂದು ತಲೆಮಾರನ್ನು ದಾಟಿ ನಿಲ್ಲುವ ಫಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲದ್ದು, ನಾನು ನೋಡಿದಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು: ವಿಧೇಯತೆ. ಆದರೆ ವಿಧೇಯತೆ ಉಚಿತ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಯೇಸುವೇ ತನ್ನ

ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸೌಕರ್ಯದಿಂದ, ತನ್ನ ಭದ್ರತೆಯಿಂದ, ತನ್ನ ಕಾಲದ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಯುವವರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ, ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಲೆಗೂ ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೇ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಈಚೆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಧೇಯತೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೆಲೆ ಹಾಕಿತು?

ಜಕ್ಕಾಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ನೀವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ, ಸರಿಪಡಿಸು ಎಂದು ಕರ್ತನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯಾ?

ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯದೇ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೃದಯದ ಹಾಗೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವೇ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಏನು? ನೀವು ಈಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಾಟಿಸುವುದು.

ಇದು ಉಳಿದ ಮೂರರ ಒಳಗಿಂದಲೇ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನೀವು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾದರೆ, ಆತನು ನಿಮ್ಮ ನೋಟವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಆತನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಮುಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆಜ್ಞೆ ಇದೇ: ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ದಾಟಿಸು

ಯೇಸುವಿನ ಮಾತುಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾದವು. ಆದರೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆ ಮಾತ್ರ ಪದೇ ಪದೇ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು: ನೀನು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು, ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳು.

ಗೆರಸೇನರ ಸೀಮೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು: ನಿನ್ನ ಮನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಜನರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳು.

ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು: ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ, ತಾನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಓಡಿದಳು.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಮತ ಬದಲಾಯಿಸಿರಿ ಎಂದಲ್ಲ, ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಅಂದರೆ, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರು. ದಾಟಿಸುವ ಆ ರೀತಿ ಆ ಮಾತಿನ ಒಳಗೇ ಅಡಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಬದಲಾವಣೆ ತಂದ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ, ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆ ಇದೇ: ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಾಟಿಸು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡು. ತರಬೇತಿ ಸಿಗುವ ತನಕವೋ ಪದವಿ ಸಿಗುವ ತನಕವೋ ಕಾಯಬೇಡ. ಇದೇ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆ.

ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುತೇಕ ವಿರುದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಏನೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿರುಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುವ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದೇ. ಆ ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ, ಯೇಸು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ.

ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ ಇವೆ. ಪೇತ್ರನು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಬಂದರು. ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಪುಲ್ಪಿಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಬೀದಿಯ ತಿರುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಯೇಸು ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದು ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆದ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೇ: "ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಜನರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಎಂಥೆಂಥ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳು."

ಆತನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲ, ಸಾಕ್ಷಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಯಾಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಜೊತೆಗೆ ವಾದ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಜೊತೆಗೆ ವಾದ ಮಾಡಲಾರ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಲ್ಲ, ನೀವು ಬದಲಾದದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತು ಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾರಳು. ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿಯೂ ದೇವರ ಸಂಗತಿಯೂ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಸುವಾರ್ತೆ ಬೆಳೆಯುವ ನೆಲ.

ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಮೆಸ್ಸೀಯನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು; ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರಿ” ಎಂದಳು. ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯ (ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ) ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ತನಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದನು. ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಾಗಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಪಡೆದ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ, ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವೇದಾಂತವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು: “ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೆನು, ಈಗ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತವೆ.”

ಪದೇ ಪದೇ ನೋಡಿ: ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೂರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರು, ಬಹಳ ಸಲ ತರಬೇತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು, ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತ್ರ ತಾಜಾ ಆಗಿ ಇದ್ದವರೇ.

ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ನಾವು ಬಹಳ ಸಲ ತಪ್ಪುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ನಾವು ಈ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಅದು ಆಕೆಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತ್ರ ಆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಒಳಗೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಅದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೇ ನಂಬಿದವರೇ. ಹಾಗಾದರೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ನೇಹಿತೆ? ಚರ್ಚ್ ಎಂದರೆ ಬೇಸತ್ತುಹೋದ ಬಂಧು? ಗೋಡೆಯ ಆಚೆ ಕಡೆ ಇರುವ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಮನುಷ್ಯ? ನಿಜವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದವರು ಇವರೇ. ಆದರೆ ಇವರೇ ಎಂದೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾವೆಯನ್ನು, ಎಲ್ಲರೂ ಮೊದಲೇ ನಂಬಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಪ್ರತಿ ವಾರ ನಾವು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಷ್ಟೇ: ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದೇ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೃದುವಾದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ಬಳಸಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಇದೇ.

ಪ್ರಸಂಗ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ನಡುಗುವ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕೂಡ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಬೇಡ, ಪದವಿ ಬೇಡ, ಯಾವ ತಂತ್ರವೂ ಬೇಡ. ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಎರಡೇ: ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳುವ ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಿಧೇಯತೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುವುದು.

ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತೆರೆದ ವ್ಯಾಪಾರಿ

ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ. ಪೌಲನೂ ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಟೀಮೂ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಏಷ್ಯಾವನ್ನು ದಾಟಿ ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಫಿಲಿಪ್ಪಿಗೆ ತಲುಪಿ ಸಭಾಮಂದಿರವನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಊರ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟಿ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಡಿಬಂದಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಲೂಕನು ಬರೆದನು: ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಕರ್ತನು ತೆರೆದನು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಲುದ್ಯ. ಥುವತ್ತೈರ ಎಂಬ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದ, ಧೂಮ್ರವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ಆಕೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು, ನಂಬಿದಳು, ಅದೇ ದಿನ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದಳು. ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಕೆಯ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಪಡೆದರು.

ಆಮೇಲೆ ಆಕೆ ಪೌಲನ ಟೀಮಿಗೆ ಹೀಗೆಂದಳು: “ನಾನು ಕರ್ತನನ್ನು ನಂಬಿದವಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರ್ರಿ.” ಲೂಕನು ಬರೆದ ಮಾತು: “ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದಳು.”

ಪೌಲನ ಟೀಮ್ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದು ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ.

ಲುದ್ಯಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳು. ಆಕೆ ಥುವತ್ತೈರ ಎಂಬ ದೂರದ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಯೆಹೂದ್ಯಳೂ ಅಲ್ಲ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾಯಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಭಾಮಂದಿರ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ

ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಅಷ್ಟೇ.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಪೌಲನು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು. ಕರ್ತನು ಆಕೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ತೆರೆದನು. ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲದೆ, ಸ್ಟೇಜ್ ಇಲ್ಲದೆ, ಆಕೆ ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಎರಡು ವಿಧೇಯತೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಅದೇ ದಿನ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದಳು. ಆಮೇಲೆ, ಆಗಷ್ಟೇ ಭೇಟಿಯಾದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತೆರೆದಳು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಅದು ಕ್ಷೇಮವಾದ ಕೆಲಸವೂ ಅಲ್ಲ, ಮಾಮೂಲಿ ಕೆಲಸವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾಡಿದಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಆಕೆಯ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೇ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದು, ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ಮನೆಯೇ ಯೂರೋಪಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಸಭೆ ಆಯಿತು.

ಆಕೆಗೆ ತರಬೇತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡೇ: ಕರ್ತನು ತೆರೆದ ಹೃದಯ, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಮನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಯ ಬಳಿಯೂ ಅವೇ ಎರಡು ಇವೆ.

ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರೇ

2000ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಕುಟುಂಬ ಓದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. 2001ರ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮೇಲೂ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು.

ನಾವು ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಸಲ ಮನೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ನಾವೇ ಹೋಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಮನುಷ್ಯರೇ.

ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ನನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮಾತಾಡುವವರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಭಾಷೆ

ಅವರದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೊಸವು. ತಾವು ಬೆಳೆದ ಊರುಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಇರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಎಂದೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಕೂಡ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಲೋಕದ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯೇ.

ಆದರೂ ಹೋದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ: ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಆ "ಇನ್ನೊಬ್ಬರು" ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ತುಂಬಾ ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ವಿಧೇಯರಾದರು. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ನಾಯಕರಾದರು.

ಈಗ ಅಮೆರಿಕದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಅಮೆರಿಕ ಟೀಮಿನ ಬಲವಾದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಮಿ. ಅವರು ಟೆಕ್ಸಾಸ್ ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ಟಿನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಗೇಲ್ ಕೂಡ ಅದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅಂಗವಿಕಲರ ನಡುವೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೂ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ಡಯಮಂಡ್ಸ್ ಡಾಟರ್ಸ್ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿಯೇ.

ಎಮಿ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆಸ್ಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇಂಡಿಯಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ಕಳೆದ ಆ ದಿನಗಳು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಪಾಠವನ್ನೇನೂ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು.

ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ: "ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆಸ್ಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ, ಎಷ್ಟೋ ಹಂತಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯಾಣ ನನಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ನೋಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು: ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಲೇ, ಒಟ್ಟನ್ನು ಸಿಂಪಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗೆ ಇದೆ." ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಸುತ್ತ ಅಲ್ಲ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂತು. ಇಂಡಿಯಾದ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಮಯ ಕಳೆದ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಫಲದೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಅಮೆರಿಕದ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಸೇವಕರನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದ ಸಮ್ಮಿಟ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದರು. ಆ ಐವತ್ತು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಎಮಿ ಒಬ್ಬರು.

ಫಲ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳು ತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಟೀಮ್ ಆಸ್ಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂಜೆ ಸೇರಿಸಿತು. ಅದು ಯೋಜನೆಗಳ ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಲ್ಲ, ಹೊಸ ಕೋರ್ಸಿನ ಪ್ರಾರಂಭವೂ ಅಲ್ಲ. ಆ ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಆ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ.

ಡಲ್ಲಾಸ್ ಟೀಮ್ ಕೂಡ ಅದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ವಾರದ ನಡುವೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಅದಕ್ಕೆ “ಫೈರ್ ನೈಟ್” ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟರು. ಅರವತ್ತು ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಮನೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಡಿಸದಷ್ಟು ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟರು.

ಗಿದ್ಯೋನನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿ, ದೇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಹಸಿವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸ್ನೇಹಿತನಿಗಾಗಿ ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಮುಂದೆ ಇಳಿಸಿದ ಆ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಲೀ ನನಗೆ ಅವರ ಟೀಮಿನಿಂದ ಒಂದು ಫೋಟೋ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ? ದಕ್ಷಿಣ ಟೆಕ್ಸಾಸ್ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರು. ಅವರ ಕೆಳಗೆ, ಮಾಮೂಲಿ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಿ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿರುವ ನೂರಾ ಹನ್ನೆರಡು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಹೇಳುವವರು ಎಮಿಯೇ. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸದ ನಾಯಕನಾದ ಲೀ, ಸಮ್ಮಿಟ್‌ನಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹೋದ ವಾರವೇ ತನ್ನ ಟೀಮಿನ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಕೋಚಿಂಗ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಆ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಎಮಿ ಒಬ್ಬರು. ಪ್ರತಿ ವಾರ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು: ಕರ್ತನು ಏನು ಹೇಳಿದನು? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಂಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲುವ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಆ ಅಭ್ಯಾಸವೇ.

ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಮೇಬಲ್ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ. ನಮಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾದ ಜೋಡಿ. ಎಮಿ ಮತ್ತು ಗೇಲ್ ಈ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಮೇಬಲ್ ದಕ್ಷಿಣ ಟೆಕ್ಸಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಬ್ನೇರ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನ ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ನಿಂತು ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಬ್ನೇರ್ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗಡಿ ದಾಟಿಸಿ, ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಪ್ರಯಾಣ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕನ ಹೆಸರು ರೇಮುಂಡೋ. ಅವನು ಅದೇ ದಿನ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಯೇಸುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ "ಮರಣದ ದೇವತೆ"ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಲೀ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆ ಫೋಟೋದ ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ, ಅಬ್ನೇರನ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಸೇರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಹೆಚ್ಚುವರಿ. ಈಚೆಗೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಮೇಬಲ್ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: ಅಬ್ನೇರ್ ಒಬ್ಬನೇ ಈಗ ಇನ್ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು. ಅದೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ. ಟೆಕ್ಸಾಸಿನ ಮೂಲಕ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಓಡಿ, ಗಡಿಯನ್ನೂ ದಾಟಿತು.

ಅದು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತದೆ

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲಾ ದಾರಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೂಲಕವೇ.

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಐಡಹೋದ ಟಾಮ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಕಾಫಿ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ಸಹೋದರಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಿದೆ. ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಎರಡನೆಯ ಕೂಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ, ತಾನು ಈಗಷ್ಟೇ ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಾಟಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ.

ಇಂಡಿಯಾದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ, ಪ್ರತಿದಿನ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆಗೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದನು. ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಅಮ್ಮ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅತ್ತೆಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಅಂಗಡಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಒಳಗಿಂದ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಗ್ರೂಪುಗಳು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ನಮ್ಮ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಿಯಾನಾ ಮತ್ತು ಜೇಮ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ, ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ "ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಗಳು" ಸರಣಿಯನ್ನು ಓದಿದೆವು. ನಾವು ಓದಿದ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಕುಟುಂಬದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದು ಜೇಮ್ಸೇ. ಅವನಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಕೆಲವು ರಾತ್ರಿಗಳು ಕಷ್ಟವೇ. ಅವನಿಗೆ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಆಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ವೀರೋಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಐಡಹೋದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನ ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಅತ್ತೆಗೂ ಇರುವ ಸ್ವಂತ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಮುಗಿಸಿ, ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಅವಳಿ ತಂಗಿಗೂ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಒಬ್ಬ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಷ್ಟು ಕಾಲ ಒಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಿದ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ? ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ.

ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಒಳಗಿನವರೇ

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಫಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಸಮಯವೂ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಲ, ನೆಲ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಊಹಿಸಲಾಗದ ವೇಗದಿಂದ ಅದು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಫಿಲ್, ಡಾನ್ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಡಾನ್ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಫಿಲ್‌ಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಮಗನಾದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಂದಿನಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇದ್ದಾರೆ.

2026ರ ತಂದೆಯರ ದಿನದಂದು, ಫಿಲ್ ಅಮೆರಿಕದ ಇಂಡಿಯಾನಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಡಾನ್ ಏಳು ಗಂಟೆಗಳ ಉಜ್ಜೀವನದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ನಡೆಸಿದನು. ಅದು ಡಾನನ ಕೆಲಸ, ಫಿಲ್‌ನ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಕೋಣೆಯ ನಡುವೆ ಆರು ಅಡಿ ಉದ್ದದ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಇಡುವ ದೊಡ್ಡ ತಗಡಿನ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿರುವ ಖೈದಿಗಳ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.

ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಬಂದರು. ಡಾನ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅತಿಥಿ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಆ ದಿನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಡಾನ್ ಫಿಲ್‌ನನ್ನು "ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ" ಎಂದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಫಿಲ್ ಬರೆದನು: "ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿ ಅಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಒಬ್ಬನೇ. ಅದು ನಾನೇ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಒಳಗಿನವರೇ ಎಂಬುದು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ." ಆ ಆರಾಧನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು ಮಂದಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದರು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ಮಂದಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಮೊಳೆತದ್ದು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಒಳಗಿಂದಲೇ. ಫಿಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಜೈಲುಗಳು ಬೀಜದ ಮಡಿಗಳ ಹಾಗೆ ಎಂದು.

ತಲೆಮಾರುಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಈಗ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೂಲಕವೂ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಈಗಷ್ಟೇ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

2026ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು, ಬೊಲೆಂಡರ್ ಕುಟುಂಬದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆಗೂ ಸೇರಿ ಕೋರಿಯ ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಡ್ಯಾನಿ ಹೋದ ಅದೇ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಇದು. ನಾವು ಹೋಗುವ ಸಭೆಗೆ ರಾಂಡಿ ಪಾಸ್ಟರ್. ಅವರ ಮಗ ಜಾಯನ್ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಶೈನಾಗೆ ಗಂಡ. ಆ ಟೀನೇಜ್ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ "ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ನಿರ್ಣಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇನ್ನೂ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದವರು ತಾವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಟೀನೇಜರುಗಳಾಗಿ.

ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇಬ್ಬರು ಅಜ್ಜಿಯರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನನ್ನ ಅತ್ತೆ. ಗಂಡನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದುಕಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾಟಿಸಿದವರು ಅವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೊಲೆಂಡರ್ ಕಡೆಯ ಅಜ್ಜಿ ಡೆಲೋರೆಸ್. ರಾಂಡಿಯನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು ಅವರೇ. ಶೈನಾ ಬಂದದ್ದು ಆ ಒಂದು ಮನೆಯ ಒಳಗಿಂದ, ತನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಮೂಲಕ. ಜಾಯನ್ ಬಂದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯ ಒಳಗಿಂದ, ರಾಂಡಿಯ ಮೂಲಕ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ಶೈನಾ ಮತ್ತು ಜಾಯನ್

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ಇದೇ. ಮೊದಲು ಅಜ್ಜಿಯರು ಅದನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಅಮ್ಮ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಮದುವೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೇ ಮಾಮೂಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನಿಧಾನವಾದದ್ದು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ್ದು ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯದೇ. ನಿಜವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೂ ಇದೊಂದೇ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆ

ಮೊದಲನೆಯ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೇರವಾದ ಉತ್ತರ ಇದೇ.

ನೀವು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ತಿ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸದ ಒಳಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಅವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ.

ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅರ್ಹರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕಲಿತಿರಬೇಕು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಬೋಧಕರೂ ಅಲ್ಲ, ಕರೆದ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಇರುವವರೂ ಅಲ್ಲ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ.

ಹಾಗೆಂದು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದಲ್ಲ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಬೈಬಲಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧೈರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೇಬೇಕು. ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ, ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಯೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿಯೋ, ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ

ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೋ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಎದುರೇಟೇ ಬಿತ್ತು. "ಈ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಾದದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡದೆ, ಗ್ರೂಪನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಪಾಪ, ಶಿಲುಬೆ, ತಿರುಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಸರಣಿಯ ಹಾಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಳಿಯೋ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಗತಿಯ ಬಳಿಯೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಓದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ನೋಡಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದ ಯಾವ ವಾದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ "ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಗಳು" ಸರಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲವೋ ಎರಡು ವಾರಗಳಿಗೊಂದು ಸಲವೋ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಸೇರಿ. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಸಾಕು. ವಿಡಿಯೋ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿ, ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬಂದು, ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ತೆರೆಯಿರಿ. ಕೂಟದ ನಂತರ ಕೂಟ. ಅದೇ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಹತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನಡುವೆಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಒಬ್ಬರು ಸಾಕು.

ಈ ಇಡೀ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಏನು? ಬದುಕಿ ತೋರಿಸುವುದು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು "ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ", ವಿವರಣೆಯನ್ನು "ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ", ಯಾರಿಗೋ ಪಾಠವನ್ನು "ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ" ಬೇರೆಯ ಕೆಲಸ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಟದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಗ್ರೂಪ್ ಬೆಳೆದಾಗ

ಈ ವಾರ, ನಿಮ್ಮ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿರಿ. ಅವನು ಕೆಲವು ವಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ನಿಮ್ಮ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುವ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಇರಿ. ಕೂಟಗಳ ನಡುವೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿ. ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಇವು ಸಿಂಪಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವಂಥವು. ಈ ಕೋಚಿಂಗ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸ್ನೇಹಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕೂಟಗಳ ನಡುವೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಇಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕೋಚಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎದುರುನೋಡಿ

ಐಡಹೋದ ಕೂರ್ ಡಲೇನ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಟಾಮ್, ಇಂಡಿಯಾವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋದ ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಮೆಸೇಜ್ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಟಾಮ್ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವನು, ಮನೆಯ ಬಳಿ ನೋಡದೇ ಇದ್ದ ಒಂದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವರು ಗುಣಹೊಂದಿದರು. ಕೇಳದೇ ಇದ್ದ ಕಿವಿಗಳು ತೆರೆದವು. ಬಾಗಿದ್ದ ದೇಹಗಳು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತವು. ಯಾರೂ ಯಾವ ಕೋರ್ಸಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಂದದ್ದು ತಮ್ಮ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಎದುರುನೋಟವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ. ಕರ್ತನು ತಾನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಟಾಮ್‌ನ ಮೆಸೇಜ್ ನೇರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಅವನೇ ಬರೆದನು: ಅದೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಸೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸ್ತುತಿ, ಅದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಅದೇ ಸ್ವಸ್ಥತೆಗಳು. ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆತ್ಮನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಒಂದೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುವ ಅದೇ ಕೋಣೆ. ಬೇರೆ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಕೂರ್ ಡಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ.

ನಾನು ಉತ್ತರ ಬರೆದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೋ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೋ ಕಟ್ಟುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಆ ಓದಿನ ಒಳಗೇ ನಡೆಯಲಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರೂಪ್ ಆಗಲೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬರ ನಿಜವಾದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ, ಹಗುರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ವಾಕ್ಯವೇ ಒರತೆಯಾಗಿ ಇರಲಿ. ವಿಧೇಯತೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬದಲಾಗಲಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಆತ್ಮನು ತುಂಬಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಆತನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಅಷ್ಟೇ.

ಕರ್ತನು ಸ್ವಸ್ಥತೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಆಗಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬೇರೂರಿದಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ ಅದೇ ಇದು. ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉತ್ಸಾಹದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ. ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಆ ಕಡೆಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರುವ ಐಡಹೋದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ

ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಸ್ವಂತ ಫಲವೂ ಬರಲು ಆರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸಿನ ಒಂದು ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ "ಅನ್ನಾ" ಎಂಬ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ವಿರೋಧದ ಮಾತುಗಳು ಬಂದರೂ ಆಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದಳು. ಆಮೇಲೆ ಕರ್ತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಸಂಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಅತ್ತೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಡೆಯಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. "ಅನ್ನಾ" ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಿಸಿ

ಹೊರಗೆ ಹರಿಯುವುದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. “ಯೇಸು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಅತ್ತೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದು ನಿಜ ಎಂಬುದು ಆ ಅತ್ತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಒಂದೇ ಸ್ವಸ್ಥತೆ, ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಮತ್ತು ಬಂಧುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಯೇಸು ಕೊಡುವ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕೆಲಸದ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಲೀ ಜೊತೆಗೇ. ಲೀ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ತನ್ನ ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಮೆರಿಕದ ಟೀಮುಗಳಿಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ನಗರದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಲೀ ಅವರ ಟೀಮಿನ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ದಕ್ಷಿಣ ಐಡಹೋದ ರೂತ್ ಹಾಪ್. ರೂತ್ ಒಂದಷ್ಟು ಜನ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪ್ ನಾಯಕರಿಗೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆಕೆ ಬರೆದರು: ಮೊದಲ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಫಲವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಭೆ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರೂಪುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು ಎಂದು.

ಅಮರಿಲ್ಲೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಷ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಈಗ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಲೀ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಗಾಳಿ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ನಾನೂ ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ, ಇಲಿನಾಯ್‌ನ ಗ್ರೀನ್‌ವಿಲ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಮತ್ತು ಟೆರಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತೆವು. ಬಿಲ್ ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಇಂಡಿಯಾವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದನು. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಪ್ರತಿ ಎರಡನೆಯ ಮಂಗಳವಾರ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಗಂಡಸರ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅವನು ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು ಆ ಜೈಲಿನ ಒಳಗೆ ಅವನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಈಗ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮಾರ್ಕ್ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಾಯಕ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಆಗಲೇ ತನಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಗಂಡಸರನ್ನು ಕರೆದನು: ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳ ಕಾಲ, ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ. ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು:

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಳು ಜನ ಆಗಲಿ ಎಂದರು. ಆರು ಜನ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನಿಂತರು. ಅವನು ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಎಂಟು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಈಗ ಅವನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿವೆ. ಆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮನುಷ್ಯನೇ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ದೇಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಉತ್ತರ ಐಡಹೋದಲ್ಲಿ ಡೇವಿಡ್ ಎಂಬ ಮೌನ ಸ್ವಭಾವದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗ, ಸ್ಕೂಲ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಒಂದು ಕಾಫಿ ಶಾಪಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ತಿಂಗಳು ತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೂನಿಯರ್ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅನಹೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ಆಂಡ್ರಿಯಾ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ಪ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ನನಗೆ "ಕೊನೆಯ ನಿಮಿಷದ ವಿನಂತಿ" ಎಂದು ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿದನು. ಹೊಸ ಪರಿಚಯದವರ ನಡುವೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದ್ದ ಹೊಸ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ವಿಸ್ಕಾನ್ಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕಸ್ ಎಂಬ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕ, ಪ್ರತಿ ಮೂರನೆಯ ಬುಧವಾರ ವಿಡಿಯೋ ಕಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೂರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲಬಾಮಾದ ಬರ್ಮಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ, ಎಪ್ಪತ್ತೈದರಿಂದ ತೊಂಬತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಡುವಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಜಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಆಕೆ ಬರೆದಳು: "ಅವರಿಗೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅಜ್ಜಿಯರು ಈಗಾಗಲೇ 'ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ."

ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದ ಸಮ್ಮಿಟ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಈಗ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಗ್ಲಾಸ್ಗೋದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಆಡಮ್ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸಮ್ಮಿಟ್‌ಗೆ ಬಂದನು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡಿದನು. ಅದರ ಹೆಸರು: ದೇವರ ಹೊಸ ಕದಲಿಕೆಗಾಗಿ ಯೂರೋಪನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು.

ಸಮ್ಮಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದನು. ಇಂಡಿಯಾದ ಟೀಮ್, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯೂರೋಪಿನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಕರೆದು, ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು. ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ: ಅವರು, ರಿಲೇ ಓಟದಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ, ಆತ್ಮಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಹೋಗಿ, ಓಡಿ. ನಾವು

ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡಿ" ಎಂದರು. ಆ ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಓದಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಡಮ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ತಾನು ತಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆದನು. ಅವನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ: "ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ನಿಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನಾವು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ. ಯೂರೋಪಿನ ಸೇವಕರಾದ ನಾವು ಒಂದಾಗಿ, ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಸಮಯವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು: ದೇವರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅದೇ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಸ್ಫೋಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಖಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು?" ರಿಲೇ ಕೋಲಿನ ಚಿತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೂ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಬರೆದನು: "ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಅರಿವು."

ಆಡಮ್ ಈಗ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಯಕ.

ಅದೇ ಸಮ್ಮಿಟ್ ವಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ಸ್ ಟೀಮಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಜಾಕಿ ಮೇಕರ್‌ಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಮ್ಯಾಪ್ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ದಾರಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಡೆಯಿಂದ, ಆಕೆಯ ಟೀಮ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ ಯೂರೋಪಿನ ನಗರಗಳವರೆಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವು. ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ಮತ್ತು ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ.

ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ, ತಾನು ನೋಡಿದ್ದನ್ನೇ ತನ್ನ ಟೀಮ್ ಕೂಡ ನೋಡಲಿ ಎಂದು ಆಕೆ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿದಳು. ಆಡಮ್ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ರಿಲೇ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಜಾಕಿ ದಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು, ಒಂದೇ ಸಮ್ಮಿಟ್, ಒಂದೇ ಮಾತು ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಈ ಎರಡು ತುದಿಗಳ ನಡುವೆ ದೇವರು ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ, ಹಲವು ದೇಶಗಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಹವಾಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಏಳು ತಿಂಗಳಿಂದ ಆ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವನು ಅವರ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೇಳಿದನು: ಈ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲದ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. "ಏಳು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಥದ್ದೇನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ

ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ಒಂದು ಯೂರೋಪಿನ ನಗರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಫಿಲಿಪ್ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನವರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಅದೇ ತುಡಿತ ಹುಟ್ಟಿತು. ಊರಿನ ಪಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರುವ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೋಣೆ ಆಗಷ್ಟೇ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೋಣೆಯ ಹೆಸರು: “ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಕೋಣೆ.” ಬೈಬಲನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲು, ನೆಲ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ತುಂಬಬೇಕು ಎಂದು ಅವನೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬಿಡಿ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ, ಐಡಹೋ, ಅಮರಿಲ್ಲೋ, ಡಲ್ಲಾಸ್, ಆಸ್ಟಿನ್, ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿ, ವಿಸ್ಕಾನ್ಸಿನ್, ಗ್ರೀನ್‌ವಿಲ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅತ್ತ ಗ್ಲಾಸ್ಗೋ, ಎಡಿನ್‌ಬರೊ, ವೇಲ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ನಗರಗಳವರೆಗೆ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟೀಮುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿ ವಾರ ನನ್ನ ಫೋನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಹೋದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದಲೂ, ಹೋಗದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಿಧೇಯತೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಕಾಫಿ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ, ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೈಬಲ್ ಸ್ಟಡಿಯಾಗಿ ಬದಲಾದ ಒಂದು ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಟ ಇದೆ. ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಪಾಸ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಬರ್ ಓಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಂಗೋ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಇದ್ದಾನೆ. ಇದು ಕರ್ತನು ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಬೀಜ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುವಂಥದ್ದು.

ಆ ಉಬರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು: ಅವನು ಕಾಂಗೋದಿಂದ ಬಂದವನು. ಐವತ್ತು ಜನರ ಸಭೆಗೆ ಪಾಸ್ಟರ್ ಕೂಡ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಾರು ನಿಲ್ಲುವ ಮೊದಲೇ, ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವ ಅದೇ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದುವ ಸಿಂಪಲ್ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ನಂಬರನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವನ ಹೆಸರು ಡೇವಿಡ್. ಅವನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು

ಮುಂದೆಯೂ ಬಾರದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಹೋದದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಂಗಳವಾರ ರಾತ್ರಿ, ಆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು.

ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಏನು? ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೇ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ಕರ್ತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನೂ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಾಟಿಸುವುದನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜೀವನ ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವೇ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಲೆಮಾರುಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಬೇರೊಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ. ಇದು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುವ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ. ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಸುಗ್ಗಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುವ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ. ಆ ದಿನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದವು. ಎಂದೂ ಮೊದಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಆಗಲೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಸುಗ್ಗಿಯೂ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಯೇ.

ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದ ಸಮ್ಮಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದವರು ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಅನಿಲ್. ಆ ಕೋಣೆಯ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದವನು ಅವನೇ. ಅನಿಲ್ ಎಂದರೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಸ್ನೇಹಿತ. ನೆಲೆನಿಂತ ಸಭೆ “ಅರ್ಹತೆಗಳು” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದವನು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಕೆಲಸವೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಈ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕ ಟಾಮ್, ಅದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಟೀಮಿನ ಗ್ರೂಪ್ ಚಾಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ಉಳಿದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿದೆವು. ಅವನು ಬರೆದನು: “ಯೇಸುವೇ, ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡು. ಇತರರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚು.” ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶದ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿದನು. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಆತ್ಮನೇ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ದೃಶ್ಯ. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಿಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಳಿಯೂ ಒಂದು ಮೇಲಿಂಗ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೆಸರುಗಳು. ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ. ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ. ಕರ್ತನನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸುವ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ, ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸಹಾಯಕರು. ಅವರು ಆಗಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರೇ.

ಒಮ್ಮೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ: ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ತಮ್ಮ ಮೂವತ್ತು, ನಲವತ್ತು, ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೂ ಬರೆದು, ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ? "ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸಿಂಪಲ್ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ನೀವು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅದೇ ದೇವರು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಾ?"

ಎಷ್ಟು ಜನ ಆಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಾದರೂ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತು. ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರುವವರು ಸಾಕು. ಆದರೆ ಆ ಮೇಲಿಂಗ್ ಲಿಸ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರು, ಕರ್ತನು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯರೇ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಣಿಕೆಯೂ, ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ "ಆಗಲಿ". ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ "ಆಗಲಿ" ಒಂದೇ ಉಳಿದಿದೆ: ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ "ಆಗಲಿ".

ಪಶ್ಚಿಮದ ಮಿಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸಹಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದರೂ, ಅವರು ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ವಾರವೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಅದೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಇದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ?

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಒಂದು ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪುಟದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಪ, ಒಬ್ಬ ಅಮ್ಮ, ಇಬ್ಬರು ಟೀನೇಜ್ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ನಾಲ್ವರೂ ತಮ್ಮ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ಒಂದೊಂದು ಸಂಗತಿಯಂತೆ ಬೈಬಲನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ. ನಡೆಸುವವನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೇ, ಅಪ್ಪ ಅಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿಹೋದ

ಮಗನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೋ, ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕುರುಬನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೋ ತೆರೆದು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ಕಾಯುತ್ತಾನೆ.

ಇದನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ದೃಶ್ಯ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಮೇಲ್ಹಾವಣಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಫೋನನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಸಂಗ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಕೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಅದೇ.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅದು ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನ ಸಂಗತಿ. ಎಂದಿನಂತೆ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳಿದರು: ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು, ಭಾರ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು. ಆಮೇಲೆ ಹುಡುಗ ಓದಿ, ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳು ಎಂದು ತಂಗಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆ ಚರ್ಚಿನ ಅಲಂಕಾರದ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದಳು: ಅಪ್ಪ ಸತ್ತರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು, ಹಾಳು ಮಾಡಿದನು, ಹಂದಿಗಳ ಮೇವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಸೆಪಡುವಷ್ಟು ಹಸಿವಿಗೆ ಬಂದನು. ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಇರೋಣ ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು. ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದ ಆ ಅಪ್ಪ ಓಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಅವೇ ಕೆಲವು. ಇದು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ದೇವರು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಆ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಮೊದಲೇ ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗದ ಭಾಗ ಇದೇ. ಆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ, ಯಾರೂ ಕಲಿಸದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕರ್ತನು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಾತು ಯಾರ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೋ ಹೊಳೆಯುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಸಂಗ ಕೊಡಬಲ್ಲದ್ದು ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು, ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ತನ ಕೈಗೇ.

ಏಳುವ ಮೊದಲು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ವಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯ? ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜವಾದ ಕೆಲಸ, ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯ. ಮುಂದಿನ ವಾರ “ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು.

ಕೆಲವು ರಾತ್ರಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಆಡಬೇಕು ಎಂದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಪ್ಪೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅದು ಅವರ ವಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೇ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮೊದಲ ಮೇಜು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವಂತದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಆ ಮೇಜು ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ: ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಮೂರನೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತು ಹೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವಂಥದ್ದು.

ಅಂಥ ಗ್ರೂಪ್ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಯೂ ಬಾಡಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಬಾಡಿ ಹೋಗುವವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಂದೇ: ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತರಬೇತಿ ಆ ಓದಿನ ಒಳಗೇ ಇದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆ "ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದೇ. ಆ ಕೇಳುವಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ಹೆಸರಿಗಿಂತ ಅದರ ಸ್ವರ ಮುಖ್ಯ.

ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಜೊತೆಗೂ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬಾಕೆಯ ಜೊತೆಗೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಕೆಯನ್ನು ರೋಸಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಾಕೆ, ಗ್ರೇಸ್, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಗ್ರೇಸ್ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ರೋಸಾಳಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಗೆ ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲ, ಹುದ್ದೆ ಇಲ್ಲ. ರೋಸಾಳಿಗಿಂತ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು.

ಗ್ರೇಸ್ ಪಾಠದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ: ವಾರ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯಿತು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಕರ್ತನನ್ನು ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಳಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವಳು ತಾನಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ, ಕಳೆದ ವಾರ ರೋಸಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಇನ್ನು ಕೇಳಿ. ಇದು ನಡೆದ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣೆದದ್ದು.

"ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಾಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?" ಎಂದು ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು. "ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಓದೋಣ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದೆಯಲ್ಲ."

"ಆಗಲಿ ಅಂದಳು," ಎಂದು ರೋಸಾ ಹೇಳಿದಳು. "ಆಕೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಗಲಿ ಅಂದಳು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ."

"ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?"

“ಬೋಧಕಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಆತನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿದೆ. 'ನೀನು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ತನಕ ನಾನು ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದರೊಂದಿಗೇ ಹೋಗು' ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು.”

“ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು: ಈಗ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀಯ? ಯಾವುದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ಯಾವುದು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ?”

“ಓದುವುದು ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲ. ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ. ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳಗಿನ ಆ ಸ್ವರವೇ: 'ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾರು? ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋದವಳು ಆಕೆ.'”

“ಆ ಸ್ವರವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ?”

“ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಓದಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಆ ಮೊದಲ ಸಂಗತಿ ಯಾವುದು ಆಗಬಹುದು?”

“ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಗತಿ. ಆಕೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು: ಎಲ್ಲೋ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಆ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಯಾವಾಗ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕು?”

“ಗುರುವಾರ, ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ. ಮೊದಲು ನಾನೇ ಓದಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಏನು ಅಡ್ಡ ಬರಬಹುದು? ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ?”

“ಆಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು. ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು 'ಬೇಡ' ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ?”

“ಬುಧವಾರ ಮಾರ್ಕನ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗುರುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾನು ಇದನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ,” ಎಂದು ಗ್ರೇಸ್ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನೂ ಆಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಫೋನ್ ಇಡುವ ಮೊದಲು ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಬಿಡು.”

ಒಟ್ಟು ಇಷ್ಟೇ. ಇದು ತರಬೇತಿಯ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ, ಸ್ನೇಹದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ಒಂದು ಸಾರಿಯೂ ರೋಸಾಳಿಗೆ “ಹೀಗೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿದಳು. ಕಾದಳು. ಉತ್ತರವನ್ನು ಕರ್ತನೇ ಕೊಡುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ರೂಪ ಇದೆ. ಆ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಅದನ್ನು ಐಗ್ರೋ (IGROW) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಿಂಪಲ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕೋಚಿಂಗ್ ರೀತಿ ಇದು. ಆಕೆ ಕರ್ತನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದಳು (Invite). ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದೇ ಗುರಿ (Goal). ರೋಸಾ ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದೇ ವಾಸ್ತವ (Reality). ಏನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲಳು ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವೇ ದಾರಿಗಳು (Options). ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದೇ ನಿರ್ಣಯ (Will). ಐದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪದವಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹುದ್ದೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಫೋನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ, ಇವು ರೋಸಾ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದಾದ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಕರ್ತನು ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ವಿಧೇಯಳಾದೆ? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ಎರಡೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ದಯೆ ಇರುವಂಥವೇ, ಆದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದವು. ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹರಟೆಯ ಫೋನನ್ನು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಇವೇ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯಳಿಗೆ ಹುದ್ದೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುವ ತನಕ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಎರಡೇ: ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವ ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳು ಸ್ನೇಹಿತೆ, ಮತ್ತು ತಾನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಂಥ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗುವುದು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಂಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಜೀವಮಾನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಇದೇ.

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದು ಹೀಗೆಯೇ. ಒಂದು ಮೇಜು. ಅಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಫೋನ್ ಕಾಲ್. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ: ಕರ್ತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ? ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಟೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ವಾರವೇ ನೀವು ಮಾಡಲಾಗದ್ದು ಕೂಡ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕರ ಒಟ್ಟು ಸಾರ ಇದೇ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದೊಂದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಯಾರ ಮುಖ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ?

ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು, ಎಲ್ಲರೂ ಮೊದಲೇ ನಂಬಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಗೋಡೆಗಳ ಹೊರಗೆ, ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕಾದವರು ಯಾರು?

ಈ ವಾರ, ನೀವು ಆಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ: “ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಾ?” ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ?

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಈ ದಾರಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಇದೆ

ತಲೆಮಾರುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಧೇಯರಾದರೆ ಏನು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ನೂರಾ ನಲವತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು.

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ತೆಲುಗು ಪೆಂತೆಕೊಸ್ತೆ ನೆನಪಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಈಗಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, 1878ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಿಂದೆ ದೇವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತೆಲುಗು ಮನುಷ್ಯನೂ ಇದ್ದನು. ಈಗ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಯರ್ರಗುಂಟ್ಲ ಪೆರಯ್ಯ. ಆಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ. ಎಮ್ಮೆಯ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಿಷನರಿ ಅಲ್ಲ, ಪಾಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಸಂಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರ ನಡುವೆ ಅವನು ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸಿನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದನು: ಅವನ ಬಳಿ ವೇದಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇದ್ದವು.

ಸುವಾರ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಸೇತುವೆಗಳಾದವು. ಅವನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯೂ ನಡೆದದ್ದು ಆ ಸೇತುವೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ, ಸುವಾರ್ತೆಯು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಅವನ ಜನರೇ ಅವನ ಲೋಕ. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮ್. ಅವನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ತಾನು ಆಗಲೇ ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ದೇವರು ಆಗಲೇ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆಯೇ.

ತಾನು ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಪೆರಯ್ಯ ಏನು ಮಾಡಿದನು? ಕೇರಿಯಿಂದ ಕೇರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ, ಅವರು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ

ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದನು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಜನರು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಹೋದನು. ದೊಡ್ಡ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸಭೆಗಳೂ ಪ್ರಚಾರ ಯಾತ್ರೆಗಳೂ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಬಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ, ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಡೆದನು.

ಆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಆತ್ಮೀಯ ಪ್ರಯಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೇ, ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಮಹಾ ದಿನ: 1878ರ ಜುಲೈ 3, ಗುಂಡ್ಲಕಮ್ಮ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದ ದಿನ. ಆಮೇಲಿನ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಪಡೆದರು.

ಆ ಅಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದ ಸಾವಿರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದು. ಇಂಥ ಕುಟುಂಬ ನಮ್ಮದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದುವರಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು, ಅಷ್ಟೇ.

ವಿಶ್ವಾಸ ಹೇಗೆ ಹರಡಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಎಳೆದು ಹೊರಗೆ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಒಳಕ್ಕೇ ಇಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಯೂರುವುದರ ಮೂಲಕ ಹರಡಿತು. ಕುಟುಂಬ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿ ಬಂದರು. ಆ ಸಮಾಜದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಾದರು. ಯಾವ ಪ್ರಚಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜನರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಹೆಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಪೀಪಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅದು.

ಆ ವರ್ಷ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಆ ಅಲೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮುತ್ತಜ್ಜ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯರನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿತು. ಬರಗಾಲದ ಸಹಾಯವೂ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಗಳೂ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಇದ್ದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯರೇ. ಅವರ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ: ಸುವಾರ್ತೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು.

1950ರ ದಶಕದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅವರ ವಂಶದವರು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ, ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ದಾಟುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು: ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾತ ಅಜ್ಜಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನೇ ಹಿರಿಯವಳು.

ನಮ್ಮ ತಾತ ಅಜ್ಜಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹಲವಾರು ಸಭೆಗಳ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಇದ್ದ ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಮಿಷನ್ ಅನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಐದನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತನು. ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ, ನಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಐದು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಜೀವನ ಶೈಲಿ.

1878ರ ಆ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನವರ ಬಳಿ "ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್" ಎಂಬ ಮಾತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ಇದ್ದರು. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಇತ್ತು. ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ಇತ್ತು. ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಇತ್ತು.

ನೂರಾ ನಲವತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ, ಐದನೆಯ ತಲೆಮಾರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಸಾರಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ಹೆಸರು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಅದು ಒಂದು ಜೀವನ ಶೈಲಿ. ಅದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋದರೆ ನಡೆಯುವುದು ಇದೇ.

ಐದು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಕಾಲ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಧೇಯರಾದರೆ ಬರುವ ಫಲ ಇದು.

ಯೇಸು, ಆತನು ಎದುರಿಸಿದ ಅರಣ್ಯಗಳು

ಯೇಸು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅರಣ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ನಲವತ್ತು ದಿನ ರೊಟ್ಟಿಗೂ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂ, ಅದ್ಭುತಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೂ "ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಗಲಿಲಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಅರಣ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲ, ಆತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸ್ಥಳವೇ.

ಆದರೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಲ ಇದನ್ನು ಮುಗಿದುಹೋದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ ಹಾಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ: ಯೇಸು ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾದನು, ಗೆದ್ದನು, ಸೈತಾನನು ಹೊರಟುಹೋದನು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ: ಆ ಹೋರಾಟ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗಿನ ದೆವ್ವಗಳು. ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿದ ಧರ್ಮದ ನಾಯಕರು. ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ ಹಣದಿಂದಲೂ ಆತನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿದ ಹಿರಿಯರು. ಕೊನೆಗೆ, ಆತನ ಕೈಯ ಊಟವನ್ನು ಉಂಡು, ಆತನ ಮೂಲಕ ಸ್ವಸ್ಥತೆ ಪಡೆದ ಆ ಜನಸಮೂಹಗಳೇ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದು "ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿಸು!" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಆತನು ಕಳುಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇರುವ ರೀತಿ ಇದೇ. ಯೇಸುವಿಗೆ ಹೇಗೋ ನಮಗೂ ಹಾಗೆಯೇ: ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಯುವ ಅಧ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಬದುಕುವ ಸ್ಥಳವೇ. ಬೆಲೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿನ ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಅಲ್ಲ, ಅದು ದಿನದಿನದ ಸಂಗತಿ.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಸ್ತರಣೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ, ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ನೋವೋ ಶೋಧನೆಯೋ ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆ ನೋವು "ಏನೋ ತಪ್ಪು ನಡೆದುಹೋಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಗುರುತು ಅಲ್ಲ. ಅದೂ ಈ ದಾರಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ.

ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು: ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಈ ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಬರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಫಲದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವು. ಫಲ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಆ ಫಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬದುಕುವವರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸುತ್ತಲಿನವರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಒಳಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ, ಅವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಸ್ಟರ್ ಕೂಡ, ಹೊಸದಾಗಿ ಬದುಕಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬವೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಾಗಿರಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರಲಿ, ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆ ಬೆಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ, ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗಳ ರೂಪವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಿ ನಾನು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸಾರಾ ಕೊಟ್ಟಳು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾವು ಎದುರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಬೆಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಿಸಿದನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು

ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮನು ನಮ್ಮನ್ನು ಆದರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ನಾನು ಕುಸಿದುಹೋದ ಕಾಲ

ನಾನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಕುಸಿದುಹೋದ ಆ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

2003ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 17.

ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಗರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು, ಸಾವಿರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು. ಆ ಸೇವೆಯ ಭಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಭಯ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಸರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಆತಂಕದ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಸಾರಾ ಆಗ ಎಂಟೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ. ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಮಗಳು ಅಮೀರಾ ಹುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು.

ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ಹೊಸ ಹೊಸದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಸಿಮೋನಳಿಗೆ ಆಗ ಆರು ವರ್ಷ. ಮುದ್ದಿನ ಪುಟ್ಟ ಶೈನಾಳಿಗೆ ಹದಿನೇಳು ತಿಂಗಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೆ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಿರುಚಾಟ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಓಡುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶೈನಾಳನ್ನು ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮೈಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶೈನಾ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕನ್ ಸೂಪಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು, ಕ್ಷಣದ ಮೊದಲಷ್ಟೇ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಪುಟ್ಟ ಶೈನಾ ಘೋರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದಳು. ಶುಭ್ರವಾದ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಓಡಿದೆವು.

ಆ ಪ್ರಯಾಣವೇ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾರಾ ಶೈನಾಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಳು. ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಗುವನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಾಲುಣಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶೈನಾಳ ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ಫೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ರಕ್ತದ ಅಗತ್ಯ ಬಂತು. ಅವಳ ರಕ್ತದ ಗ್ರೂಪೇ ನನ್ನದೂ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ತ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ

ಹೇಳಿದರು. ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಕೊಟ್ಟೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು: ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

"ಯಾಕೆ?"

"ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿ."

ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದೆ. ತಿಳಿದದ್ದು ಇಷ್ಟು: ಶುಭ್ರವಾಗಿಲ್ಲದ ಸೂಜಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇದು ಹರಡುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಾಕಿಸಿದ ನಾಯಿ ಕಡಿತದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಸಾಲು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಿರಿಂಜನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ಸಿರಿಂಜಿನೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು, ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದು, ಅದೇ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ, ಜೀವನದ ಬಹಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯಿಲೆ ನನ್ನ ಒಳಗೇ ಇದ್ದು, ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರಬಹುದು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಏನು ಎಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓದಿದೆ. "ಗುಣಪಡಿಸುವ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ, ಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ನೆಲವೇ ಜಾರಿಹೋದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ತಿರುಗಿ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹದಿನೇಳು ತಿಂಗಳ ಮಗು ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇತ್ತು. ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಯಾರಿಗೂ ಅಂಟಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂಟಿಸುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

(ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು: ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧು ಸಂಧ್ಯಾ ರಾಣಿ. ಶೈನಾಳಿಗಾಗಿ ರಕ್ತ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಬಂದು ನಮಗೆ ಆಸರೆಯಾದಳು.)

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಸಿಮೋನಳಿಗೆ ಆಗ ಆರು ವರ್ಷ. ಶೈನಾ ಎಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂಗಿಯ ನೋವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನಿಂದ ಆದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಗದದ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ, ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶೈನಾಳ ಬಳಿ ಇದ್ದಳು. ನಾನು ಒಳಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕುಸಿದುಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆ ಒಂಟಿತನದಲ್ಲಿ ಸಿಮೋನ ತನ್ನ ತಂಗಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದುಃಖವನ್ನೂ ಭಯವನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಆ ಭಾರ ಸಿಮೋನಳನ್ನು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಕಾಡಿತು.

ಅಂಥ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. 2003ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 6ರಂದು, ಶೈನಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನದಂದು, ಸಾರಾ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಶೈನಾಳ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಮಗಳು ಅಮೀರಾಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅಮೀರಾ ಬಂದದ್ದು ಹೊರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾರ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪುಟ್ಟ ಮಗು, ಅರಣ್ಯದ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತೋರಿಸಿದ ಕರುಣೆ. ಕಷ್ಟವೂ ನೋವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕರ್ತನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನೂ ಜಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಒಂದು ಜೀವಂತ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಆಗಷ್ಟೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಮೀರಾಳನ್ನು, ಅಕ್ಕ ಇನ್ಫೆಕ್ಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಭಾರವನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಹೊರಲಾಗದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾರಾಳ ಅಮ್ಮ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಬಂದರು. ಆಮೇಲಿನ ವಾರವಿಡೀ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸರದಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಒಬ್ಬರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶೈನಾಳ ಬಳಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೀರಾ ಮತ್ತು ಸಿಮೋನಳ ಬಳಿ. ಸಾರಾ ಇಬ್ಬರು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹಾಲುಣಿಸುತ್ತಾ, ದೂರ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅಮೀರಾಳಿಗಾಗಿ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. (ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.)

ಅದೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ, ಮುಂದಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಶೈನಾ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಸಾರಾ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಅಂದರೆ ಸಿಮೋನ, ಶೈನಾ ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟ ಅಮೀರಾಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ, ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟೆ. ಯಾಕೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾ? ನನ್ನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೇನೋ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಭಯ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಇಂಟರ್ಫೆರಾನ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟ ಆತಂಕ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಔಷಧಿಗಳನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಅದು ಚಟವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಔಷಧಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದೆ.

ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಲ್ಲದವು ಕಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮಾತಿನ ರೀತಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಹಾಯಕನನ್ನು ಹೆದರಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿತು. ಅವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದನು. ತಮ್ಮ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸಲಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ, ಸಾರಾ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಪಿಸುಮಾತುಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಸ್ನೇಹಿತರ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮೂಲಕ ಅವು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. “ಜೇಮ್ಸ್ ಏನೋ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಸಾರಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮದುವೆ ಮುಗಿದ ಹಾಗೆಯೇ.” ಯಾವುದೂ ನಿಜ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು ಹರಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಸಾರಾ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕುಟುಂಬದ ಬಳಿಗೆ ನಾನು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ, ಬಲಹೀನನಾಗಿ ಮೊಂಟಾನಾ ತಲುಪಿದ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಸುಂದರವಾದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಕೆ ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವಿನ ಗ್ಲೇಸಿಯರ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಮೂಲಕ ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಸಿದಳು.

ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಮನುಷ್ಯರು

ಆ ವರ್ಷ ನಾವು ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು ಇದ್ದರು.

ಸಾರಾ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿದಳು. ದಯೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಕಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೆದುಗೊಳಿಸದೆ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

ನಾನು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವರ್ಷ, ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾರಾಳ ಕುಟುಂಬ ಆಕೆಯನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದೇ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತರು. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆಂದು, ಅಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಂದ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, ನಮಗೆ ಆಸರೆಯಾದರು. ಕೆಲವರಂತೂ ನಾವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಮುಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಪರಿಚಯ ಬಂದದ್ದು ವೈನ್‌ಯಾರ್ಡ್ ಎಂಬ ಸಭೆಗಳ ಕುಟುಂಬದಿಂದ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೈಕ್ ಅವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ವಾರಗಟ್ಟಲೆ, ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ನೀನು ಏನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು. “ಇಂಡಿಯಾದ ಸೇವಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇವೆಯ ಪರಿಚಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಚರ್ಚಿಗೆ

ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ." ಬಹಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೇವಾ ನಾಯಕನಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ನೋಡಿದ ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯ ಅವರೇ.

ಆ ಸ್ನೇಹವೇ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು. ಕರ್ತನು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೇವೆಯ ಹಿರಿಯರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ರಾಂಡಿ ಕ್ಲಾರ್ಕ್, ಬಂದು ನಮ್ಮ ಟೀಮುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ದೇವರು ಆಮೇಲೆ ನಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರ ಒಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದರು.

ಎರಡು ಹೋರಾಟಗಳು

ಆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಹೊತ್ತು ತಂತು.

ಹೊರಗಿನ ಹೋರಾಟ: ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಮಾತುಗಳು, "ನಡೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಅರ್ಹ" ಎಂಬ ದೂಷಣೆಗಳು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ 2003ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿಗಿಂತ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪಾಸ್ಟರುಗಳೂ ಮಿಷನ್ ಹಿರಿಯರೂ ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ನಾವು ತಪ್ಪು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಂತೆ. ದಿನದಿನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಂತೆ. ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಬರೆದು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಒಳಗಿನ ಹೋರಾಟ: ಆ ಆತಂಕದ ಔಷಧಿ, ಇಲ್ಲದವು ಕಾಣಿಸುವುದು, ಸಹಾಯಕನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದ ಮಾತುಗಳು, ಬುದ್ಧಿ ತಪ್ಪಿದ ವಾರಗಳು. ಇದು ಆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಎದೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ, ಕಾಯಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದ ಭಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಮಾನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬ ಸೇವೆಯ ಭಾರ, ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕಳ್ಳರ ಭಯ, ದಾಳಿಗಳ ಭಯ, ಕೆಲಸ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೇನೋ ಎಂಬ ಭಯ.

ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಹೋರಾಟ ಎಂದರೆ ಅದೇ.

ಈ ಎರಡೂ 2003ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿಗಿಂತ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದವು. ಆಮೇಲೆಯೂ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆದವು.

ಆ ಎರಡು ಹೋರಾಟಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಕೆಲಸ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ನೂರಾರು ಸಭೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾವಿರಾರು ಶಿಷ್ಯರು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ತನು ತಾನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ ಎಂದದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ಹೋರಾಟಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ನಾನು ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬಂದೆ: ಈ ಎರಡು ಹೋರಾಟಗಳೂ ಆ ಬೆಲೆಯ ಭಾಗವೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳದ ಬೆಲೆ ಇದೇ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡದ ಹಾಗೆ ತಡೆಯುವುದೂ ಇದೇ. ಆರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕನೂ ಈ ಎರಡು ಬೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆರಂಭಿಸದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದವರೇ.

ನೀವೂ ಎರಡನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಸುಗ್ಗಿಯ ವರ್ಷಗಳು

2004ರ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ, ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಸುನಾಮಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆವು.

ಆಮೇಲಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಫಲವತ್ತಾದವು. ದೊಡ್ಡ ಪಾಸ್ಟರುಗಳ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸುಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಯ ಕೂಟಗಳು, ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಕೂಲ್, ಸಾರಾಸ್ ಕವನಂಟ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭವಾದವು. ಯೋಜನೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಈ ದಿನ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ.

2003ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 17 ನಮ್ಮ ಅಂತ್ಯ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅರಣ್ಯ ನಿಜವೇ, ಆದರೆ ಅದೇ ಕೊನೆಯ ಮಾತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ವಾರ್ಡಿಗೂ ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಬೆಲೆಗೂ ನಡುವಿನ ವರ್ಷಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಫಲವತ್ತಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ “ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿ” ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಕುಸಿದುಹೋದ ಆ ದಿನ, ಇದು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಸಲಿಗೆ ಊಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬೆಲೆ ಅದು. ಅದರ ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇದು. ಒಂದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕುಸಿದುಹೋದೆವು. ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಸುಗ್ಗಿಗೂ ವರ್ಷಗಳೇ ಹಿಡಿದವು.

ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇವೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ಈ ಸಲ ಅದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂತು.

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾಯಿಲೆ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನುಷ್ಯಳಿಗೆ, ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆ ಎಂಥ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

2014, 2015ರಲ್ಲಿ, ಸೇವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಸಲ ಒಂಬತ್ತು ದಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ತಾನು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತೇನೇನೋ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ನಾನೂ ಹೆದರಿದೆ. ಆ ಕಾಲ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಈಗಲೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಾಳೆ.

ನಮ್ಮ ಉಳಿದ ಜೀವನವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಹಗುರ ಮಾಡದ ಕಾಲಗಳೂ ಇವೆ. ಆಕೆ ಹೊತ್ತ ಆ ಕಾಲಗಳು ನನಗೂ ಹಗುರವಾಗಿ ಏನೂ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೂ ಇದೆ: ಇಬ್ಬರೂ ಸುಸ್ತಾಗಿ, ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಯಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಒಂದು ಮದುವೆ.

ನೀವು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಬಂಧವೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಲೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ನಿಂತೆವು ಎಂದರೆ ಅದು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ.

ಸ್ವಂತ ಗಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಈ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೂಪ. ಆ ವಿವರಗಳು ಅವರವು, ನನ್ನವು ಅಲ್ಲ.

ಬೆಲೆ ಎಂದರೆ ಆ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡವನು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಸಹೋದರ ರಾಜು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರಾ ಮೊಂಟಾನಾದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಳು. ಸಿಮೋನಳಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದು. ಶೈನಾಳಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ. ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ಅಮೀರಾ ಹಸುಗೂಸು. ಅಮೀರಾಳನ್ನು ನಾನು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಹೊರಡುವಾಗ ಹಸುಗೂಸು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಸಾರಾ ನಾನು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊತ್ತಳು. ಅವರು ಈಗ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಎದುರಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳು ಬೆಲೆಬಾಳುವಂಥವೇ ಎಂದು ನಾವು ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆವು. ಕೆಲವು ಸಲ ಬೆಲೆಬಾಳುವಂಥವೇ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೀವನ ಇಷ್ಟು ಒತ್ತಡವಾಗಿ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರು ಕೊಡುವ ಬೆಲೆಯನ್ನು, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಮ್ಮನೋ ಅಪ್ಪನೋ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮದೇ ಬೆಲೆಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕತ್ತರಿಸುವುದು

ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ: “ನಾನೇ ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೇಬಳ್ಳಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ತೋಟಗಾರನು. ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದು ಫಲಕೊಡದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ; ಫಲಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (ಯೋಹಾನ 15:1-2). ಫಲಕೊಡುವ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು

ತೋಟಗಾರನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ನಾನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಮನುಷ್ಯರು ನನಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತರು. ಜೀವನವಿಡೀ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯರು. ಎಲ್ಲರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಾಲಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಬಂದವು. ತೊಂದರೆ ಅನಿಸುವಷ್ಟು ಪದೇ ಪದೇ ಬಂದವು.

ನೀವೂ ಇದರ ಒಂದು ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇರುತ್ತೀರಿ: ಮಾತು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ಬಂಧು, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾದ ಕೂಡಲೇ ದೂರ ಸರಿದ ಸ್ನೇಹಿತ.

ನನ್ನ ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಾಲಗಳು ಎಷ್ಟೋ ನೋವು ಕೊಟ್ಟವು. ನಾನೇ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಮುಗಿಯಿತು: ನಾನು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸುರಿದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ನಮ್ಮ ರೀತಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಹೋಯಿತು. ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಗಿತವೂ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ನಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಲಸದ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ.

ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಗಿತವನ್ನೂ ಕರ್ತನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು ಗೊತ್ತಾ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಮುಂದಿನ ಕಾಲ ಆರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಅಭದ್ರತೆಗಳನ್ನೂ, ಭಯವನ್ನೂ, ಗರ್ವವನ್ನೂ ಆತನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಡಹಿದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆಯ ಒಳಕ್ಕೂ "ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರದೇ" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದಲೂ, ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

ನೋವು, ತಿರಸ್ಕಾರ, ಅಗೌರವ ಅನಿಸಿದಾಗಿನ ಅವಮಾನ. ಇವು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕರ್ತನ ಬಳಿಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರೀರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನೊಳಗಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದ ಗರ್ವಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ.

ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಇದು: ಕರ್ತನು ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೋದದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮುಂದಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮುಗಿತಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನೋವಿನದ್ದು ನಡೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗೆ, ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಿಮೋನ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಕೆಲಸದ ನಾಯಕತ್ವದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಳು. ರಿಲೇ ಕೋಲು ಆಕೆಯ ಕೈಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಕರ್ತನು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ದುಃಖವನ್ನೂ ಗೊಂದಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಆ ತೆರೆಯುವಿಕೆ ಬಂದದ್ದು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬದುಕಿದ ಮೇಲೆಯೇ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಯೋಹಾನ 15ರ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ, ತಂದೆಯು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕತ್ತರಿಸುವುದರಿಂದಲೇ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ಓದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದದ್ದು ಈ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ. ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬದುಕಿದರೆ ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಆಚೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಮೊದಲು ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ನಷ್ಟವೂ ಹೊಸ ಚಿಗುರೂ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಸಲ ನಿಜ.

ನೀವು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ, ಇದನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಲೇ ನಡೆಯಿರಿ.

ಆ ಅರಣ್ಯ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ

ಆತಂಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. 2017ರಲ್ಲಿ, ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ರಂಗವನ್ನು ಕಲಿಯೋಣವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ತಿರುಗಿ ಬಂತು. ಆ ಕಾಲ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಡೇವ್ ಕೊಟ್ಟ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುಗಿಯಿತು. (ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.)

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಳಗೇ ಇರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಆಂಡ್ರಿಯಾ ಬರೆದ ಆತಂಕದ ಮೇಲೆ ಜಯ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯೋಚಿಸುವ ಮೆದುಳಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಆತಂಕಕ್ಕೂ, ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಒಳಗಿನ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆತಂಕಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಬಗೆಯದೇ ಎಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲ ಪುಟಗಳೇ ಯೆಶಾಯ 41:10ನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟವು: "ನೀನಂತು ಹೆದರಬೇಡ, ನಾನೇ ನಿನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದೇನೆ; ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳದಿರು, ನಾನೇ ನಿನ್ನ ದೇವರು; ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ; ಹೌದು, ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ನನ್ನ ಧರ್ಮದ ಬಲಗೈಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಆಧಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ." ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನನ್ನ ವಚನ ಇದೇ. ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಒಳಗೇ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕರ್ತನು ದಯೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅದು. ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದು ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಸಹಾಯವೂ ನಿಂತಿಲ್ಲ.

ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಅರಣ್ಯ

ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವನು ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರವಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅರಣ್ಯದ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಮಾತು:
ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಗ್ರೂಪುಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಬಹಳ ಗ್ರೂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. "ಯಾಕೆ ಕರ್ತನೇ?" ಎಂದು ಆತನನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಲೆಕ್ಕಗಳ ಸಂಗತಿ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಲೆಕ್ಕಗಳೇ ಇನ್ನೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮೊದಲು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ.

ಯೋಚಿಸುವ ಓದುಗನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಾದರೆ, ಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನವಿಡೀ ನೋಡಿದ ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ?

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದೇ ಜನರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲ. ಅವು ಸುವಾರ್ತೆಗೇ ಇರುವ ರೀತಿ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಜಾತಿಗಳ,

ಭಾಷೆಗಳ, ಶತಮಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಅವು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅತೀತವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಇನ್ನೂ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ಮೊದಲ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಫಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತಲೆಮಾರುಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರ ಮಾರ್ಗ ಆ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದು.

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾಲದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನಂಬಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕಲಿತೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಾದ ಮಾಡಿದೆ. ವಾದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕ್ಷಣ ಅದು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅತೀತವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಸಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಏನೆಂದರೆ, ಗ್ರೂಪುಗಳ ಸಾಲು ಎಷ್ಟು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತುಹೋದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಹೊಸಹೊಸ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಯನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮನೆಗಳನ್ನೂ ತಲುಪುತ್ತಾ, ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬುವವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಫಲ ಅದೇ.

ಒಂದು ತಲೆಮಾರು ಕಳೆದರೂ ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ? ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಗ್ರೂಪಿನ ಮೇಲೆ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸದೇ ಹೋದರೆ? ಆಗ ಆ ನೆಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆಯೇ. ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೂಡ. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೇ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲದೆ ಫಲದ ಮೇಲೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಈ ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲ ಯಾವುದೋ ಊಹೆಯ ಮಾತು ಅಲ್ಲ. ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಕಷ್ಟಗಳೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ.

ಜೀರೋ ಅವರ್ ನಡೆಸುವ ಕೋರಿ, ಟೀನೇಜರುಗಳನ್ನು ಬೇಸಗೆಯ ಕ್ಯಾಂಪುಗಳಿಂದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ನಿಂತಿರುವ ಜಾಗದಿಂದ ಕಾಣಿಸುವ ಮೂರು ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಅವನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಮೊದಲನೆಯದು: ತನ್ನ ಟೀಮಿನ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಹೋಗುವ ಚರ್ಚುಗಳಿಂದಲೂ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ಟೀಕೆಗಳು, “ಇದು ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪಿದ ಕೆಲಸ, ಇದು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು. ಎರಡನೆಯದು: ಬರುವ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ, ತನ್ನ

ಟೀಮ್ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದು. ಮೂರನೆಯದು: ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ವಾಲಂಟಿಯರುಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾ, ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದ ಬೇರೆ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಬಿಡುವುದು.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಕೋರಿ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಟೀನೇಜರುಗಳಿಗೆ ಅವನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆ. ಅವನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆ ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ: ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಸುತ್ತಲಿನ ಸೇವೆಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಯೂತ್ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.

ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲ ಕಾಣಿಸುವ ರೀತಿ, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲ ಕಾಣಿಸಿದ ರೀತಿಗಿಂತ ಬೇರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ನಾಯಕರಿಗೆ ಡೆಂಗ್ಯೂ ಜ್ವರವೋ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿಯೋ ಬರದೇ ಇರಬಹುದು. ಊರ ಪಿಸುಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲ. “ತಪ್ಪು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬ ದೂಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಇರುವುದು ಬೇರೆ ಭಾರ: ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಲೋಕದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾರ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರ ಮಂಡಳಿ. ಯಾವ ಗ್ರೂಪೂ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರನ್ನು ದಾಟದೆ, ಒಣಗಿಹೋದ ಹಾಗೆ ಕಳೆದ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಬೀಜ ಸತ್ತುಹೋದ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ಪಾಸ್ಟರ್.

ಆ ಬೆಲೆಗಳು ನನ್ನ ಬೆಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ನಿಜ ಅಲ್ಲ. ರೂಪವೇ ಬೇರೆ.

ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ?

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಬೆಲೆಗಳು ನನ್ನವು, ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರವು. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನಗಳು ಹೊರಬಲ್ಲಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರ ಬೆಲೆಗಳು ಇವು. ನೀವು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರು ಆಗಿರದೇ ಇರಬಹುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಆಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ.

ಅವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ: ನೀವು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ. ಬಹಳ ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಗಂಡನೋ ಹೆಂಡತಿಯೋ, ಕುಟುಂಬದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಮೇಲಿನ ನಿಮ್ಮ

ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳದ ಮಕ್ಕಳೋ. ಅಥವಾ, ಇನ್ನಾರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಆ ಒಂಟಿತನ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಈ ನಿಜವನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೇ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದವು. ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಜವೇ. ಬೆಲೆಯೂ ನಿಜವೇ.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಗೌರವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತೊಂದರೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆತಂಕಗಳು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತವೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವವರ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಬೆಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಫಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಫಲ ನಿಜ. ಅದು ಒಂದು ತಲೆಮಾರನ್ನು ದಾಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ನಡಿಗೆಗಾಗಿ ನೀವು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೈಸೆಯೂ ಬೆಲೆಬಾಳುವಂಥದ್ದೇ.

ಬೆಲೆ ಎಂದರೆ ಅರಣ್ಯವೇ. ಯೇಸು ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಡೆದನು. ಸೇವೆಗೆ ಮೊದಲು ಒಂದೇ ಸಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಣ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ನೋವು ಕೆಲವು ಸಲ ಈ ದಾರಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ. ಏನೋ ತಪ್ಪು ನಡೆದುಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಗುರುತು ಅಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು, ನೀವು ಈಗ ಇರುವ ಕಷ್ಟದ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ?

ಬೆಲೆಯ ಭಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡದ ಹಾಗೆ ತಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ? ಯಾವ ಭಯ?

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೆಲೆ ಹೀಗೆ ಇರಬಹುದು: ದೂರ ಸರಿಯುವ ಸ್ನೇಹಿತ, ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿ ಹೋದ ಸಂಗಾತಿ, ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಒಂಟಿ ನಡಿಗೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಯ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ? ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ಇಡಬಲ್ಲಿರಾ?

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕರ್ತನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ?

ದೇವರ ಕೈಯ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೇ: "ನಾನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬುದು. ಆ ಮಾತು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿಜವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಸಿಂಗಪುರದ ಅಜ್ಜಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳು

1996ರಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಓರಲ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಹೇಳದೆ ಬಿಟ್ಟ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಇದೆ. ಸಿಮೋನ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಕಟ್ಟಲಾಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಆ ಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಐದು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ. ಟಲ್ಸಾ ಊರು ನಮಗೆ ಹೊಸದು. ಸಾಮಾನೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ, ಒಂದೇ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಪ್ರೇಯರ್ ಟವರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಾರಾ ಒಂದು ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೆರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗರ್ಭದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕೌಂಟು ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎದೆ ಡವಗುಟ್ಟಿತು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಸ್ಕೂಲಿನ ಮೊದಲ ವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಾರಾಳಿಗೆ ಜಾನಿಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ಜಾನಿಸ್, ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಕ್ರಿಸ್, ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಂಗಪುರದಿಂದ ಬಂದವರೇ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಆಮೇಲೆ, ಜಾನಿಸಳ ಗಂಡ ಕ್ರಿಸ್‌ಗೆ ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ದಂಪತಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಜಾನಿಸ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಕೆಗೆ ಅನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಬಂದ ಮೊತ್ತ: ಎರಡು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ.

ಜಾನಿಸ್ ಆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸಾರಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಮೇಲೆ, ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಕ್ರಿಸ್‌ಗೆ ತನ್ನದೇ ಅದ್ಭುತ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮರುದಿನವೇ ಸ್ಕೂಲ್ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು: ಜಿಮ್ಯಾಟ್ ಎಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಂದ ಸ್ಕೋರಿಗಾಗಿ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ಡಾಲರುಗಳ ಒಂದೇ ಸಲದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು.

ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಅಜ್ಜಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಂದೂ ಭೇಟಿಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗಷ್ಟೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಜಾನಿಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್, ತಾವು ಎದುರುನೋಡದೆ ಬಂದ ಆ ಬಹುಮಾನದ ಪ್ರಥಮ ಫಲಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಮೊದಲ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾ, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಎಳೆಯ ಸೆಮಿನರಿ ದಂಪತಿ ನಾವೇ. ಗಂಡ ಭಾರತೀಯನು, ಹೆಂಡತಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನಳು. ಆ ಸಹಾಯ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡದು. ಜಾನಿಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ ವಿಧೇಯರಾದ ಕಾರಣ, ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಆತನು ತೋರಿಸಿದನು.

"ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಚೆಕ್ಕು

ಇದು 2017ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ನಾವು ತೀವ್ರವಾದ ದುಡ್ಡಿನ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ರಂಗವನ್ನು ಕಲಿತು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳೋಣವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಮನಸ್ಸು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಹವಾಸ ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ

ಬೋಧನೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿಷನ್ ಕೆಲಸದ ದಿನದಿನದ ಭಾರ, ನಾನು ಹೊರಬಲ್ಲದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನಾನು ಬಹಳ ಸುಸ್ತಾಗಿಹೋದೆ.

2021 ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನಾನು ಐವತ್ತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ಅಮ್ಮ ಕೂಡ ಹೊರಟುಹೋದದ್ದರಿಂದ, ಸುಸ್ತೂ ದುಃಖವೂ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲೇ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಡೇವ್ ಬ್ಯಾರಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಜೋಸಲಿನ್ ಜೊತೆಗೆ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದನು. ಬಾಸ್ಕಿನ್ ರಾಬಿನ್ಸ್ ಎಂಬ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕುಳಿತೆವು. ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಏನೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಡೇವ್‌ನನ್ನು ದುಡ್ಡು ಏನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ.

ಅವನು ತಾನು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅತಿಥಿ ಗೃಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಸಲ ಬಾ ಎಂದನು. ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಇಟ್ಟನು.

ಆ ಚೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲಿನ ಮೊತ್ತ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಇತ್ತು. ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಹನ್ನೊಂದು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಕರ್ತನು ಇಡುತ್ತಾ ಬಂದ ದೃಢೀಕರಣದ ಸಹಿಯ ಹಾಗೆ. “ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಆತನು ನನಗೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಅದು. ಡೇವ್‌ಗೆ ಇದೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಬರೆದನು.

ಆ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಅತ್ತೆ.

ಆ ಚೆಕ್ಕಿನ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು: “ನಿನಗೆ ಒದಗಿಸುವವನು ನಾನೇ. ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ.”

ನಾನು ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ದಾರಿ ಮುಗಿದುಹೋದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು ಆ ಚೆಕ್ಕು. ಆದರೆ ಅಸಲಿ ಬಹುಮಾನ ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಲ, ಆ ನಡೆಸುವಿಕೆಯೇ. ಆತನು ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುತ್ತಾ, ನಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ ಎಂದೂ, ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

2022ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 4

ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಭೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿತು. ಸಭೆ ಇನ್ನೂ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತೆ. ಆಗ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ಭೇಟಿಯಾಗದ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮೀಯ ಸಹೋದರಿ, ಹಾಲಿನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದೂ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂದೆನೆಂಬುದೂ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾನು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ ಎಂದೂ, ಆ ಮಾತನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ತೀರಬೇಕು ಅನಿಸಿತು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ನಗುತ್ತಾ ಆಕೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿ, ನಾನು ಬಂದದ್ದೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳು, ಎಂದೋ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಹಳೆಯ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನನ್ನೊಳಗೆ ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದವು. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಟಲ್ಸಾದ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದರ್ಶನದ ಗಾತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ನಾನು. ಆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತಾನೇ ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆತನು ಆಗಲೇ ನನಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆ ವಾಗ್ದಾನ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನೊಳಗೆ ಮಾರ್ದನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇಗೋ, ಈಗ ಅದೇ ಮಾತು, ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯಳ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಂತು.

ಪಾಸ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಗ, ನಾವು ಹೊತ್ತಿರುವ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ 2040ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ರೀಷಿಯಾ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬಾಕೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಆಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು: “ಕರ್ತನೇ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ತಾನು ಕೇಳಿದೆನಂತೆ. ಆಗ ಆತನು ಆಕೆಯ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತಂತೆ.

ನಾನು ಸ್ಟೇಜಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಆಕೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಐದು ನೂರು ಡಾಲರುಗಳ ಒಂದು ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಇಟ್ಟಳು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕರ್ತನು ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೇ ಆ ಮಾತು. ಚೆಕ್ಕಿನ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಐದೇ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಅಂದಿನಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ.

ಆ ಇಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪಾಸ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಇಬ್ಬರೂ ತಾನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುವ, ನಂಬಬಹುದಾದ ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸ್ವರಗಳೇ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪಟ್ರೀಷಿಯಾ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸೇವೆಗೆ ನಾಯಕಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಚೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲಿನ ದಿನಾಂಕ: ಡಿಸೆಂಬರ್ 4. ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ 1991ರಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್ 4 ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡ ದಿನಾಂಕ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆ ದಿನವೇ ಅದು. ಪಾಸ್ಟರ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಸ್ಮಿತ್, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವರ ಗುಂಪು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಈ ಕರೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ದಿನ.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಐದು ವರ್ಷ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಆಗ ದೊಡ್ಡ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕರ್ತನು ನಾವು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಮಾಡಿದನು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಮಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಪಾಲುದಾರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತರು. ಹೊಸಬರೂ ಬಂದು ಕೈಜೋಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಸೇವೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿತು. 2040ರವರೆಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಆತನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಟ್ರೀಷಿಯಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷ ತುಂಬುವುದು 2027ರ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ. ಈ ದಿನ ನಾವು ಇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಅನಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಆತನು ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಕೆ ಆ ಚೆಕ್ಕನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಾಗ ನಾನು ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ನೆರವೇರುತ್ತಿದೆ.

ಅದೂ ಕರ್ತನ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯೇ.

ಟಕ್ಸನ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಫೋನ್

ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ರೈಲು ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ತನು ನನಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯದ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿ, ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಸಿಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಯಿಲೆ ಒಂದು ಸಲ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸಲ, ಇನ್ನೂ ಉದ್ದವಾದ, ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ವೈರಸ್ ಮತ್ತೆ

ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ತಿರುಗಿ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆ ನಡುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮಗ ಗುಣವಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕರ್ತನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಆಮೇಲೆ ಓದಿದೆ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಗಡುವು ಬಂದಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮತ್ತು ಲಿವರ್ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ತಜ್ಞರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ. ರಕ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಫಲಿತಾಂಶ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರು.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಟಕ್ಸನ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಪಾಸ್ಟರ್ ಬಾಬ್ ಅವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಬಾಬ್ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತ. ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಟಕ್ಸನ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ವೈದ್ಯರ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಫೋನ್ ಬಂತು.

ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವರ ಹೇಳಿತು: "ವೈರಸ್ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ."

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅಳುತ್ತಲೇ ಮಾಡಿದೆ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಇಂದಿಗೂ ವೈರಸ್ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ.

2000ದ ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ ಆ ಸ್ವರವೇ, ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಕೂಡ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿತ್ತು. ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಚಿನೂಕಿನ ಒಂದು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ, ಆಮೇಲೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಟಲ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಆ ಸ್ವರ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿತು.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಂಚಿಕೊಂಡವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೇ. ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯವೋ, ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳೋ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅವು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಗ್ದಾನವೂ ನಿಜವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆರವೇರಿದವು, ಕೆಲವು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಜವಾದವು. ಹೇಗೇ ಆದರೂ, ದೇವರು ಮಾತ್ರ ನಂಬಬಹುದಾದವನಾಗಿಯೇ ನಿಂತನು.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಎಂದರೆ ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಚೆಕ್ಕು

2026ರ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಕೊಲರಾಡೊ ರಾಜ್ಯದ ಹಾಲಿ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಊರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವನ ಮೊಮ್ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆವು. ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಪಾಸ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಕರ್ತನಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಮಾತೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ತಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೋ ಏನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ಆಕೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸಲವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೂರನೆಯ ಸಲವೂ. ಮೂರೂ ಮೈಗೆ ತಾಕಿದ ನಿಜವಾದ ಸ್ಪರ್ಶಗಳೇ.

ಹಾಗೆ ಮಲಗಿರುವಾಗಲೇ, ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆತನ ಬಳಿ, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲಕ, ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆ. ಅದರ ಒಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆತನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಲ್ಲರೂ, ಈ ಖಂಡದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಸ್ಟರುಗಳಾಗಿಯೋ ಮಿಷನರಿಗಳಾಗಿಯೋ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ತಲತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ತಾನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಏನೋ ಒಂದು ಈಗ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದೆ ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಭಾನುವಾರದ ಸಂದೇಶ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಮಾತು ಅಮೆರಿಕವನ್ನು ತಲುಪುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ.

ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕೌಂಟು ಮೈನಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಊಹಿಸದ ಒಂದು ಚಾರ್ಜ್ ಬಿತ್ತು. ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಯಾಣಗಳು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ತಂದವು. ಕೊರತೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ, ಭಾನುವಾರದ ಸಂದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಲಿ ಸಭೆ ಕೊಟ್ಟ ಚೆಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದೆ.

ಅದು ಸುಮಾರಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಕೊರತೆಯ ಮೊತ್ತವೇ.

ಮಾತು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ದೇವರೇ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದೂ ಆತನೇ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ದರ್ಶನದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದೇ ಭಾನುವಾರ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ತುಂಬಿದನು.

ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಬದಲಾದ ಸಹವಾಸ

ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಲೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಬಂದ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ವರ್ಷ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೂಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಒಂದು ಸಹವಾಸವಾಗಿ ಬಂತು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿರುವ ಒಂದು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕುಟುಂಬ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ತನೇ ಆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯರು ನನಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ. ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು.

ನಾನು ಒಂದು ಟೀಮಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಹೊತ್ತ ಹಾಗೆ ಈಗ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಿಲ್ಲ. 2000ದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಈಗ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕುಟುಂಬ ತನ್ನ ನಾಯಕರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಹವಾಸದ ಒಳಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆವು, ಎಷ್ಟೋ ಬೆಳೆದೆವು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಹವಾಸವೇ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ಆಮೇಲಿನ ವರ್ಷಗಳು. ಆ ಕಾಯಿಲೆಯ ನಿರ್ಧಾರ. ಆ ಪಿಸುಮಾತುಗಳು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟದ ಕಾಲಗಳು. ಈಗ ಆ ಆಸರೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಹೇಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಇದು.

ಚಿಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಹವಾಸ ನನಗೆ ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಾನು, ದಾರಿ ಎಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಯದ್ದಾದರೂ ಸರಿ, ಸಮಯಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾದರೂ ಸರಿ, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅಗ್ಗದ ವಿಮಾನ ಟಿಕೆಟನ್ನೇ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮಾರ್ಕ್ ನನಗೆ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದನು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೋ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ಈಗ ಹಗಲಿನ ವಿಮಾನವನ್ನೇ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗುವುದಾದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಫ್ಲೈಟ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಸ್ತಾಗಿ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಇಳಿಯುವುದಲ್ಲ, ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಾಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೇ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನೋವಿನ ನಷ್ಟ ನಡೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗೇ, ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಿಮೋನ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆಕೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಈಗ ಆ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆ ಇದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು: “ನಾನು ಫೈನ್ ಆರ್ಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಮಾಡೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ.”

ಡಿಗ್ರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆ, ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗಳ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು ವಾಸಿಸುವ ಆ ನಡುವಿನ ಜಾಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತು. ನಾವು ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವವರೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಗುಡಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಇತ್ತ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರಿಯನ್ನೂ ತಲುಪಲಾಗದೆ, ಅತ್ತ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಎಂದೂ ಅನಿಸದೆ ನಡುವೆಯೇ ಉಳಿದುಹೋಗುವ ಆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆಬೇರೆ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗಳ ನಡುವೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಆಕೆಗೆ ಬೆಲೆಯೂ ಆಯಿತು, ಬಹುಮಾನವೂ ಆಯಿತು. ಆಕೆಯೂ ಆಕೆಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾದವರು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಒಳಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಡುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ. ಅಂದೇ ಆಕೆ ಮಾಡಿದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು, ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯ ಮನುಷ್ಯ, ಅಡಗುವ ಜಾಗ, ಆಶ್ರಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ, ಒಳಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಭಾವನೆಗೆ ಆಗಲೇ ಹೆಸರು ಇಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂಥದೇ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಸಭೆಗಳ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ತನ್ನ ಯೌವನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಆಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆ ಸರಿ ಎಂದಳು.

ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕುಟುಂಬದ ಭಾರ ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲ. ದರ್ಶನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹೊಲ ಅದು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದರ್ಶನದ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಆರ್ಟಿಸ್ಟಿಗೆ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಕೆ ಯೋಚಿಸಿದಳು.

ಆಕೆಗೆ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆಕೆ ಇಂಡಿಯಾದ ನಕ್ಷೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಳೆದು, ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಸರನ್ನೂ ಬರೆದು, ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಅದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಸೇವೆಯ ಹೊಲದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ವಸ್ತ್ರ! 'ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನ ಮಹಿಮೆಯ ಜ್ಞಾನವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವದು' ಎಂದು ಹಬಕ್ಕೂಕ ಪ್ರವಾದಿ ಹೇಳಿದ ವಾಗ್ದಾನದ ಹಾಗೆ ಅದು ಆಕೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದ ಭಾವನೆಗೆ ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಉಳಿದುಬಿಡಬಾರದು ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತುಡಿತವೇ ಅದು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಬೇರೂರುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಕೆಯ ತುಡಿತ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕನಸಾದ ಮೇಲಿನ ಓದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಳು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಳು. ಮುಂದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಿದಳು. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆ ಆಕೆಗೆ ಮೊದಲ ಸಲ ಬಂತು. ಆತನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದೂ, ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಆಕೆಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲವೂ ನಾನು ಆಕೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸರಿನೋಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. 2026ರ ಮೇ 21ರಂದು, ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ವಾರದಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸದ ಮುಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ ನಾನು ಬರೆಯದೇ ಇರುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ, ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಆ ಕಾಲದ ಉದ್ದ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರ್ತನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಸಿಮೋನ ದರ್ಶಿನಿ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್. ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕಿ. ಆರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕಿ. ತಾನೇ ನನ್ನಿಂದ ಕಳೆದುಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೇ, ಕರ್ತನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಮೂಲಕ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಆ ಕೆಲಸ ಆಕೆಯ ಕೈಗೆ ಬಂತು.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲು ಸಿಮೋನ, 2016ರಲ್ಲಿ ಜೋಸಯಾನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಜೋಸಯಾನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾದ ಪೀಟರ್ ಮತ್ತು ಮರ್ಸಿ ಕೂಡ ಮಿಷನರಿಗಳೇ. ಅವನ ತಾತಮುತ್ತಾತಂದಿರು ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದು, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದ್ದದ ಮಿಷನ್ ಸೇವೆಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದವರು. ಆ ಮದುವೆಯಿಂದ, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡವು.

ನಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಮಗಳು ಶೈನಾ, 2024ರ ಮಾರ್ಚ್ 8, ಶುಕ್ರವಾರ, ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಯನ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಎರಡು ಮನೆಗಳ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಜಾಯನ್‌ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ರಾಂಡಿ ಮತ್ತು ಕೆಲ್ಸಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಭೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸಭೆಗೆ ಅವರೇ ಪಾಸ್ಟರುಗಳು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೂ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು. ಎರಡು ಖಂಡಗಳ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳು, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ದಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆದು ಬಂದು, ಆ ಮದುವೆಯ ಸ್ಟೇಜಿನ ಬಳಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವು.

ಆ ವಾರವೆಲ್ಲಾ ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಕುಟುಂಬದವರೂ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಸಮುದ್ರದ ಆಚೆಯಿಂದ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಟೆಕ್ಸಸ್‌ನಿಂದಲೂ ಮೊಂಟಾನಾದಿಂದಲೂ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಸಾರಾಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬ್ರೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಆ ವಾರವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತರು. ಆಕೆಯ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೂ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದ ದೊಡ್ಡ ಕಸಿನ್‌ಗಳ ಗುಂಪೂ ಬಂದರು.

ಆ ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ, ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವ ಅರಿಶಿನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಕುಟುಂಬದ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಮಟನ್ ಪಲಾವನ್ನು ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶೈನಾ ಮದುಮಗಳಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. 2003ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಓಡಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಆ ಮಗು, 2024ರ ಮಾರ್ಚಿನ ಒಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದಂದು, ಮದುಮಗಳಾಗಿ ಸ್ಟೇಜಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಳು. ಕರ್ತನು ಆ ಎರಡು ವಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ನನಗೆ ಆದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತುಗಳು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯ ರೂಪಗಳು ಇವು. ಇವು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಒಂದು ಸಹವಾಸದ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತವೆ.

ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ

ಒಂದು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಹೊರುವಂಥವು ಮೂರೇ ವಿಷಯಗಳು: ಮನುಷ್ಯರು, ದುಡ್ಡು, ದೇವರ ಜ್ಞಾನ. ದರ್ಶನ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದರೆ, ಈ ಮೂರೂ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಕರ್ತನೇ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದೆ. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇದೆ. ಎರಡೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಿಮೋನ ತಾನು ನೋಡಿದ ದರ್ಶನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ದೇಣಿಗೆ ಬಂತು. ಆಕೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಕರ್ತನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಆ ದಾನಿಯೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಂದವು. ದರ್ಶನದ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದ ಬಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅವು. ಅದರಿಂದ ಆ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಸಿಮೋನ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಥ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿತದ್ದು ಇದು: ಒಂದು ಕೈ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದಾಗ, ಕರ್ತನ ಬಳಿ ಆಗಲೇ ಬೇರೆ ಕೈಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಲ, ಹೊರಟುಹೋದ ಒಬ್ಬ ದಾನಿಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದಾನಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗುಂಪೇ ಬಂತು. ಆ ಒಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಖಾಲಿಯನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸೇರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯವನು.

ನಾವು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಗೊಡುವ ಕಾಲಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆತನ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಆತನದೇ.

ಅದ್ಭುತ, ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾರಿ

ಅದ್ಭುತಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಆಧಾರಪಡುವುದೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜಾರ್ಜ್ ಮುಲ್ಲರ್ ನೋಡಿದ ಫಲಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ, "ಕರ್ತನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಮುಲ್ಲರನ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗೂ ಇದೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುವುದು ಅಂಥದೇ. ಮುಲ್ಲರ್ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿದ ಮನುಷ್ಯ ಅವನು. ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳಬಾರದು ಎಂದೂ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಎಂದೂ, ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕದಲಿಸುವ ಕೆಲಸ ಕರ್ತನದೇ ಎಂದೂ ಅವನು ನಂಬಿದನು.

ಕರ್ತನು ಮುಲ್ಲರನನ್ನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಿದನು. ಮುಲ್ಲರ್ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ದೊಡ್ಡ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಕರ್ತನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒದಗಿಸುವುದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಅಗತ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಅವರ ಎದೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ದೇವರು ಇಂದಿಗೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರಲೋಕದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಳಿಸುವುದೋ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದಾನಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದೋ ಆತನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಎಳೆಯ ರೈತ ಆರು ನೂರು ಅಡಿ ಆಳದವರೆಗೆ ಬೋರ್ ಹಾಕಿಸಿದರೂ ನೀರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬೆಳೆಯೂ ಕುಟುಂಬವೂ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವು. ಅವನೂ, ಅವನ ಸುತ್ತಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ನೀರು ಬಂತು. ಹೊಲ ನಿಲ್ಲುವಷ್ಟು ನೀರು ಬಂತು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬವೂ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೊದಲ ಅರ್ಧವನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದರು. ಮಂಚದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ಕಿರುಚುತ್ತಾ, ನಡುಗುತ್ತಾ ಎದ್ದರು. ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನೂ, ಸುಗ್ಗಿ ಕೊಯ್ಯಬೇಕಾದ ಒಂದು ಹೊಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಆ ಒಂದೇ ಕನಸು ಅವರನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸೇವಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿತು. ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ಆಮೇಲೆ

ಪೌಲನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸೌಲನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಹೆಸರಾಗಿ ಅವರು ಪಾಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಅದ್ಭುತಗಳಿಗಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಲತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವುದೇ. ನಮ್ಮ ತಾತ ಅಜ್ಜಿ ಆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದರ್ಶನದ ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಪಾಲ್, ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ರವ ರತ್ನಕುಮಾರಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅದರಿಂದಲೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಿಮೋನ ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಅದ್ಭುತಗಳ ದಾರಿ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ದೇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ಅದಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾರಿ ಎಂದರೆ, ಯೇಸುವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಡೆದ ದಾರಿ. ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ತಂದೆಯು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ದೇವರಾತ್ಮನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿದನು. ರಕ್ಷಣೆ ಬರುವುದು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ. ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಸಿಗುವುದೂ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ.

ನೀವು ಏನನ್ನು ಎದುರುನೋಡಬಹುದು

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ನೀವು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ, ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎದುರುನೋಡಬಹುದಾದದ್ದು ಇದು.

ಚೆಕ್ಕು ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರದೇ ಇರಬಹುದು. ಸ್ವಸ್ಥತೆ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಇರಬಹುದು. ಆ ಸ್ವರ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕು ಅನಿಸಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೇಳಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಸಲ, ನೀವು ಯೋಜನೆ ಹಾಕದೆ ಬಂದ ಒಂದು ಸ್ನೇಹದ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಬರುವ ಚೆಕ್ಕ, ಊಹಿಸದ ಬಹುಮಾನದ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿತದ್ದು ಇದು. ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಪ “ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು” ಎಂಬುದೇ. ಹೇರಳವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಐಷಾರಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆಂದು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗುವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು. ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ಚೆಕ್ಕು. “ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಸಂಖ್ಯೆ. ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು, ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಬರುವುದು, ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕುಟುಂಬ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಬಹಳ ಸಲ "ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು, ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ" ಎಂಬ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ? ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಿರಾ?

ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ, ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡೋಣ ಅನಿಸಿ, ಒದಗಿಸುವವನು ಕರ್ತನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ?

ಈ ವಾರ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡು ಎಂದು, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸು ಎಂದು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ?

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕುಟುಂಬ

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆಗೆ ನಿಜವಾಗಬೇಕಾದ ಜಾಗ ಒಂದೇ: ಕುಟುಂಬ.

ಒಂದು ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕ ಕುಟುಂಬವೇ. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜವೆಲ್ಲಾ ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ, ಹೊರಗೆ ನಾವು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿ ನಟನೆಯೇ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೇ ಆ ಉತ್ತರ.

ಅವರನ್ನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾರಾ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು 1993ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ಆಕೆ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿ. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಆಶ್ರಮದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮಾಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಟೀಮಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಳು. ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೇ. ಆಕೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಅಮೆರಿಕದ ಮೊಂಟಾನಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಚಿನೂಕ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಧಿ ಹೊಲಗಳು, ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಆಕಾಶ, ಊರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು. ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬ್ರೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಆ ಊರಿನ ಜನರಿಗಾಗಿ ದಶಕಗಳಿಂದ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಆಕೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ

ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಮಾನ್ಯತನವೇ ಆ ಮನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ನಂಬಬಹುದಾದ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಗುವ ಮನೆ ಅದು. ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಳ್ಳೆಯತನವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಮನೆ.

ಬ್ರೆಂಟ್ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದವರು. ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿನೂಕ್ ಗಾಲ್ಫ್ ಮೈದಾನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಮೂವತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಿ.ಜೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿದರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತೈಲ ಮತ್ತು ಗ್ಯಾಸ್ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಸಭೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಕ್ರೈಸ್ತ ರೇಡಿಯೊ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಆ ಸ್ಟೇಷನ್, ಅವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದು, ಮೊಂಟಾನಾ ಪೂರ್ತಿಯೂ, ಅದರ ಆಚೆಗೂ ಕೇಳಿಸುವ ಸ್ತುತಿ ಗೀತೆಗಳ ರೇಡಿಯೊ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಆಯಿತು.

ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಹುಡುಕಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ: ತಾವು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯುವಕ.

ತಾವು ಗಾಲ್ಫ್ ಕಲಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ, ವರ್ಷಗಳ ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ನನಗೆ ಗಾಲ್ಫ್ ಕೋಚ್ ಆಗಿ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಬೇಕು ಅನಿಸಿತು” ಎಂದನು. ಬ್ರೆಂಟ್ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಆಟ ಆಡಿಸಿದರು: “ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷವೇ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ಆಗಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲವಾ!”

ಅವರ ಕೆಲಸದ ರೀತಿ ಅದೇ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ಆ ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕವೇ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ದಾರಿ ಅದೇ. ಈಗ ಎಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ನಿತ್ಯಜೀವದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕರ್ತನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರೆಂಟ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿ, ಅವರ ಸಹೋದರಿ ನೆಲ್ಲಿ ಜೋ, ಇಬ್ಬರೂ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ, ಇನ್ನೂ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗವಿಕಲ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಸಾರಾಸ್ ಕವನಂಟ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ, ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತದ್ದು ಈ ಮೂವರೇ. ಬ್ರೆಂಟ್ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ನೇರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯೇ. ನೆಲ್ಲಿ ಜೋ ಆಕೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು.” ಕಾಗದದ ಕೆಲಸ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಡುವ ಉದ್ದದ ಸ್ನೇಹಗಳು.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಈ ಮೂವರ ನಡುವೆಯೇ ನಡೆದವು. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಈ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ, ಅಂಗವಿಕಲ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ದತ್ತು ಹೋಗಿ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಯಿತು. ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಇದೇ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ ನಡೆದುಬಿಡುವಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಕೆಲಸ.

ಸಾರಾ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾದೆವು. ಅದು 1994. ಓದಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಎಳೆಯ ಮಿಷನರಿ ಆಕೆ. ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಆಕೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿ. ಮೊದಲಿಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ನನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ವರ್ಷ, ಕೈತುಂಬಾ ಕೆಲಸ. ಆಕೆಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿ.

ಆಮೇಲಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಏನೋ ಬದಲಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನಿಸಿತು.

1996ರ ಜನವರಿ 5ರಂದು, ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಆಕೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಅಮೆರಿಕದ ವೀಸಾ ಆಫೀಸುಗಳು ಖರ್ಚಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ವೀಸಾ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆದ ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಯಾರೂ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮದುವೆಯ ದಿನದಂದು, ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತೆ.

ಆ ದಿನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷವೂ ಆಕೆ ನನಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತಳು.

ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಆಕೆಯೂ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಾನು ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಎಷ್ಟೋ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಕೊಟ್ಟಳು. ಈ ಪ್ರಯಾಣದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷವೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ನಡೆದಳು. ಆಕೆ ನಿಂತದ್ದು ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ನಿಂತಳು. ಇನ್ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಗವಿಕಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಕೆ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ನಮ್ಮ ಆರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಹೆತ್ತಳು, ಬೆಳೆಸಿದಳು, ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಮನೆ, ಕೆಲಸ, ಮಕ್ಕಳು, ನಾನು. ಎಲ್ಲವೂ ಆಕೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆದವು. ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಎಲ್ಲ ಸಲವೂ ನಾನು ಆಕೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹಗುರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಆಕೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ನಾನೂ ಇದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಕುಟುಂಬ ಇಲ್ಲದೆ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬ ಮದುವೆಯಿಂದ ಆದದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶಿಷ್ಯರು ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆತ್ಮೀಯ ಕುಟುಂಬವೇ. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದು ನನ್ನ ಮದುವೆಯೇ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಮನೆ ಸಾರಾಳೇ.

ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಮ್ಮ ಆರು ಮಕ್ಕಳು

ನಮಗೆ ಆರು ಮಕ್ಕಳು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಆ ಕಾಲವೇ ಅವರ ಹೆಸರು ಆಯಿತು.

ಸಿಮೋನ ದರ್ಶಿನಿ. ಸಿಮೋನ ಎಂದರೆ ಕೇಳುವವಳು. ದರ್ಶಿನಿ ಎಂದರೆ ದರ್ಶನ ಉಳ್ಳವಳು. ಕರ್ತನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಬಂದಳು. ಈಗ ಆಕೆ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್. 2016ರಲ್ಲಿ ಜೋಸಯಾನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು.

ಶೈನಾ ಆರಾಧನ. ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆರಾಧನ ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶೈನಾ ಎಂದರೆ ಇಡ್ಡಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದವಳು. ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ: ಸುಂದರವಾದ ಆರಾಧನೆ. ಶೈನಾ ಆರಾಧನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ಸೇವೆಯ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ಓದಿದಳು. ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಜಾಯನ್ ಕೂಡ ಒಂದು ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿ ಬಂದವನು.

ಅಮೀರಾ ಜಯ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ತೀವ್ರವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಅಮೀರಾ ಎಂದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಕೆಯ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರಾಜಠೀವಿ ಇದೆ. ಆಕೆಯ ನಡುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆವು. ನೋವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಅದು. ಆದರೂ ಸತ್ಯ ಕೂಡ ಪ್ರವಾದನೆಯೇ ಆಯಿತು. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಕೆ ಸತ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ.

ಜಿಯಾನಾ ಧನ್ಯ, ಜೇಮ್ಸ್ ರೋಹನ್. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು. ಧನ್ಯ ಎಂದರೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದವಳು, ಕೃತಜ್ಞತೆ ಉಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ರೋಹನ್ ಎಂದರೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವವನು. ಕೆಲಸ ವೇಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ಗಿವಿಂಗ್ ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಒಂದು ದಿನಾಂಕದಂದು ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಜೋಯಲ್ ಜಹಾನ್. ಜಹಾನ್ ಎಂದರೆ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಜೋಯಲ್ ಕಳೆದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣ ದತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನು.

ಆರು ಮಕ್ಕಳು, ಆರು ಹೆಸರುಗಳು, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು. ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯವನಾದ ಜೋಯಲ್‌ಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ತುಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಿಜವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಜಾಗ ಕುಟುಂಬವೇ. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣರಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ದಿನ, ಒಂದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧೇಯತೆಯ ಕೆಲಸದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಸೇರಿ ಕರ್ತನನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ.

ಊಟದ ಮೇಜು

ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳೂ, ಜೋಯಲ್‌ನೂ ಸೇರಿ ಕುಟುಂಬದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಮಯ ಹೊಂದದೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಹೊಂದಿದ ವಾರಗಳಿಗಿಂತ ತಪ್ಪಿಹೋದ ವಾರಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಕುಳಿತಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಸಮಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋರಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಜವನ್ನೂ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ: ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನನಗೆ ಈಗ ಬರೀ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಅವು ನನ್ನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೇ ಆಗಿಹೋಗಿವೆ. ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು,

ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇವು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ನನ್ನ ಒಳಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಊಟಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬೈಬಲನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಒಂದು ರೀತಿಯೇ ಹೊರತು, ಅದೇ ಪೂರ್ತಿ ಅಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಕೂಟದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಊರಾದ ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಇದ್ದರು. ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಬರೆದವನು ನಾನಲ್ಲವೇ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಸಂದೇಶ ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಿಮೋನಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಕೋಣೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹತ್ತು ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆವು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದಿಕಾಂಡದ ನಲವತ್ತೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಯೋಸೇಫನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಭಾಗ ಅದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು.

ನಿಜವಾಗಿ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆದದ್ದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮೇಜುಗಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತವರೇ. ಉಳಿದವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೋ, ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರೋ, ತಮ್ಮ ಫೋನುಗಳ ಕಡೆಗೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪದ್ಧತಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿದೆ. ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾದಾಗ, ಮಾಡಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಮೈಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಿರುಗಿ ಒಂದೇ ಗುಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ, ಇರಿಸುಮುರಿಸಾಗಿ ಅನಿಸಿದರೂ, ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ: ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮಂತ್ರವಲ್ಲ. ನಾನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವು ನನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೋಲುತ್ತವೆ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಕೊನೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ, ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಂತಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗ್ರೂಪ್ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಬಹಳ ಮಂದಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬವೂ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾರಾ, ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು, ನಾನು ಸೇರಿ ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಗಳು ಸರಣಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿದೆವು. ಬೈಬಲಿನ ಹತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಸಿಂಪಲ್ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಸರಣಿ ಅದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದೆವು. ಕೆಲವನ್ನು ಸಾಮಾನುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿದೆವು. ಕೆಲವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಓದಿದೆವು.

ಹತ್ತು ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿದೆವು.

ಕುಟುಂಬದ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಸರದಿ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಉಳಿದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುವವರು ಅವರೇ. ನಾವು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕರ್ತನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರ, ಏನು ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

2026ರಲ್ಲಿ, ಕಾನ್ಸಾಸ್ ಸಿಟಿಯ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ: ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೇ ಇರುವಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಕುಟುಂಬ, ನನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು.

ಇದನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ, ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಐದನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲ. ನೀವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ನೀವು ಇರುವ ಜಾಗದಿಂದಲೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇಸ್ಬೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ತಾನು ಇದ್ದ ಜಾಗದಿಂದಲೇ. ಮಿಂಡೆನ್‌ನ ಗ್ರೆಗ್ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ. ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನಿ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ.

ಐದು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವು ನಿಮ್ಮಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು.

ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದ ಒಬ್ಬ ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮನೆ

ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವೇ. ಲುದ್ಯಳ ಸಂಗತಿ ನಡೆದ ಕೆಲವು ವಚನಗಳ ಆಮೇಲೆ.

ಲುದ್ಯಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡ ಆ ಟೀಮೇ, ಅಂದರೆ ಪೌಲನೂ ಸೀಲನೂ, ಈಗ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಯಜಮಾನರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಾಸಿ ಹುಡುಗಿಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ದುರಾತ್ಮವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಯಜಮಾನರು ಪೌಲನನ್ನೂ ಸೀಲನನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿಸಿ, ಬೆತ್ತಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಸಿ, ಪಟ್ಟಣದ ಸೆರೆಮನೆಯ ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮರದ ಕೊರಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೌಲನೂ ಸೀಲನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಉಳಿದ ಸೆರೆಯವರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭೂಕಂಪ ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಸ್ತಿವಾರಗಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಗಿಲೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬೇಡಿಗಳೂ ಕಳಚಿಬಿದ್ದವು.

ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೆರೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಓಡಿಹೋದರು ಎಂದುಕೊಂಡನು. ರೋಮಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಸೆರೆಯವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದನು.

ಕತ್ತಲೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ಪೌಲನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು: “ನೀನೇನೂ ಕೇಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇವೆ.”

ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಡುಗುತ್ತಾ ಒಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು, ಪೌಲ ಸೀಲರ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ತನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು: “ನಾನು ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?”

ಉತ್ತರ ನೇರವಾಗಿ ಬಂತು: “ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡು, ಆಗ ನೀನು ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದುವಿ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರೂ ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದುವರು.”

ಆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವರ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದನು. ಅವರು ಅವನಿಗೂ, ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನೂ ಅವನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಊಟವನ್ನು ಇಟ್ಟನು. ಲೂಕನು ಬರೆದ ಮಾತು: ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ನಂಬಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ನೀವು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೋಮಾ ಮನುಷ್ಯ ಯೆಹೂದ್ಯನಲ್ಲ, ಭಕ್ತನಲ್ಲ, ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನು. ಒಂದು ಕತ್ತಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬ. ಅವನ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ.

ಎರಡನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ಭೂಕಂಪದ ಮೂಲಕ, ಒಂದು ಕೂಗಿನ ಮೂಲಕ. ಓಡಿಹೋಗದೆ ನಿಂತ ಇಬ್ಬರು ಸೆರೆಯವರ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದನು. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತದ್ದು ಯಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬೀಳುವುದು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಅವನ ವಿಧೇಯತೆ ಕೂಡಲೇ ನಡೆಯಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಮಾಡಿದ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ತೊಳೆದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ತನ್ನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದನು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಊಟವನ್ನು ಇಟ್ಟನು. ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾಜಕನ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟೇ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ: ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಮನೆಯವರ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹರಿತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಕತ್ತಲೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದರು. "ನಿನ್ನ ಹೊಸ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಆಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂಬ ಯಾವ ವ್ಯೂಹವನ್ನೂ ಪೌಲನೂ ಸೀಲನೂ

ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವನ ರಕ್ಷಣೆ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಅವನ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದವನು ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

ಒಂದು ಮನೆ ತನ್ನ ಬೈಬಲಿನ ಮಿತಿಯವರೆಗೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿ: ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ, ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೇಳಿದನು, ವಿಧೇಯನಾದನು.

ನಮಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಭೂಕಂಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸೂತ್ರ ಮಾತ್ರ ನಮಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಸುವಾರ್ತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕವೇ.

ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ, ನಿಮ್ಮ ಜನರು

ಆ ಮೊದಲನೆಯ ಹೊಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಸಲ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟದವರು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತದವರೇ.

ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನಿಗೆ, ನೀವು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತ ನೀವು ಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ಕೇಳಬಹುದಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬೇಗ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಸುವಾರ್ತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ನಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ದಾರಿಯ ಮೇಲೆಯೇ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆ ನಂಬಿಕೆ, ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಂದಲೇ. ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಯೇಸುವಿಗೂ ಆ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತು. ಆತನು ತಾನು ಬೆಳೆದ ನಜರೇತ್ ಊರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ, ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಆತನು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದವರೇ ಹೀಗೆಂದರು: ಇವನು ಆ ಬಡಗಿಯಲ್ಲವೇ, ಮರಿಯಳ ಮಗನಲ್ಲವೇ ಎಂದರು. ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಭ್ಯಂತರಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಆತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇದು: "ಪ್ರವಾದಿಯು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಂಟು; ಆದರೆ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ

ಸ್ವಂತ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲ." ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಂದ ಯಾವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾರ್ಕನು ಬರೆದನು. ಆತನ ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮಂದಿರೇ, ಆತನು ಸತ್ತು ತಿರುಗಿ ಎದ್ದು ಬರುವವರೆಗೂ ಆತನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಮಗನಿಗೇ ಸ್ವಂತ ಊರು ಕಠಿಣವಾದ ನೆಲವಾದ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮ ಊರೂ ಕಠಿಣವಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಕಾದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೂ ಸರಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಮಗಳು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಬಂಧುಗಳು ಫೋನುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೇ. ಅದು ಹಾಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಡೆದಾಗ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಬಹಳ ಮಂದಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಲ್ಲವರ ಬಳಿಗೆ ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಬಹಳ ಸಲ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಫಲ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವೂ ಅದೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಈ ವರ್ಷವೇ ಬರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನೋ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನೋ ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆದ ಆ ಸಂಜೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಷ್ಟದ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಹಾಗೆ ಇರದೇ ಇರಬಹುದು.

ವಾರದ ನಡುವೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಊಟ ಮಾಡುವ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇರಬಹುದು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಪು ಇರಬಹುದು. ಜೀವನವನ್ನು ಸೇರಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ನೀವು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯರು ಇರಬಹುದು.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪೂರ್ತಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಗಲೇ ಮೂವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ: ಕೊರ್ನೇಲ್ಯ, ಲುದ್ಯ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ಈ ಮೂವರೂ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೇ.

ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1:8ರಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು: "ಆದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರಲು ನೀವು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಯೂದಾಯ ಸಮಾರ್ಯ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೆಗೂ ನನಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಅಂದನು." ಮೊದಲು ಯೆರೂಸಲೇಮ್. ಅಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೀದಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಊಟದ ಮೇಜು.

ಲೂಕ 10 ಅದರ ಆಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು. ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿ, ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಊರುಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಆಗಲೇ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಸಮಾಧಾನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಲೂಕ 10 ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ. ಹೊರಡುವ ಆ ಇಬ್ಬರೂ, ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಲಿತವರೇ.

ನೀವು ಆಗಲೇ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ದೂರಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರಿ.

ಯಾರಿಗೆ ಅವರೇ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಬದುಕುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ: “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಕೊರ್ನೇಲ್ಯನಿಗೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕುಟುಂಬಗಳು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.” ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಇದು. ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇರಬಹುದು, ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚೆದರಿಹೋಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೂ ಇರಬಹುದು, ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವರು ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಒಂದು ಸ್ಕ್ರೀನಿನ ಮೇಲೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಯಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದೇ.

ನೀವು ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಬಂಧುಗಳಿಂದ ದೂರವಾದವರಾಗಿರಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯೂ, ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿಯೂ ಮನೆ ಇದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಜವಾಗಬೇಕು. ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರು ಇದ್ದರೂ, ಅವು ನಿಜವಾಗಬೇಕಾದ ಜಾಗ ಅದೇ. ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರು ಅವರೇ.

ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ

ಇಷ್ಟು ದೂರ ಓದಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ನೀವು ವೀರರಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೊಸ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು.

ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ: ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ, ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕರ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ. ಈ ವಾರ ಆತನು ಹೇಳಿದ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ. ನೀವು ಈಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯರಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ಈ ವಾರ ಆ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಭಾಗವೇ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಣಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವ ನೆಲ. ಫಲ ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆ ಫಲ ಬರುವುದನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಮ್ಮಂದಿರ ಮೂಲಕ, ಟೀನೇಜ್ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ, ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಹೋದರಿಯರ ಮೂಲಕ, ಮೋಟರ್‌ಸೈಕಲ್ ಸವಾರರ ಮೂಲಕ, ಪಿಕಲ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರರ ಮೂಲಕ, ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ್‌ಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಮೂಲಕ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮಾರುವವರ ಮೂಲಕ, ಆಟೋ ಓಡಿಸುವವರ ಮೂಲಕ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಕರ್ತನು ತಮಗೆ ಆಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರೇ.

ನೀವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮೊದಲು ನಿಜವಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೇ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ತನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರು?

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬಂಧುಗಳು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಕೋಣೆ ತುಂಬಾ ಇದ್ದು, ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆಯದೆ, ಒಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಫೋನುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಅಂಥ ಗಜಿಬಿಜಿ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಕೆಲಸ ಅಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಈ ವಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಿನ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಕುಳಿತು ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ತೆರೆಯಬಲ್ಲರು?

ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ನೀವು ಈಗ ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭ

ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಯಾವ ವ್ಯೂಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ: "ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಇರುವ, ನೀವು ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು?"

ಇದು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಪುಸ್ತಕ ಅಲ್ಲ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋರ್ಸುಗಳು ಇವೆ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ರೂಪಗಳು ಇವೆ. ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಗಳು ಎಂಬ ಸರಣಿ ಇದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನವರೆಗೆ ಎಂಬ ಸರಣಿಯೂ ಇದೆ. ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋರ್ಸ್ ಯಾವುದು ಎಂದು ಮೊದಲು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು ಯಾವ ಕೋರ್ಸಿಗಾಗಿಯೂ ಕಾಯದೆ, ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದಳು. ಐದು ಮಂದಿ ಸಹೋದರಿಯರೂ ಒಂದು ಬೈಬಲೂ ಇದ್ದ ಶಾರೋನ್ ಕೂಡ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಬೈಬಲ್ ತೆರೆದ ಡ್ಯಾನಿ ಕೂಡ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ಕೋರ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟೇ.

ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿದ ಮನುಷ್ಯ

ಈ ಮನುಷ್ಯ ನಿಮಗೆ ಆಗಲೇ ಪರಿಚಯ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪೂರ್ತಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಆ ಪೂರ್ತಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾರ್ಕನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಯೇಸು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಗೆರಸೇನರ ಸೀಮೆಗೆ ಹೋದನು. ಅದು ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲದವರ ಸೀಮೆ, ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಸೀಮೆ. ಒಬ್ಬ ಯೆಹೂದ್ಯ ಬೋಧಕ ಎಂದಿಗೂ ಕಾಲಿಡದ ನೆಲ ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಆತನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಊರಿನಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆಯೇ. ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದರು. ದುರಾತ್ಮ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಸರಪಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ಕೂಗುತ್ತಾ, ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಊರಿನ ಜನರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಎಂದೋ ಒಂದು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಯೇಸು ಆ ದುರಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಊರಿನ ಜನರು ಓಡಿಬಂದರು. ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಮನುಷ್ಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಸ್ಥಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವರು ಹೆದರಿಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ, ತನ್ನನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಯೇಸು ಬೇಡ ಎಂದನು.

ಆತನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇದು: “ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಜನರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಎಂಥೆಂಥ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳು.”

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹೋದನು. ಮಾರ್ಕನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ: “ಅವನು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಯೇಸು ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ದೆಕಪೊಲಿ ಎಂಬ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು; ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.”

ದೆಕಪೊಲಿ ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳು. ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬದುಕಿದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕ, ಸುವಾರ್ತೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

ಅವನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ಹೋಗಿ ಹೇಳು" ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವೇದಾಂತವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ಕರ್ತನು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡನು.

ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಏನೋ ಅಪರೂಪದ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಅಲ್ಲ. ಅಸಲಿ ಮಾದರಿಯೇ ಅವನು. ಕರ್ತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಬಲಹೀನರನ್ನೇ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಮೋಶೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋದವನು. ಕರ್ತನು ಕರೆದಾಗ, ನನ್ನ ಮಾತೂ ನಾಲಿಗೆಯೂ ಮಂದವಾಗಿವೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದನು.

ದಾವೀದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕವಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಹುಡುಗ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆಕೆಯ ಗಂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದವನೂ ಅವನೇ. ಆದರೂ ಈ ದಿನದವರೆಗೂ ಅವನನ್ನು ದೇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಗಿದ್ಯೋನ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವನು. ಕರ್ತನ ದೂತನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡೇ ಇರುವಾಗಲೇ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೇ ಎಂದು ಕರೆದನು.

ಪೇತ್ರನು, ಒಬ್ಬ ದಾಸಿಯ ಮುಖದ ಮುಂದೆಯೇ, ಯೇಸು ಯಾರೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದವನು. ಅವನನ್ನೇ ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಅಡಿಪಾಯದ ಬಂಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಸೌಲನು, ಸ್ತೆಫನನಿಗೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೊಲ್ಲುವವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತವನು. ಅಂಥವನೇ ಪೌಲನಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ಅನ್ಯಜನರ ಬಳಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮಹಾ ಅಪೊಸ್ತಲನಾದನು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಹರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕರ್ತನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದನು. ಈ ರೀತಿ ಬೈಬಲಿನ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬಲವಂತರಾಗುವವರೆಗೆ ಆತನು ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು: "ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಇರುವೆನು." ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಯೆಲ್ಲಾ ಆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು.

ಯೇಸು ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೊನೆಯ ಸೂಚನೆಯನ್ನೇ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮನೆಗೂ ನಿನ್ನ ಜನರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳು.

ನೀವು ಆಗಲೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು

ಇಷ್ಟು ದೂರ ಓದಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಲೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು.

ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ, ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಾರ ನೀವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ಇನ್ನೂ ವಿಧೇಯರಾಗದೆ ಇರುವ ಮಾತು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

ಇದ್ದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಉಳಿದ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಆ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವ ಧೈರ್ಯವೇ.

ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದೇ: ಈ ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಬಳಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ನೀವು ಓದುವ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ.

ದೇವರ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಈಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಸ್ವರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಅದೇ.

ನನ್ನನ್ನು ನಡೆಸಿದ ವಾಗ್ದಾನ

ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಾಗ್ದಾನದಿಂದಲೇ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

2002ರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಐದು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ದಿನದಂದು, ಕರ್ತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಇದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ಮಿಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದನು.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಾನು ಆತನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ನಂಬುವುದೇ ಸುಲಭವಾದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ತೋರಿಸಿದ ಆ ದರ್ಶನದ ಒಳಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆನೇ ಹೊರತು, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೌರವವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಅದು, ಅಷ್ಟೇ. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್ದು 2021ರಲ್ಲಿಯೇ. ದೇವರು ಎಂದೋ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಜೊತೆಗೆ ವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ಕೆಲಸ ನಾನು ಅಳೆಯಬಲ್ಲಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೂ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಬಳಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ವಿಶೇಷವಾದವರೋ ಪೂರ್ತಿ ಸಿದ್ಧವಾದವರೋ ಆಗುವವರೆಗೆ ಆತನು ಕಾಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ನೀವು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವೇ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಇದೇ ನೀವು ಬದುಕುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಜಾಗ

ಮೊಂಟಾನಾದ ಚಿನೂಕ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸಾರಾಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಒಂದು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾನು ಈ ಕೊನೆಯ ಪುಟಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ತನ್ನ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಜೊತೆಗೂ ಅವರ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಗೂ ಸೇರಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಬ್ರೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನ್ಯಾನ್ಸಿ ದಂಪತಿಗಳು ಇದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ, ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಗಾಗಿ ವೈಟಿಂಗ್ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ಮದುವೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಾಗ ಖಾಲಿಯಾದಾಗ ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಇಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸೇರಿಯೇ ಬಂದೆವು.

ಜೋಯಲ್ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ತುಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನನ್ನ ನೋಟ್‌ಬುಕ್ಕಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆವಳುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಹೊಲ, 1995ರಿಂದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದಾರಿ. ಬೀದಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನೋಡಿದರೆ, ನಿಂತಿರುವ ಕಾರುಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ, ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದ ಗಿಜಿಗುಡುವ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೋಲಿಕೆ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟೋ ನಿಶ್ಶಬ್ದ.

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಒಂದು ಬೈಬಲ್, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಇಷ್ಟೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ನಿಮ್ಮದೂ ಸುಮಾರು ಅಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕ ಜಾಗವೇ. ಅದು ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಆಫೀಸಿನ ಟೀ ರೂಮಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಳುಹಿಸು ಎಂದು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮೆಸೇಜಿನ ಮೂಲಕ, ನಿಮ್ಮ ಫೋನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಬೈಬಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾವಿರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮಗನ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರ ಮನೆಯ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು.

ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ತೋರಿಸಿರಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಂಡಿಯಾದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡದೆ ನಾನು ದಾಟಿಹೋದ ಹಾಗೆಯೇ, ನೀವೂ ಅದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ದಾಟಿಹೋಗಿರಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನೋಡಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ: ಒಂದು ಹೆಸರು, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಥೆ, ಈ ವಾರದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಮಯ.

ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಯೇ.

2026ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನ ಒಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ರಾತ್ರಿ, ಪಸಡೀನಾದ ಆ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೇ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

> ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು; ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಗುವ ತನಕ.

ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಒಬ್ಬರೇ.

ನೀವು ಯೇಸುವಿನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುತ್ತಾ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಆಗಲೇ ಈ ಸಂಗತಿಯ ಒಳಗೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಭಾಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ಬನ್ನಿ. ಜಾಗ ಇದೆ.

ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ.

ಈ ವಾರವೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ

ಬೋಧಿಸುವವರು ನೀವಲ್ಲ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ. ನಿಮಗೆ ಯೋಜನೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಾನವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅನುಮತಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಸರು, ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ, ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು.

ಒಂದು. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ, ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನು. ಒಬ್ಬರೇ ಸಾಕು. ಫೋನಿನ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಹೊಸಬರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು: “ನಾನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಓದುತ್ತೀಯಾ?”

ಎರಡು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ. ಆಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಆಗ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಆ ಕಥೆ ಅವರ ಸ್ವಂತದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸವಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರು. ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ಈ ಕಥೆ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಕರ್ತನು ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಯಾರಾದರೂ “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದರೆ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಕಾಯಿರಿ.

ನಾಲ್ಕು. ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ವಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ? ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯ?

ಐದು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ತಿರುಗಿ ಸೇರಿ. ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಜಾಗದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ: “ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಏನಾಯಿತು?” ಆಮೇಲೆ, ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸಿದ್ಧರಾದಾಗ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಇದನ್ನು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ: ಒಂದು ಹೆಸರು, ಒಂದು ಕಥೆ, ಒಂದೊಂದು ವಾರದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲು

ಸಮಾಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡೇ: ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಾಕ್ಷಿ, “ಹೋಗಿ ಹೇಳು” ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದು. ಈ ಎರಡನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದವುಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದು?

ಈ ವಾರ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡವುಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ಇನ್ನೂ ವಿಧೇಯರಾಗದೆ ಇರುವುದು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

ಈಗಲೇ ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ: ಒಂದು ಹೆಸರು, ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಥೆ, ಈ ವಾರದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಮಯ.

ಆಶೀರ್ವಾದ

ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಕರ್ತನು, ಈ ವಾರ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೂ ಮಾತಾಡಲಿ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲಿ. ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕಾದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಿ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ.

ಆತನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಅವರೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು.

ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಲಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದೇ ಮರೆತು ಹೋಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅವು ನಿಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಹೋಗಲಿ.

ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಪೋಷಣೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜೊತೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಮರೆತು ಹೋದದ್ದು ನಮಗೆ ತಿರುಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವನವಾಗಲಿ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನಗಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕರ್ತನು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿಯೇ ನಿಂತನು. ನಿಮಗೂ ಆತನು ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವರು ನಿಮಗೆ ಬೇಕು. ಒಂದು ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟೀಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಳಿ ಕೋಚಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ನಡಿಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೂ, ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಎಂದೂ, ಒಂದು ಇಡೀ ನಗರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಟೀಮ್ ಆಗಿ ಎಂದೂ ಆತನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ಚಾಚಬೇಡಿ. ಆತನು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಕೂಡ, ನೀವು ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಇದೇ ದಾರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ.

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

ಇತರರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ

ನೀವು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಚಯ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಆ ಮಾಮೂಲಿ, ನಂಬಿಗಸ್ತವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಅಂಥವರಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ.

ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಈಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಕೆಲವು ಮಂದಿಯ ಕಡೆಗೆ, ಒಳಗಿನಿಂದ ಏನೋ ಒಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ. ಏನೋ ದೊಡ್ಡದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಅರಿವು, ಅಷ್ಟೇ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಕದಲುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆದದ್ದೇ ನಿಮಗಾಗಿ.

ಅದರ ಹೆಸರು The Making of a Movement Catalyst (ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕನ ತಯಾರಿ). ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕ. ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಇರುವುದನ್ನೇ ತಿರುಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಎರಡೇ, ಐದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತದೋ, ಸೋತು ಸುಸ್ತಾದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಅಷ್ಟೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾದದ್ದು, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು, ಇದರ ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಇರುವಂಥದ್ದು.

ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆಗೂ ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಭಾರವೂ ಇಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಿ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಸಾಕು.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಒಂದು ಬೈಬಲ್, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಇಷ್ಟೇ. ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದವು ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮಾತ್ರ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯ, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಸೇರುವುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೇಳಿ: “ಈ ವಾರ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿ ಇದ್ದೀರಿ? ಯಾವುದು ಭಾರವಾಗಿದೆ? ಹೋದ ಸಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?” ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿ ನಿಂತು, ಮಾತಾಡು ಎಂದು ಕರ್ತನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆತನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು. ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ. ಕಡಿಮೆ ಎಂದರೂ ಒಬ್ಬರು, ಸಮಯ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆಗ ಆ ಕಥೆ ಯಾರದೋ ಉಪನ್ಯಾಸವಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಸ್ವಂತದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿ: “ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕರ್ತನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಒಂದು ಮಾತೋ, ಒಂದು ದೃಶ್ಯವೋ, ಒಂದು ಅರಿವೋ?” ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಅದು ಕರ್ತನಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರೂಪ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿ. ಆಮೇಲೆ: “ಈ ವಾರ ನೀವು ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?”

ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. “ಈ ವಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು? ಈ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗೆ ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಹುದು? ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?” ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರೋ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಹೋಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

> ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಕರ್ತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತು ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದವರು. ಕೆಲವರು, ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದವರು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಕಳುಹಿಸುವುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಎರಡು ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಮಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪ್ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟಿನ ರೂಪ. ಇದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದವರು ಸಿಮೋನ ದರ್ಶಿನಿ ಮತ್ತು ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಇದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವರೂ ಅವರೇ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನಿಂತ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಥೆಗಳ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದವರು ನಮ್ಮ ಟೀಮಿಗೆ ಸೇರಿದ ಫಿಲ್ ಅಲೆಸ್ಸಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಇತರರ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಡಿಸ್ಕವರಿ ಕಥೆಗಳ ಸರಣಿಗಳು

ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಡಿಸ್ಕವರಿ ಕಥೆಗಳ ಸರಣಿಗಳು ಇವೆ: ಫಿಲ್ ಅಲೆಸ್ಸಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಮೂರು ಸರಣಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನವರೆಗೆ ಎಂಬ ಸರಣಿ. ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ, ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ.

ದೇವರು ಕೊಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ: ಹತ್ತು ಕಥೆಗಳು

ಅಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಯೇಸು ಭೇಟಿಯಾದ ಹತ್ತು ಕಥೆಗಳು. ಯೇಸು ಯಾರೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊಸ ಗ್ರೂಪುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರಂಭ.

ಯೇಸು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ (ಮಾರ್ಕ 2:1-12)

ನಿಕೊದೇಮನಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆ (ಯೋಹಾನ 3:1-17)

ಬದಲಾದ ಒಂದು ಜೀವನ (ಮಾರ್ಕ 5:1-20)

ಮರೆಯಲಾಗದ ಒಂದು ಕೆಲಸ (ಲೂಕ 7:37-50)

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಮಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದು (ಲೂಕ 15:11-32)

ಕೃತಜ್ಞತೆ (ಲೂಕ 17:11-19)

ದೇವರು ನೋಡುವುದು (ಲೂಕ 18:9-14)

ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (ಲೂಕ 19:1-10)

ದೇವರಿಗಾಗಿ ದಾಹ (ಯೋಹಾನ 4)

ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು (ಮಾರ್ಕ 4:1-20)

ದೇವರ ಪ್ರೀತಿ: ಹನ್ನೆರಡು ಕಥೆಗಳು

ಆತನು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದನು (ಯೋಹಾನ 1:1-18)

ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು (ಲೂಕ 2:1-20)

ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 4:1-11)

ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 5:1-16)

ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು (ಲೂಕ 9:57-62)

ನಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು (ಯೋಹಾನ 17:1-26)

ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು (ಮಾರ್ಕ 14:43-65)

ನಮಗಾಗಿ ಸತ್ತನು (ಮಾರ್ಕ 15:22-47)

ತಿರುಗಿ ಬದುಕಿ ಎದ್ದನು (ಯೋಹಾನ 20:1-23)

ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 28:16-20)

ನಮಗಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1:1-11)

ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (ಲೂಕ 5:1-11)

ದೇವರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ: ಹತ್ತು ಕಥೆಗಳು

ನಂಬುವುದು (ಯೋಹಾನ 3:1-17)

ಸಾರುವುದು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 16:16-34)

ಕೂಡಿಬರುವುದು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:37-46)

ಪ್ರೀತಿಸುವುದು (ಯೋಹಾನ 15:9-27)

ಕೊಡುವುದು (ಮಾರ್ಕ 12:41-44)

ಕ್ಷಮಿಸುವುದು (ಲೂಕ 7:37-50)

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು (ಮತ್ತಾಯ 6:5-15)

ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1:1-11)

ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು (ಮಾರ್ಕ 10:35-45)

ಫಲ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವುದು (ಮಾರ್ಕ 4:1-20)

ದೇವರ ಕಥೆ: ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನವರೆಗೆ

ಬೈಬಲಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯೇಸುವಿನ ಪುನರುತ್ಥಾನ, ಪರಲೋಕಾರೋಹಣದವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಪೂರ್ತಿ ಕಥೆ. ದೇವರ ಕಥೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರಂಭ.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ

ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿ (ಆದಿಕಾಂಡ 1:1-25)

ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿ (ಆದಿಕಾಂಡ 2:4-24)

ಪತನ

ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಪ (ಆದಿಕಾಂಡ 3:1-13)

ತೀರ್ಪು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:14-24)

ಜಲಪ್ರಳಯ (ಆದಿಕಾಂಡ 6:1-9:17)

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆ

ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ (ಆದಿಕಾಂಡ 12:1-8, 15:1-6)

ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಇಸಾಕ (ಆದಿಕಾಂಡ 22:1-19)

ಪಸ್ಕದ ವಾಗ್ದಾನ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 12:1-28)

ಹತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20:1-21)

ಯಜ್ಞಗಳ ಏರ್ಪಾಡು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 4:1-35)

ಯೆಶಾಯನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ ವಾಗ್ದಾನ (ಯೆಶಾಯ 53)

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆ

ಯೇಸುವಿನ ಜನನ (ಲೂಕ 1:26-38, 2:1-20)

ಯೇಸುವಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ (ಮತ್ತಾಯ 3, ಯೋಹಾನ 1:29-34)

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶೋಧನೆ (ಮತ್ತಾಯ 4:1-11)

ನಿಕೊದೇಮನ ಬರುವಿಕೆ (ಯೋಹಾನ 3:1-21)

ಸಮಾರ್ಯದ ಹೆಂಗಸು (ಯೋಹಾನ 4:1-26, 39-42)

ಯೇಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಸ್ಥತೆ (ಲೂಕ 5:17-26)

ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿದ್ದು (ಮಾರ್ಕ 4:35-41)

ದುರಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು (ಮಾರ್ಕ 5:1-20)

ಲಾಜರನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು (ಯೋಹಾನ 11:1-44)

ಕರ್ತನ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನ (ಮತ್ತಾಯ 26:26-30)

ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟದ್ದು ತೀರ್ಪು (ಯೋಹಾನ 18:1-19:16)

ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣ (ಲೂಕ 23:32-56)

ಪುನರುತ್ಥಾನ (ಲೂಕ 24:1-35)

ಪರಲೋಕಾರೋಹಣ (ಲೂಕ 24:36-53)

ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರ್ಣಯ (ಯೋಹಾನ 3:1-21)

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಕರ್ತನೇ, ನಿನಗೇ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಈ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನೂ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು ನೀನೇ. ಹೇಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡಿದೆ.

ಸಾರಾ, ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತುಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೀನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಿಮೋನ, ಶೈನಾ, ಅಮೀರಾ, ಜಿಯಾನಾ, ಜೇಮ್ಸ್ ಜೋಯಲ್, ನೀವು ಆರು ಮಂದಿಯೂ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸಂತೋಷ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಈ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಜೆಸ್ಸಿ ಪಾಲ್, ನನ್ನ ತಂಗಿ ವೆಲ್ಮಾ ಎಲಿಜಬೆತ್, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸಿಂಪ್ಸನ್, ನನ್ನ ಜೀವನವಿಡೀ ನೀವು ನನಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ.

ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದ ಝೋನಲ್, ರೀಜನಲ್, ಏರಿಯಾ ಕೋಆರ್ಡಿನೇಟರುಗಳಿಗೂ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಟ್ರೈನರುಗಳಿಗೂ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಿಷನರಿಗಳಿಗೂ, ಡಿಸ್ಕವರಿ ಬೈಬಲ್ ಸ್ಟಡಿ ಗ್ರೂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರು ನೀವೇ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸದ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಭಾಗವೇ.

ಸಿಮೋನ, ನನ್ನ ಚಿನ್ನದಂಥ ಮಗಳೇ, ಇತರರ ಬಳಿ ನಾವು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುವ ಡಿಸ್ಕವರಿ ಗ್ರೂಪನ್ನೂ ಕೋಚಿಂಗನ್ನೂ ಯಾವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಾದರೂ

ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಷ್ಟು ಸಿಂಪಲ್ ಮಾಡಿದವಳು ನೀನೇ. ಈಗ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವಳು ನೀನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿದೆ.

1991ರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪಾಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ, ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ದಶಕಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಪಾಲುದಾರರಿಗೂ: ನೀವು ಕಳುಹಿಸಿದಿರಿ, ನೀವು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರಿ, ನೀವು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇವು ಯಾವುವೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಯಾವ ದೇಶದವರೇ ಆಗಿರಲಿ, ತಮ್ಮ ವಿಧೇಯತೆ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಚ್ಚಾಗದೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ನನಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ನೀವೇ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪೆರಯ್ಯನವರಿಗೆ: ನಿಮ್ಮ ಜನರೇ ನನ್ನ ಜನರು. ಯಾವ ಪದವಿಗಾಗಿಯೂ ಕಾಯದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಓದಿ, ಪುಟ ಪುಟಕ್ಕೂ ತಿದ್ದಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಸ್ಟರ್ ಸ್ಯಾಮ್ಯುಯೆಲ್, ಪಾಸ್ಟರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಲಾಜರಸ್, ಪಾಸ್ಟರ್ ಪಾಲ್ ಬೆಳ್ಳಂ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಲೇಖಕರ ಬಗ್ಗೆ

ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವೇ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಹೋದವರ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ. ಆದರೆ ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್ ಮಾತ್ರ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಜನರು, ಇದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಜೀವನ.

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್ ಐದನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು. ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅಮ್ಮಂದಿರು, ಅಪ್ಪಂದಿರು, ಅಣ್ಣಂದಿರು, ತಂಗಿಯರು, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬೆಳೆದವರು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾತುಗಳು ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಬಳಿಯೇ ಇದನ್ನು ಕಲಿತರು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಅದು ಕೆಲವೇ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಊಹಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಹರಡುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತಾವೇ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಿಂಪಲ್ ಆದ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅವರು ಬಂದರು: ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸೇವಕರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ ಅದನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿಷನರಿ ದಾರಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಯ ದಾರಿ, ಇವುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಈ ದಾರಿಗೆ ಅವರು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟರು: ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು, ತಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು. ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಇದನ್ನೇ: ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕರೆ,

ಸಾಮಾನ್ಯರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅವರು ಊಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ದೂರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಿಮೋನಳ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಕವನಂಟನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವಳು ಆಕೆಯೇ. ಜೇಮ್ಸ್ ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇರುವ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಯಕರಿಗೂ ಅವರ ಟೀಮುಗಳಿಗೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಿ ಅವರು ಕಲಿತದ್ದೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಆಹ್ವಾನವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ.

ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ: thethirdway.global

ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗಾಗಿ, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಪಡೆದವರಿಗಾಗಿಯೂ ಸಹ. ನೀವು ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಆಸೆ.

“ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯೇಸು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಈಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರೂಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.”

— ಅನಿಲ್, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಕ್ಯಾಷಿಯರ್

ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ
ಐದು ತಲೆಮಾರುಗಳು
ಒಂದು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ

ಸುವಾರ್ತೆ ದೊಡ್ಡವರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಹರಡಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಪ, ಒಬ್ಬ ಅಮ್ಮ, ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ, ಒಬ್ಬ ತಂಗಿ, ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ, ದಿನಗೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. 1878ರಲ್ಲಿ ಒಂಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹಾಗೆಯೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರು, ದೇವರ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು, ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪದವಿ ಬೇಡ, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಬೇಡ, ಯಾರ ಅನುಮತಿಯೂ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವುದೇ ಸಾಕು.

ಜೇಮ್ಸ್ ಪಾಲ್

ಐದನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು. ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅವರು ಓದಿ ತಿಳಿದದ್ದಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನರ ನಡುವೆ ಬದುಕಿ ಕಂಡದ್ದು.

Global Covenant Press

THETHIRDWAY.GLOBAL